

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

L'ICAB LLANÇA CIBERDRET, LA PLATAFORMA
D'ACTUALITZACIÓ DIGITAL PER A
L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Núm. 346 · ABRIL/MAIG 2023
WWW.ICAB.CAT

CIBERDRET

PLATAFORMA
D'ACTUALITZACIÓ DIGITAL
ICAB

Amb la col·laboració
especial de:

v | lex

Amb el suport de:

altermútua
ABOGATS I ABOGADOES

MUTUALIDAD
ABOGACÍA

LA LEY

LEFEBVRE

trans
le blanc
LES ROUSSES

Lo vemos
diferente

S

editorial jurídica
sepin

axesor

An Experian company

investiga[®] pro

El sistema de **investigación mercantil** y **Prevención de Blanqueo de Capitales** más avanzado del mercado

Identificación del cliente

Conoce con todo detalle la identidad de tus clientes con acceso a todas las **Bases de Datos de Titularidad Real**

Nivel de Riesgo

Accede *online* a las principales **Listas de Sanciones y PEPs** para establecer las medidas de **Diligencia Debida**

Seguimiento y Cumplimiento

Monitoriza los cambios producidos en todos tus clientes para **mantener siempre actualizado su perfil de riesgo**

Prevención de Fraude y Conflictos de Interés

Gracias a **easylink[®]** descubre relaciones ocultas entre distintas entidades para **Prevenir el Fraude y los Conflictos de Interés**

www.experian.es
915 30 03 70

www.axesor.es
958 01 14 80

EDITORIAL

Susana Ferrer,
Vicedegana de la Junta de Govern
i directora de la Revista Món Jurídic

SOLUCIONS PER A TEMPS DIFÍCILS

Quan una assumeix la direcció d'una revista amb la trajectòria i la repercussió que té el Món Jurídic no pot, en cap moment, imaginar que ella mateixa encara té més trajectòria que la pròpia revista. Convindreu amb mi que les connotacions del mot trajectòria són una mica diferents segons s'apliquin a una cosa o una altra.

Vuit anys em porto amb aquesta publicació que aquest any celebra el seu 40è aniversari així que, em permetreu, més enllà d'altres celebracions, que des de ja, faci un petit homenatge al degà Antoni Plasència Monleón, sota el mandat del qual, el col·loquialment conegut com a "Monju", va sortir a la llum un 1 de març del 1983, i al meu predecessor en la direcció, el company Santiago Montaner.

Fins aquí les celebracions. És precisament llegir la primera pàgina d'aquella primera edició el que em fa tornar a la realitat.

És per veure-ho (prometo reproducció íntegra en propera edició)! Diu així:

"Els problemes que la nostra professió té són molts i no són menys els problemes actuals de l'Administració de justícia. Cal intentar donar una solució per difícil que ens pugui semblar. No ens desanimem, tractem nosaltres de donar sortides sense esperar que ens vinguin dictades o imposades"

Colpidora la rabiosa actualitat que es desprèn d'una frase de fa quaranta anys.

Crec que ja ho he dit alguna vegada abans però son temps convulsos.

La justícia està patint una situació de conflicte insostenible. La falta de mitjans és, sens dubte, un diagnòstic en el que ningú diferirà. I la voluntat política de totes les administracions actuants s'hauria d'enfocar en solucionar un mal estructural que ocasiona diàriament perjudicis de tota mena a tots els operadors jurídics i en última instància, sempre, a l'administrat. La justícia és un servei públic que té origen en un dret fonamental. No es pot deixar per a un altre dia.

Catalunya està patint una sequera històrica que afecta greument de forma directa o indirecta a tots els sectors de l'economia, des del més obvi, com és l'agricultura, fins a d'altres com el sector turístic o l'industrial. És essencial millorar les xarxes de subministrament, implementar sistemes de reutilització d'aigües i revisar els usos que es fan de l'aigua per a què siguin el més eficients possibles. L'aigua; un altre bé essencial a protegir.

El món està patint una situació bèl·lica inconcebible avui en dia. No hi ha conveni, tractat o declaració política ni social que hagi pogut evitar, ni l'inici de la situació, ni les conseqüències devastadores que a nivell humà, però també econòmic, suposa aquest drama que ja dura més d'un any. La pau, un valor essencial que ha de regir les relacions internacionals doncs és, alhora, un dret de la humanitat.

Són temps de patiment, temps de conflictes i com a advocacia hem de fer autocrítica i preguntar-nos què podem fer. O fins i tot si podem fer alguna cosa. Al cap i a la fi el Dret és -o hauria de ser!- l'eina per evitar el desequilibri. I, per desgràcia, ens estem veient tots, alguns més i d'altres menys, obligats a exercitar l'equilibrisme.

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 346 | Abril/Maig 2023 | Continguts

ACTUALITAT

06

Novetats legislatives

10

Ampliació de la legislació

SECCIÓ MÓN FISCAL

14

LEY 1/2023. COMPETENCIA PRO-CESAL A LOS AYUNTAMIENTOS EN "OCUPACIÓN DE VIVIEN-DAS" DE GRANDES TENEDORES

18

IMPUESTO TEMPORAL DE SOLIDARIDAD DE LAS GRANDES FORTUNAS: LUCES Y SOMBRAS

20

ARBITRATGE, JUSTÍCIA DE PROXIMITAT I SISTEMA ARBI-TRAL DE CONSUM

22

EL COL·LEGI ES MOU

28

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

40

CRAJ

56

ADR

58

GRUP DE L'ADVOCACIA JOVE

60

L'APLICACIÓ DELS CRITERIS DEI 2020 EN 5 PASSOS

62

SECCIONS

ENTREVISTA A...

Urquiola de Palacio,
presidenta de la UIA

42

ENTREVISTA A...

Entrevista a Joaquín
Luna, periodista i
escriptor

52

CARA A CARA

46

ENTRE NOSALTRES

72

UN COP D'ULL

74

BIBLIOTECA

78

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor

Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluís Batlló, *Dret Penal*
Silvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades*.

Directora de Món Jurídic

Susana Ferrer, *vicedegana. Dret contenciós-administratiu, Dret civil i Dret mercantil*.

Director de Comunicació i Publicacions

Xavi Salvatella i Mestres

Coordinadora Món Jurídic

Gema Mayol

Gabinet de Premsa

Roser Ripoll Alcon

Composició

Mònica Gil

Món Jurídic

Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:

Susana Ferrer, Lluís Batlló, Francisco Javier Comabella, Ivan Rodríguez Florido, Gemma Sala Valero, Esther Colls Borràs, Daniel Loscertales Fuertes, Javier Ragué, Gaietà Sala Prat, María Jesús Esain Manresa; Fundació Pere Tarrés; Urquiola de Palacio; Carlos Villagrasa, Montserra Esquerda; Joaquín Luna; Mireia Sanromà i Aguilar; Frederic Munné i Caterina, Begoña Rodríguez Fernández; Júlia Rabell; Yolanda Bassas, Jose Luis Becerra, Marc Viu Trilla; Guillem Navarro; Ramon Felipo, Esteve Lamoglia Puig, Pilar Ferrer, Juanjo Climent, Patricia Sampera, Departament Internacional, Centre ADR Mediació i Arbitratge, Departament de Formació, Comissió d'Advocats Sèniors, Grup de l'Advocacia Jove, Comissió de Dones Advocades i Fundació Degà Ignasi de Gispert.

Fotografia

Albert Muñoz i Miquel Coll

Disseny

Laia Guarro i Nomad Studio

Impressió

Rotimpres

Publicitat

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marqueting@icab.cat

Dipòsit legal

B-16.273-83

ISSN

1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

USB FORMULARIOS Y ESQUEMAS PROCESALES - CATALUÑA

Una completa colección con **más de 2.000 Formularios y Esquemas** actualizados en febrero de 2023

Un sistema rápido, fiable y sencillo

Un producto imprescindible para aquellos profesionales que buscan **gestionar eficazmente su trabajo**

¡No te lo pierdas!

Incluye formularios de **Família Catalunya** y de **Propietat Horitzontal Catalunya**

¿Qué contiene?

Formularios

- FAMILIA Y SUCESIONES CATALUNYA
- PROPIETAT HORIZONTAL CATALUNYA
- CIVILES
Con todas las demandas adaptadas al Real Decreto-ley 20/2022, de 27 de diciembre, a la Ley Orgánica 8/2021, de 4 de junio, a la Ley 8/2021, de 2 de junio y a la Ley 17/2021, de 15 de diciembre
- CONCURSALES
Con todos los formularios actualizados conforme a la Ley 16/2022
- BANCARIOS
Modelos actualizados sobre IRPH, Cláusula suelo, Banco Popular, Multidivisa, etc.
- CONSUMO
Con formularios dedicados al caso Idental-Dentix o reclamaciones por viajes o eventos cancelados por el Covid-19
- PENALES
Incluidos los formularios de procedimientos de violencia sobre la mujer y menores
- CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS
- LABORALES
- JURISDICCION VOLUNTARIA

Todos los formularios recogen instrucciones generales para la presentación de escritos LexNET

Esquemas

- CUADROS DE PLAZOS Y ESQUEMAS DEL PROCESO CIVIL Y DE LA JURISDICCION VOLUNTARIA. LEY 1/2000 Y LEY 15/2015.
- LEY DE LA JURISDICCION SOCIAL: ESQUEMAS PROCESALES Y 338 CUESTIONES PRACTICAS
- ESQUEMAS PROCESALES DE LA JURISDICCION CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVA

¡Gastos de envío gratuitos!

Consíguelo ya en
bit.ly/USBCAT23

PRECIO OFERTA *Hasta el 31/03/2023

71,90€

+ IVA

PRECIO GENERAL

~~79,90€~~

+ IVA

Esta versión ya sí es compatible con el Sistema Operativo Macintosh [MACOS SIERRA (10.12) o superior] además de Windows.

Para un óptimo funcionamiento es necesaria la instalación previa de cualquier programa que permita la visualización de documentos en formato .PDF y .DOC

NOVETATS LEGISLATIVES

SELECCIÓ DE NORMATIVA DIVERSA (DES DEL 15 DE FEBRER FINS AL 3 DE MAIG DE 2023 – ORDRE CRONOLÒGIC:

 Ley 2/2023, de 16 de marzo, de **presupuestos de la Generalitat de Catalunya** para 2023. BOE núm. 102 29/04/2023

 Ley 3/2023, de 16 de marzo, de **medidas fiscales, financieras, administrativas y del sector público** para el 2023 BOE núm. 102 29/04/2023

 Ley 5/2023, de 5 de abril, de **reconocimiento del escultismo**. BOE núm. 102 29/04/2023

 Ley Orgánica 4/2023, de 27 de abril, para la **modificación de la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal, en los delitos contra la libertad sexual**, la Ley de Enjuiciamiento Criminal y la Ley Orgánica 5/2000, de 12 de enero, reguladora de la responsabilidad penal de los menores. BOE núm. 101 28/04/2023

 Real Decreto 207/2023, de 3 de abril, por el que **se convocan elecciones locales y a las Asambleas de Ceuta y Melilla para el 28 de mayo de 2023**. BOE núm. 80 04/04/2023

 Real Decreto 331/2023, de 28 de abril, por el que se modifica el Real Decreto 41/2022, de 12 de enero, por el que **se crea el Comité Organizador de la Presidencia Española de la Unión Europea**. BOE núm. 102 29/04/2023

 Real Decreto 249/2023, de 4 de abril, por el que se **modifican el Reglamento General de Desarrollo de la Ley 58/2003**, de 17 de diciembre, **General Tributaria, en materia de revisión en vía administrativa**, aprobado por el Real Decreto 520/2005, de 13 de mayo; el Reglamento General de Recaudación, aprobado por el Real Decreto 939/2005, de 29 de julio; el Reglamento General de las actuaciones y los procedimientos de gestión e inspección tributaria y de desarrollo de las normas comunes de los procedimientos de aplicación de los tributos, aprobado por el

 Real Decreto 1065/2007, de 27 de julio; el **Reglamento del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones**, aprobado por el Real Decreto 1629/1991, de 8 de noviembre; el Reglamento del Impuesto sobre el Valor Añadido, aprobado por el Real Decreto 1624/1992, de 29 de diciembre; el Reglamento del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, aprobado por el

 Real Decreto 439/2007, de 30 de marzo, y el **Reglamento del Impuesto sobre Sociedades**, aprobado por el Real Decre-

to 634/2015, de 10 de julio. BOE núm. 81 05/04/2023

 Real Decreto 250/2023, de 4 de abril, por el que se modifican el Real Decreto 139/2020, de 28 de enero, por el que se **establece la estructura orgánica básica de los departamentos ministeriales**, y el Real Decreto 645/2020, de 7 de julio, por el que se **desarrolla la estructura orgánica básica del Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana**. BOE núm. 81 05/04/2023

 Real Decreto 286/2023, de 18 de abril, por el que se regula la **asignación de materias en Educación Secundaria Obligatoria y en Bachillerato a las especialidades de distintos cuerpos de funcionarios docentes**, y se modifican diversas normas relativas al profesorado de enseñanzas no universitarias. BOE núm. 93 19/04/2023

 Real Decreto 309/2023, de 18 de abril, por el que **se amplía la declaración de bien de interés cultural**, con categoría de monumento, del edificio de la Real Academia de Jurisprudencia y Legislación de España, en Madrid. BOE núm. 93 19/04/2023

 Real Decreto 311/2023, de 25 de abril, por el que se **modifica y amplía la plantilla orgánica del Ministerio Fiscal** para adecuarla a las necesidades existentes. BOE núm. 99 26/04/2023

 Real Decreto 314/2023, de 25 de abril, por el que se desarrolla el **procedimiento y los requisitos para el otorgamiento de la autorización administrativa de las redes de distribución de energía eléctrica cerradas**. BOE núm. 99 26/04/2023

 Decreto-ley 1/2023, de 28 de febrero, por el que se establecen **medidas extraordinarias y urgentes para hacer frente a la situación de sequía excepcional en el ámbito del distrito de cuenca fluvial de Catalunya**. BOE núm. 100 27/04/2023

 DECRET 61/2023, de 28 de març, sobre **l'elecció dels membres dels consells comarcals de 2023**. DOGC núm. 8889 04/04/2023

 DECRET 62/2023, de 28 de març, de **convocatòria de les eleccions al Conselh Generau d'Aran del 2023**. DOGC núm. 8889 04/04/2023

 DECRET 65/2023, de 28 de març, pel qual es **convoquen les eleccions a la presidència de les entitats municipals descentralitzades de Catalunya del 2023**. DOGC núm. 8889 04/04/2023

 DECRET 78/2023, d'11 d'abril, de **reestructuració de l'Institut Català de les Dones**. DOGC núm. 8894 13/04/2023

 DECRET 80/2023, de 18 d'abril, pel qual es **regula l'Inventari de control del compliment de**

les obligacions de tramesa de la documentació economicofinancera en l'àmbit local i el procediment de suspensió de pagament de subvencions i de transferències davant l'incompliment. DOGC núm. 8899 20/04/2023

 Orden HFP/307/2023, de 28 de marzo, por la que se modifica la Orden HAC/590/2021, de 9 de junio, por la que **se aprueba el modelo 490 de «Autoliquidación del Impuesto sobre Determinados Servicios Digitales»** y se determina la forma y procedimiento para su presentación. BOE núm. 77 31/03/2023

 Orden HFP/308/2023, de 28 de marzo, por la que se modifica la Orden HAC/510/2021, de 26 de mayo, por la que **se aprueba el modelo 604 «Impuesto sobre**

DOCTORS MIRAVÉ **ODONTOLOGIA 360°**

Entre d'altres especialitats:

- Ortodòncia invisible
- Odontologia infantil
- Odontologia Integrativa

Disposem d'un servei de gestió de l'ansietat dental

Serveis sense cost per col·legiats i familiars (mateix domicili):

- Visites Odontològiques
- Higiene dental anual
- Visites odontològiques urgència
- Rx intra-orals
- Tarifes preferencials per la resta de tractaments

C/Muntaner 239 Telf. 93 200 93 39

Ens hem unit, hem ampliat i seguirem creixent plegats

www.mirave.es

NOVETATS LEGISLATIVES

las Transacciones Financieras.

Autoliquidación» y se determinan la forma y procedimiento para su presentación. BOE núm. 77 31/03/2023

 Orden HFP/310/2023, de 28 de marzo, por la que **se aprueban los modelos de declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y del Impuesto sobre el Patrimonio, ejercicio 2022**, se determinan el lugar, forma y plazos de presentación de los mismos, se establecen los procedimientos de obtención, modificación, confirmación y presentación del borrador de declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, y se determinan las condiciones generales y el procedimiento para la presentación de ambos por medios electrónicos. BOE núm. 77 31/03/2023

 Orden HFP/311/2023, de 28 de marzo, por la que **se eleva el límite exento de la obligación de aportar garantía en las solicitudes de aplazamiento o fraccionamiento a 50.000 euros**. BOE núm. 77 31/03/2023

 Orden HFP/312/2023, de 28 de marzo, por la que se modifica la Orden HFP/227/2017, de 13 de marzo, por la que se aprueba el modelo 202 para **efectuar los pagos fraccionados a cuenta del Impuesto sobre Sociedades y del Impuesto sobre la Renta de no Residentes correspondiente a establecimientos permanentes y entidades en régimen de**

atribución de rentas constituidas en el extranjero con presencia en territorio español, y el modelo 222 para efectuar los pagos fraccionados a cuenta del Impuesto sobre Sociedades en régimen de consolidación fiscal y se establecen las condiciones generales y el procedimiento para su presentación electrónica; y la Orden EHA/1658/2009, de 12 de junio, por la que se establecen el procedimiento y las condiciones para la domiciliación del pago de determinadas deudas a través de cuentas abiertas en las Entidades de crédito que prestan el servicio de colaboración en la gestión recaudatoria de la Agencia Estatal de Administración Tributaria. BOE núm. 77 31/03/2023

 Orden PCM/313/2023, de 30 de marzo, por la que se modifica la Orden PCM/74/2023, de 30 de enero, por la que **se desarrollan las normas legales de cotización a la Seguridad Social**, desempleo, protección por cese de actividad, Fondo de Garantía Salarial y formación profesional para el ejercicio 2023. BOE núm. 77 31/03/2023

 Orden HFP/381/2023, de 18 de abril, por la que se modifican la Orden EHA/1274/2007, de 26 de abril, por la que **se aprueban los modelos 036 de Declaración censal de alta, modificación y baja en el Censo de empresarios, profesionales y retenedores y 037 Declaración censal simplificada de alta, modificación y baja en el Censo de empresari-**

os, profesionales y retenedores y la Orden HFP/417/2017, de 12 de mayo, por la que se regulan las especificaciones normativas y técnicas que desarrollan la llevanza de los Libros registro del Impuesto sobre el Valor Añadido a través de la Sede electrónica de la Agencia Estatal de Administración Tributaria establecida en el artículo 62.6 del Reglamento del Impuesto sobre el Valor Añadido, aprobado por el Real Decreto 1624/1992, de 29 de diciembre, y se modifica otra normativa tributaria. BOE núm. 94 20/04/2023

 Orden HFP/387/2023, de 18 de abril, por la que **se modifica la Orden EHA/1658/2009, de 12 de junio, por la que se establecen el procedimiento y las condiciones para la domiciliación del pago de determinadas deudas** a través de cuentas abiertas en las entidades de crédito que prestan el servicio de colaboración en la gestión recaudatoria de la Agencia Estatal de Administración Tributaria. BOE núm. 95 21/04/2023

 Resolución de 30 de marzo de 2023, del Congreso de los Diputados, por la que **se ordena la publicación del Acuerdo de convalidación del Real Decreto-ley 2/2023**, de 16 de marzo, de medidas urgentes para la ampliación de derechos de los pensionistas, la reducción de la brecha de género y el establecimiento de un nuevo marco de sostenibilidad del sistema público de pensiones. BOE núm. 78 01/04/2023

RENTA VITALICIA REMUNERADA

Contracta una Renta Vitalicia Remunerada, gaudeix d'una paga mensual durant tota la vida i beneficia't d'una **fiscalitat excel·lent**.

3,25 *
% D'INTERÈS
TÈCNIC

RENDIMENTS NETS 2021 ENTRE
EL 3 % I EL 3,10 % PER A EDATS
ENTRE ELS 60 I ELS 90 ANYS.

Renta Vitalicia Remunerada

Tria la modalitat que t'interessi més:

- Amb devolució parcial del capital aportat
- Amb **devolució total** del capital aportat

Atenció personalitzada

Delegació de la Mutuallidat de la Abogacia
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Marc Manuera, Gregoria Vila

C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona

T. 936 01 1233

daniel.bodelon@mutualidadabogacia.com

*Taxa d'interès que iguala el valor actual de les prestacions esperades en forma de renda derivades del contracte i els recàrrec aplicats per diferents conceptes amb la prima única satisfeta. Rendibilitat bruta, 3,25 %. Rendiments nets determinats pel quocient entre el total de les rendes netes de l'any (després de restar-hi despeses i costos) i l'aportació pagada per a la modalitat de renda vitalícia de la devolució total del capital aportat (amb rescat). El valor efectiu depèn de cada edat. Per a altres edats o per a la modalitat amb devolució parcial del capital cal consultar amb la Mutuallidat.

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

Coordinat per: **Lluís Batlló (Penal)**,
Francisco Javier Comabella (Laboral),
Ivan Rodriguez Florido (Contenciós-Administratiu).

PENAL

EL TJUE ES PRONUNCIA SOBRE L'ABAST DE LES ORDRES DE DETENCIÓ EUROPEES

**Sentència del Tribunal de Justícia
(Gran Sala) de 31 de gener del 2023**

L'Ordre de Detenció Europea creada a partir de l'Acord de Schengen, tenia originalment la característica que l'Estat que la rebia tenia l'obligació d'executar-la, sense entrar en el fons ni en la forma de la petició, tret de casos excepcionals.

A partir dels casos de l'expresident Carles Puigdemont, de l'exconseller Lluís Puig i altres, la realitat és que tant el Tribunal de Schleswig-Holstein (a l'entrar en el fons de l'assumpte), com els jutges belgues (a l'entrar en la forma), van desestimar les ordres de detenció promogudes pel Tribunal Suprem d'Espanya.

Per això, el Tribunal Suprem va plantejar una qüestió al TJUE, màxim intèrpret de la legislació de la Unió, amb la finalitat de conèixer l'abast de l'ODE.

El TJUE es va pronunciar en la seva Sentència de 31 de gener, intentant aclarir l'assumpte.

La resolució indica que els Estats membres no poden discutir la competència del Tribunal que ha dictat l'Ordre de Detenció, ni per tant

denegar l'execució, excepte: 1) que "aquesta autoritat judicial disposi d'elements objectius i fiables que rebel·lin l'existència de deficiències sistèmiques en el funcionament del sistema judicial de l'Estat emissor" o, 2) que dites deficiències "afectin la tutela judicial d'un grup objectivament identificable de persones al que pertanyi l'interessat, a la llum de l'exigència d'un tribunal establert per la llei que impliquin que els justiciables afectats es vegin privats, amb caràcter general, en dit l'esmentat estat membre, d'una llera jurídica efectiva que permeti controlar la competència de l'òrgan jurisdiccional penal que ha de jutjar-los", i també que la citada autoritat judicial constati que l'òrgan jurisdiccional que probablement hagi de conèixer del procediment, estigui mancat de forma manifesta, de la competència per a fer-lo.

La realitat és que aquesta Sentència ha merescut comentaris elogiosos per part de totes les parts implicades en aquest enrevessat assumpte, raó per la qual podríem concloure o significar que, en realitat, la resolució no ha estat prou clara, en relació amb la qüestió plantejada.

LABORAL

CRITERI APLICABLE AL DRET A LA PRESTACIÓ DE LA SEGURETAT SOCIAL PER NAIXAMENT EN FAMÍLIA MONOPARENTAL

**STS 783/2023, de 2 de març, del
Tribunal Suprem (Sala Social)**

Aquesta Sentència del Ple de la Sala Social del Tribunal Suprem, tot i que

en vot particular, clarifica la situació de la prestació de Seguretat Social per naixement i cura de menor quan hi ha un únic progenitor, al tractar-se d'una família monoparental.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) havia atorgat una primera prestació per naixement i cura de menor a la progenitora, però, al sol·licitar la corresponent a l'altre progenitor, va ser-li denegada "por no encontrarse en ninguna de las situaciones protegidas, de acuerdo con lo dispuesto en los artículos 183 y 318 LGSS".

Ni l'INSS va reconsiderar la seva postura a la fase administrativa, ni la pretensió va ser estimada pel Jutjat Social de Bilbao, que va conèixer a la instància, però sí pel Tribunal Superior de Justícia del País Basc, que va estimar el recurs en base a l'interès superior del menor, entenent que l'article 48 de l'Estatut dels Treballadors -que preveu la suspensió del contracte per aquesta raó- introdueix un element important de discriminació indirecta vers les dones, que són qui constitueixen majoritàriament les famílies monoparentals.

Per la seva part, aquesta Sentència va ser recorreguda en cassació per part del Ministeri Fiscal, de conformitat amb l'article 219.3 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, que preveu aquesta possibilitat en defensa de la legalitat quan les normes són recents i no hi ha encara sentències contradictòries.

En tot cas, la Sala del Tribunal Suprem estima el recurs, revocant la Sentència del TSJ del País Basc, a l'entendre que mantenir aquest criteri suposaria crear una prestació contributiva nova de Seguretat Social a favor de les famílies monoparentals i, també, la

Formació ICAB

D'ara endavant, Formació ICAB

Vols un plus per a la teva formació jurídica?

A l'ICAB tens a la teva disposició el Postgrau en Pràctica Jurídica EPJ-ICAB amb 7 especialitats, la possibilitat de realitzar pràctiques voluntàries a Institucions Públiques i despatxos col·laboradors i simulacions de judicis a l'Escola Judicial.

Et vols especialitzar? Apunta't als Màsters d'Especialització Jurídica, Postgraus i Títols d'Expert del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB)

escola@icab.cat
masters@icab.cat
www.icab.cat/formacio

modificació del règim jurídic de la suspensió del contracte de l'article 48.4 de l'Estatut dels Treballadors, el que la Sala considera que és crear Dret i no simplement interpretar la norma i, per tant, "una intervenció de tal calibre dista mucho de lo que la organización constitucional del Estado encomienda a los jueces y tribunales."

A més, considera la Sala que el reconeixement de la prestació que hauria correspost a l'altre progenitor d'una família monoparental no és una exigència que derivi de la Constitució Espanyola, ni de cap norma de la Unió Europea, ni de cap tractat internacional ratificat per Espanya.

Com a darrer argument destacable, la sentència exposa que "la prestación que corresponde al otro progenitor precisa como condición inexcusable su encuadramiento y alta en la Seguridad Social y cubrir un periodo mínimo de carencia; y, en caso contrario, no se le concede, de modo que el interés del menor, cuya importancia no se desconoce y se considera de especial relevancia por la Sala, no puede ser el único factor decisivo y determinante en esta cuestión que debemos resolver", a part de què entén que la normativa de la qual deriva la prestació, de l'any 2019, ja es va dictar amb perspectiva de gènere.

Quan al vot particular, aquest es fonamenta en el mateix criteri que la Sentència cassada, és a dir, en l'interès superior del menor.

CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

LA POTESTAT DE COMPROVACIÓ EN UNA DECLARACIÓ RESPONSABLE O COMUNICACIÓ PRÈVIA POT REALITZAR-SE DURANT TOT EL TEMPS D'EXERCICI DE LA RESPECTIVA ACTIVITAT

Sentència núm. 293/2023, de 28 de febrer del 2023, de la Secció Cinquena de la Sala Contenciós Administrativa del Tribunal Suprem (rec. 8658/2021, Ponent: Wenceslao Francisco Olea Godoy)

Amb la transposició de la Directiva de Serveis de la Unió Europea es van introduir al nostre ordenament les figures de la comunicació prèvia i la declaració responsable com a mecanismes alternatius a les clàssiques autoritzacions. Aquestes figures s'han convertit en una eina molt útil per als particulars, ja que permeten iniciar una activitat de manera immediata, sense haver d'esperar a obtenir una autorització prèvia. En aquests casos, els controls de l'administració deixen de ser previs i es projecten sobre la comprovació i inspecció posterior, que poden comportar que es deixi sense efecte l'habilitació.

La qüestió plantejada és l'abast temporal d'aquestes potestats de control posterior per part de l'administració, és a dir, fins a quin moment pot comprovar la veracitat d'una comunicació prèvia o d'una declaració responsable.

Al febrer del 2016, l'Ajuntament de Barcelona va revocar una comunicació prèvia efectuada al juny del 2012 per a l'exercici de l'activitat de fleca amb degustació. El TSJ de Catalunya va revocar aquesta decisió, afirmant que reconèixer una potestat de verificació i comprovació sense límit de temps suposaria admetre un règim fràgil, més compromès que el relatiu a les llicències, i contrari al principi de seguretat jurídica per al seu titular i per a tercers. Per això, va concloure que, davant la manca de termini establert per la normativa i per analogia, l'exercici d'aquestes facultats no pot ser reconegut més enllà del termini supletori de tres mesos de la normativa del procediment administratiu comú, havent-se d'acudir, passat aquest lapse de temps, al procediment de revisió d'ofici (STSJ de Catalunya, núm. 3609, de 14 de setembre del 2020, Secc. 3a rec. 163/2019).

Aquesta qüestió ha arribat al Tribunal Suprem que, mitjançant la Sentència referenciada, ha conclòs que les potestats de comprovació en una declaració responsable o comunicació prèvia, conforme a la normativa general en vigor, no està subjecta a cap termini i pot realitzar-se durant tot el temps d'exercici del dret o de l'activitat a què es refereixen aquests actes del ciutadà.

El Tribunal es basa en la naturalesa d'aquesta mena d'actes, un "tertium genus" entre el règim de llicència prèvia i la lliure prestació de serveis sense cap requisit, i que exigeixen que el ciutadà comuniqui a l'Administració, de manera preceptiva, no únicament aquesta intenció d'exercitar el dret o iniciar l'activitat, sinó que està en condicions d'exercir-lo perquè reuneix les exigències que imposa la normativa sectorial que regula aquests drets o activitat, estant en possessió de la documentació que l'acredita. I no tan sols això, sinó que el ciutadà assumeix un compromís de mantenir aquestes condicions normatives durant tot el temps que es mantingui l'activitat.

Així mateix, el Tribunal Suprem considera que no pot parlar-se de fermesa de les comunicacions o declaracions, perquè des del punt de vista jurídic-administratiu, no existeix cap acte per part de l'administració, circumstància per la qual no cal acudir a la revisió d'ofici, com sí succeeix amb les llicències o autoritzacions viciades de nul·litat de ple dret. En el mateix sentit, reconeix que les potestats de control i inspecció han de poder exercir-se durant tot el temps en què duri l'exercici de l'activitat, perquè aquests mecanismes exigeixen del ciutadà una bona fe en les seves declaracions anticipades afirmant que compleixen amb la normativa aplicable, i una habilitació a l'administració per tal de verificar, en qualsevol moment, la veracitat d'aquestes manifestacions.

Aquesta PROposta és per a tu, de PROfessional a PROfessional

A Sabadell Professional treballem en PRO dels PROfessionals de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. Innovem constantment la nostra oferta de productes i serveis per ajudar-te a aconseguir els teus objectius, protegir els teus interessos, propulsar iniciatives i proposar solucions financeres úniques, a les quals només poden accedir PROfessionals com tu. Solucions com aquesta:

Compte Sabadell Negocis Plus PRO

Pensat perquè autònoms, comerços i petites empreses es facin grans

Si vols conèixer tots els avantatges que t'ofereix el Compte Sabadell Negocis Plus PRO, contacta amb nosaltres i identifica't com a membre del teu col·lectiu i un gestor especialitzat t'explicarà detalladament els avantatges que tenim per a PROfessionals com tu.

T'esperem.

EL INCENTIVO FISCAL DE LA RESERVA DE CAPITALIZACIÓN EN EL IMPUESTO DE SOCIEDADES: UNA PROBLEMÁTICA QUE NO CESA

Esther Colls Borràs
Col·legiada Núm: 25.510

Gemma Sala Valero
Col·legiada Núm: 29.349

El incentivo fiscal de la “reserva de capitalización”, una de las medidas “estrella” introducidas en la reforma fiscal llevada a cabo en el año 2015, por la Ley 27/2014, de 27 de noviembre, del Impuesto sobre Sociedades, destinada a estimular a las Empresas a fortalecer su patrimonio, ha planteado desde su aprobación innumerables dudas interpretativas derivadas de la oscuridad y ambigüedad de la norma reguladora del citado incentivo fiscal. Y sigue llevando de cabeza a los fiscalistas por lo que se refiere a algunos de los requisitos y obligaciones previstos en la actual Ley del Impuesto sobre Sociedades.

A modo de resumen, el incentivo fiscal de la “reserva de capitalización” regulado en el art. 25 de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (en adelante LIS), que es de aplicación optativa o voluntaria por los contribuyentes, consiste en cumplir los siguientes requisitos, límites y obligaciones:

- Requisitos: Debe concurrir en el ejercicio un incremento en los fondos propios (“FFPP”) determinado por la diferencia entre los FFPP finales del ejercicio excluido el resultado del propio ejercicio, y los FFPP iniciales del ejercicio excluido el resultado del ejercicio previo. Algunas cuentas no deben computarse como FFPP. El incentivo fiscal consiste en un ajuste negativo máximo a practicar en la Base Imponible del Impuesto de Sociedades que asciende al 10% del citado incremento de los FFPP.

- Límite: El ajuste negativo no puede exceder del 10% de la Base Imponible previa al ajuste y a la compensación de bases imponibles negativas. En caso de insuficiencia de base imponible, las cantidades pendientes de Reserva de Capitalización pueden ser aplicadas en los 2 ejercicios siguientes, respetando igual límite.

- Obligaciones: Son dos: (i) la obligación de mantener el importe del incremento de los FFPP en los 5 años

siguientes, salvo existencia de pérdidas contables y (ii) la obligación de dotar una reserva indisponible, por el importe de la reducción practicada que debe figurar en el balance durante el citado plazo de los 5 años.

La redacción del art. 25 de la LIS nos conduce a identificar el incremento de los fondos propios con los beneficios del año anterior llevados a reservas voluntarias, es decir, los beneficios del año anterior sin computar lo que se lleva a reserva legal, o a otras reservas obligatorias o estatutarias, las reservas por acciones o participaciones propias, la reserva del fondo de comercio, las reservas por participaciones de la Sociedad dominante, etc... Por ello resulta difícil de entender que habiéndose podido definir de una forma tan clara y simple el incremento de los fondos propios, el legislador haya optado por una formulación tan compleja. A mayor abundamiento, la Ley del Impuesto de Sociedades no contiene ninguna definición de "fondos propios" por lo que hay que acudir a la normativa contable.

Cuatro son los supuestos que, recientemente, están planteando más problemas de interpretación. Algunos de los cuales no han sido aún resueltos por la Dirección General de Tributos. Lo que resulta inquietante habida cuenta de la mayor dedicación por los Órganos de Gestión de la Agencia Tributaria en sus tareas a la verificación del cumplimiento de los requisitos legales para la aplicación del incentivo fiscal llevado a cabo por las Empresas en los ejercicios pasados que son objeto de comprobación. Se trata de los siguientes:

- 1.- La integración cuando hay un exceso de reserva de capitalización pendiente de aplicar de ejercicios anteriores.
- 2.- Los supuestos de disminución de fondos propios por operaciones de escisión parcial o financiera y el cumplimiento del requisito del mantenimiento de los fondos propios.
- 3.- La adquisición de acciones o participaciones propias, determinante de la minoración de los fondos propios, que afecta al requisito del mantenimiento de los fondos propios.
- 4.- La disminución de los FFPP como consecuencia de la aplicación de la norma de registro y valoración núm. 22ª del Plan General Contable por "cambios en criterios contables, errores y estimaciones contables".

INTEGRACIÓN DEL INCENTIVO FISCAL CUANDO HAY EXCESOS PENDIENTES DE APLICAR DE EJERCICIOS ANTERIORES

El Tribunal Económico Administrativo Central, en su Resolución de fecha 22-9-2022, ha confirmado que, si en un mismo ejercicio concurren cantidades pendientes de aplicar procedentes de períodos anteriores y la dotación a la reserva de capitalización generada en el propio período, como no hay nada establecido en la norma sobre cuáles tengan que aplicarse primero, el sujeto pasivo podrá aplicarlas en el orden que quiera y, de esta forma, se despeja una de las dudas sobre las que ha habido más polémica en los años anteriores.

2.- SUPUESTOS DE DISMINUCIÓN DE FONDOS PROPIOS POR OPERACIONES DE ESCISIÓN PARCIAL O FINANCIERA Y CUMPLIMIENTO DEL REQUISITO DEL MANTENIMIENTO DE LOS FONDOS PROPIOS

Por lo que se refiere al cumplimiento del requisito del mantenimiento del incremento de los fondos propios, en supuestos en los que se ha producido una operación de reestructuración por escisión parcial de rama de actividad o escisión financiera, operación que determina que una parte de las reservas se trasladen a la Sociedad que recibe los activos y pasivos de la rama escindida, se produce, inevitablemente, una disminución de los fondos propios en la Sociedad que escinde parte de su patrimonio. es un supuesto que de forma literal no contempla la norma reguladora del incentivo fiscal pues, únicamente, se refiere a "aumento de fondos propios por operaciones de reestructuración", no dice nada de las "disminuciones".

En este caso, ha sido la propia Dirección General de Tributos, en la contestación a la Consulta Vinculante V5233-16, de 12-12-2016, la que ha resuelto esta problemática al determinar que:

"Atendiendo a una interpretación sistemática e integradora de la norma, las reducciones de fondos propios por operaciones de reestructuración no se deben computar a la hora de determinar el incremento de fondos propios y el cumplimiento del requisito de mantenimiento del incremento de dichos fondos propios. Por otro lado, en cuanto al requisito de mantenimiento de la reserva indisponible, el artículo 25.1 de la LIS señala que no se considerará dispuesta cuando la reserva se elimine, total o parcialmente, como consecuencia de operaciones a las que resulte de

aplicación el régimen fiscal especial establecido en el Capítulo VII del Título VII de la LIS.”

Por tanto, en el caso de operaciones de escisión parcial o financiera a la que les resulta de aplicación el régimen fiscal especial establecido en el Capítulo VII del Título VII de la LIS, la reducción de fondos propios producida con ocasión de la realización de las operaciones de reestructuración no debería afectar al cumplimiento de los requisitos del art. 25 de la LIS.

3.- PROBLEMÁTICA DERIVADA DE LA ADQUISICIÓN DE ACCIONES O PARTICIPACIONES PROPIAS QUE AFECTA AL REQUISITO DEL MANTENIMIENTO DE LOS FONDOS PROPIOS

Cuando la Sociedad realiza una adquisición de acciones o participaciones propias se produce la misma problemática descrita en el apartado anterior porque ello determina la minoración de los fondos propios, al contabilizarse las acciones o participaciones propias adquiridas minorando los fondos propios, y, por tanto, dichas operaciones afectan al requisito del mantenimiento del incremento de los fondos propios. En este punto, nada dice la norma para este supuesto específico en lo que se refiere al cumplimiento del requisito del mantenimiento del incremento de los fondos propios. Una vez aplicado el incentivo de la reserva de capitalización, únicamente se refiere a “ampliaciones de fondos propios” por operaciones sobre acciones propias no a “disminuciones de fondos propios” que es lo que se produce en la práctica una vez la Sociedad adquiere sus acciones o participaciones propias, con lo que resulta incongruente el apartado 2 letra c) del artículo 25 con lo previsto en el apartado 1 letra b) del mismo artículo.

Este supuesto no ha sido aún resuelto por la Dirección General de Tributos por lo que esperamos que, en aras a la seguridad jurídica del contribuyente, ésta se decante por hacer de nuevo una interpretación sistemática e integradora de la norma y se aplique a este supuesto lo mismo que se ha determinado para los supuestos de escisión financiera. Recordemos que en estos se produce una disminución de los fondos propios por la realización de operaciones mercantiles de reestructuración o cumplimiento de derecho de separación de socios. En el caso de la adquisición de accio-

nes o participaciones propias, operaciones que no deben computar para determinar el importe del incentivo fiscal a aplicar, al no estimarse como incremento de fondos propios, pero tampoco como minoración de los mismos, no consta especificado ni concretado cómo se ha de cumplir del requisito del mantenimiento del incremento de los fondos propios durante los 5 años posteriores a la aplicación del polémico incentivo fiscal de la Reserva de capitalización en el Impuesto de Sociedades pudiendo dar lugar a interpretaciones diferentes y contradictorias.

4. REGISTRO CONTABLE DE GASTOS DE EJERCICIOS ANTERIORES CON CARGO A RESERVAS VOLUNTARIAS

Como hemos indicado en apartados anteriores, para poder aplicar el incentivo fiscal de la reserva de capitalización la ley exige que los fondos propios del contribuyente se mantengan o incrementen durante los 5 ejercicios posteriores a la reducción. En este supuesto no computan las pérdidas contables de la entidad.

Así, lo que pretende el legislador es incentivar a las Empresas para que no repartan dividendos a cambio de una rebaja en el Impuesto Sobre Sociedades.

La determinación del indicado requisito, mantenimiento de los fondos propios, se deberá calcular por diferencia entre los fondos propios iniciales y finales del ejercicio, excluido el resultado del previo y propio del periodo impositivo. En el apartado 2 del propio art. 25 de la LIS, se indican aquellos conceptos que no se tendrán en cuenta como fondos para el cálculo del incremento, entre ellos las aportaciones de socios, ampliaciones de capital o fondos propios por compensación de créditos, reservas legales o estatutarias, etc.

¿Pero qué ocurre cuando al inicio del ejercicio los fondos propios de la Compañía están sobrevalorados? Pensemos en el supuesto de que la entidad no ha registrado contablemente gastos de ejercicios anteriores. Por ejemplo, si nunca ha amortizado un inmovilizado y cuando detecta el error, realiza un ajuste contable por la depreciación del bien desde la fecha de adquisición, en un único periodo impositivo.

Según la norma contable de registro y valoración 22ª del Plan General Contable, la forma adecuada de contabilizar dicha regularización, o sea, un gasto correspondiente a ejercicios anteriores es imputándola directamente al patrimonio neto. En concreto contra una partida de reservas. Habitualmente, se utiliza la cuenta contable 113 de Reservas voluntarias.

La norma 22ª del Plan General Contable Cambios en criterios contables, errores y estimaciones contables indica que "Cuando se produzca un cambio de criterio contable, que sólo procederá de acuerdo con lo establecido en el principio de uniformidad, se aplicará de forma retroactiva y su efecto se calculará desde el ejercicio más antiguo para el que se disponga de información.

El ingreso o gasto correspondiente a ejercicios anteriores que se derive de dicha aplicación motivará, en el ejercicio en que se produce el cambio de criterio, el correspondiente ajuste por el efecto acumulado de las variaciones de los activos y pasivos, el cual se imputará directamente en el patrimonio neto, en concreto, en una partida de reservas salvo que afectara a un gasto o un ingreso que se imputó en los ejercicios previos directamente en otra partida del patrimonio neto. Asimismo, se modificarán las cifras afectadas en la información comparativa de los ejercicios a los que le afecte el cambio de criterio contable.

En la subsanación de errores relativos a ejercicios anteriores serán de aplicación las mismas reglas que para los cambios de criterios contables. (...)"

Por lo que respecta a la deducción fiscal del gasto procedente de la amortización de ejercicios anteriores, el cargo a reservas voluntarias motivado por la amortización retroactiva determinará que no forme parte del resultado del ejercicio. Por ello, la sociedad deberá realizar un ajuste fiscal en el impuesto que tendrá signo negativo y se considerará una diferencia permanente para la determinación de la base imponible del Impuesto Sobre Sociedades (previsto en el art. 19.1 de la LIS).

Es posible que dicha circunstancia, el registro del error contable, determine que la diferencia entre fondos propios iniciales y finales del periodo impositivo sea negativa. En este supuesto, atendiendo a la literalidad del art. 25 de la LIS, podríamos llegar a la conclusión de que existe un incumplimiento del requisito del mantenimiento de fondos propios. Entonces, la Sociedad deberá devolver el impuesto que

se ha ahorrado mediante la aplicación de reserva de capitalización.

En este sentido, la Consulta Vinculante V1836-18, a pesar de ser un supuesto de consolidación fiscal, analiza un caso en el que una compañía contabiliza, con cargo a reservas, la amortización del fondo de comercio retroactivamente. La Dirección General de Tributos considera que "(...)El cargo a reservas motivado por la amortización retroactiva del fondo de comercio (de manera que dicho importe no se imputa como gasto en la cuenta de pérdidas y ganancias) determinaría un menor importe de los fondos propios al cierre del ejercicio correspondiente 2016, que no deberá excluirse del cómputo del incremento de fondos propios a efectos de determinar la posible reducción de la base imponible por reserva de capitalización del ejercicio 2016. Al cierre del ejercicio 2016, con independencia de que a efectos contables se modifiquen las cifras afectadas en la información comparativa de los ejercicios a los que afecte el cambio contable, se considera que el importe de los fondos propios se ha visto reducido por el cargo a reservas efectuado, lo cual habrá de tenerse en cuenta para el cómputo del incremento de los fondos propios. (...)"

Discrepamos del criterio administrativo. Una interpretación razonable del indicado precepto – art. 25 LIS - ,atendiendo al espíritu por el cual se introdujo el incentivo fiscal, nos hace llegar a la conclusión de que, cuando la Sociedad regulariza en un único periodo impositivo, gastos de ejercicios anteriores con cargo a reservas tiene dos opciones: 1º Incorporar el importe de la regularización al importe de los fondos propios iniciales del ejercicio al que correspondían o 2º No se deberá tener en cuenta el importe de la regularización para la determinación de los fondos propios del ejercicio en que se registra el cargo a reservas.

Por lo tanto, dicha circunstancia no puede perjudicar al contribuyente que aplica la reserva de capitalización.

Finalmente, destacamos que, en la indicada consulta, la DGT considera que la reserva que se debería haber dotado para el fondo de comercio se debe incluir en el concepto de reserva legal (art.273.4 Ley de Sociedades de Capital – artículo derogado- y DT única del Real Decreto 602/2016) y en consecuencia, es un supuesto previsto en el art. 25.2 LIS y no se deberá tener en cuenta para la determinación del incremento de fondos propios. ¹⁴

LEY 1/2023 COMPETENCIA PROCESAL A LOS AYUNTAMIENTOS EN “OCUPACIÓN DE VIVIENDAS” DE GRANDES TENEDORES

Análisis crítico de esta iniciativa legal que en opinión del autor excede las competencias legislativas del Govern de la Generalitat de Catalunya y puede llegar a beneficiar a los grandes tenedores en detrimento del pequeño propietario.

Daniel Loscertales Fuertes
Col·legiat Núm: 15.463 Il·lustre
Colegio de la Abogacía de Madrid

Lo primero que hay que indicar es que, conforme el art. 1 de dicha Ley, modificando el art. 44 bis de la Ley 18/2017 de la propia Generalitat, dicha reforma solo afecta a la ocupación de viviendas si el propietario es un gran tenedor. (*ver nota final*).

Con independencia de los efectos materiales, considero que para regular esta materia es necesaria una Ley Estatal, teniendo en cuenta lo que se dice en la Sentencia del Tribunal Constitucional 57/2022, de 7 de abril del 2022, que anula cuestiones relativas a los límites de la renta que había impuesto la Generalitat, toda vez que dichas cuestiones están reservadas al Estado competencialmente, a tenor del art. 149 de la Constitución. Por lo tanto, estamos ante el mismo supuesto, pues, aunque no se menciona, es evidente que la Generalitat hace uso de las facultades que fija el art. 148-3º de la citada carta Magna, pero olvida el precepto indicado en primer lugar y la jurisprudencia del Tribunal Constitucional.

Igualmente hay que dejar constancia que conforme al RDLEY Estatal 11/2020 (ratificado por otras disposiciones del mismo rango y con efectos hasta el 30 de junio de este año 2023), que es aplicable a todo el territorio del Estado español, en relación a los Arrendamientos Urbanos, se considera “gran tenedor” a la persona física o jurídica que sea titular de diez

**CON
INDEPENDENCIA
DE LOS EFECTOS
MATERIALES,
CONSIDERO QUE
PARA REGULAR
ESTA MATERIA ES
NECESARIA UNA
LEY ESTATAL,
TENIENDO EN
CUENTA LO
QUE SE DICE EN
LA SENTENCIA
DEL TRIBUNAL
CONSTITUCIONAL
57/2022, DE 7 DE
ABRIL DEL 2022**

inmuebles urbanos, excluyendo garajes y trasteros, o con una superficie construida de más de 1.500 m².” A tenor de los art. 4 y 5 de esta Ley 1/2023 de la Generalitat de Catalunya (objeto de estos comentarios y que igualmente modifica el art. 541.1 del Código Civil Catalán) “el Ayuntamiento puede y debe intervenir procesalmente en los desahucios de “okupas” cuando la propiedad sea de un gran tenedor.” Pues bien, en este sentido, mi postura es totalmente negativa y estoy convencido (la seguridad

**MI POSTURA ES
TOTALMENTE
NEGATIVA Y ESTOY
CONVENCIDO
(LA SEGURIDAD
JURÍDICA NUNCA
PUEDE SER TOTAL)
QUE, SI SE HACE UNA
DEFENSA LEGAL
CORRECTA POR EL
“OKUPA”, ALGUNOS
DE LOS JUZGADOS
QUE CONOCEN
DE LOS TEMAS
ADMINISTRATIVOS,
PENALES O CIVILES,
RECHACEN ESTAS
FACULTADES
DIRECTAS DE LOS
AYUNTAMIENTOS, EN
SUSTITUCIÓN DE LA
PROPIEDAD (...)**

faculta, pero no obliga, toda vez que dicha normativa del Gobierno Catalán no sanciona a los Ayuntamientos que no actúen en este sentido, por lo que ya entra en juego la “política”, de tal manera que cada Municipio hará lo que considere mejor o peor a efectos electorales. Otra cosa sería que se sancione administrativamente a los que han “ocupado” la vivienda”, aunque los efectos serían nulos y además a la propiedad que no actúa como corresponde. Aparte de que también está la propia Comunidad de Propietarios, que pueden aceptar de hecho, aunque protesten, que en el edificio haya residentes que llevan a cabo actividades molestas, recordando al respecto que la propia Ley de Propiedad Catalana permite a las Comunidades, cuando haya residentes, con o sin título, que actúen judicialmente para

jurídica nunca puede ser total) que, si se hace una defensa legal correcta por el “okupa”, algunos de los Juzgados que conocen de los temas administrativos, penales o civiles, rechacen estas facultades directas de los Ayuntamientos, en sustitución de la propiedad, pues eso supone claramente un cambio sustancial en las normas procesales de todo el Estado.

Además, la diferencia material puede ser muy grave porque esta Ley que ahora se comenta,

evitar una situación “contraria a la convivencia normal”, conforme el art. 553.40 de la misma, lo que puede llevar a prohibir el uso temporal de la vivienda y, en su caso, la extinción del arrendamiento, etc. y, desde luego, según mi opinión, el lanzamiento de los que residen sin título, así como cualquier tipo de sanción a los ocupantes de la vivienda.

Por ello los copropietarios de una finca (la Comunidad) no pueden limitarse a formular la queja, sino que deben actuar en consecuencia, añadiendo que también pueden exigir al titular de la vivienda, cuando el mismo no actúe y sí realmente causan molestias a los demás, o alteran cualquiera de los elementos comunes del inmueble, la indemnización correspondiente por los perjuicios que se ocasionen a la Comunidad y a los mismos copropietarios.

En fin, termino reiterando que, considero que la Generalitat no tiene facultades legales para dar competencias procesales a los Ayuntamientos en defensa de los derechos de los particulares, pues, aparte del repetido art. 149 de la CE, la legislación procesal vigente de derecho civil y penal determina con claridad quienes pueden y deben actuar judicialmente.

En resumen, esta Ley 1/2023 del Gobierno Catalán hace una diferencia material y procesal importante, de tal manera que los titulares particulares no pueden acogerse a estas reglas y tienen que acudir a las normas específicas de la LEC (ver art. 250.4 LEC, art. 245. 2 Código Penal y 15 LECR), es decir, se trata de una solución “solo en beneficio de los grandes tenedores”, que no actúan seguramente para evitar publicidad negativa y han abandonado sus derechos al respecto y están permitiendo con su actitud pasiva la “ocupación” en detrimento de los demás vecinos del inmueble correspondiente y/o de las fincas colindantes.

Finalmente considero que esta Ley no tiene mucho sentido desde cualquier punto de vista, sobre todo porque después los Ayuntamientos, si todo sale bien y se desaloja a los “okupas”, devolverán la finca al titular y éste deberá pagar solamente (y lo hará con gusto) los gastos del procedimiento y alguna sanción como posibilita la Ley que se está comentando, mientras que los propietarios individuales que tengan el mismo problema habrán de valerse por sí mismos con la contratación de profesionales y con los gastos correspondientes.

Absurdo y carente de todo sentido de igualdad y seguridad jurídica. ^{NY}

IMPUESTO TEMPORAL DE SOLIDARIDAD DE LAS GRANDES FORTUNAS: LUCES Y SOMBRAS

Análisis descriptivo y muy didáctico de este impuesto de nueva creación y sus particularidades, y donde el autor plantea diversas dudas en materia procedimental, de seguridad jurídica y competencial, para su encaje constitucional.

Javier Ragué
Col·legiat Núm: 2.219
Il·lustre Col·legi d'Advocats
de Sant Feliu

En virtud del artículo 3 de la Ley 38/2022, de 27 de diciembre, para el establecimiento de gravámenes temporales energético y de entidades de crédito y establecimientos financieros de crédito y por la que se crea el impuesto temporal de solidaridad de las grandes fortunas, y se modifican determinadas normas tributarias, se ha creado el controvertido Impuesto Temporal de Solidaridad de las Grandes Fortunas ("IGF").

Tal y como reza la propia Exposición de Motivos, el IGF nace con una doble finalidad (i) recaudatoria, vinculada a la actual coyuntura de la economía española y (ii) armonizadora, con el objetivo de minimizar las diferencias de tributación en el ámbito del Impuesto sobre el Patrimonio ("IP") entre las distintas Comunidades Autónomas ("CCAA").

El IGF nace con una vocación temporal; esto es, a priori, resultará de aplicación exclusivamente para los ejercicios 2022 y 2023. No obstante, el propio legislador prevé la posibilidad de suprimir o mantener el referido Impuesto al término del periodo de vigencia, una vez se evalúen los resultados del Impuesto; aspecto que recuerda a lo que ocurrió en su día con el IP que fue objeto de sucesivas prórrogas.

Se configura como un impuesto complementario del IP, de carácter estatal, no susceptible de cesión a las CCAA y aplicable en todo el territorio español (sin perjuicio de los regímenes forales de Concierto y Convenio Económico

con el País Vasco y Navarra y, en su caso, de los tratados y convenios internacionales que resulten de aplicación).

Según se indica en la Exposición de Motivos, el IGF coincide en su configuración con el IP en su ámbito territorial, exenciones, sujetos pasivos, bases imponible y liquidable, devengo, tipos de gravámenes y límite de la cuota íntegra. La diferencia con el IP reside en el hecho imponible dado que el IGF sólo grava aquellos contribuyentes con un patrimonio neto superior a 3.000.000 euros. No obstante, la norma establece un mínimo exento de 700.000 euros, por lo que su incidencia efectiva se producirá, con carácter general, cuando el patrimonio neto (no exento) del contribuyente sea superior a 3.700.000 euros.

En relación con la mecánica del IGF, hay que destacar varias particularidades. En primer lugar, la normativa establece un límite de tributación máxima sobre la cuota íntegra de IGF en términos muy similares a los previstos en sede del IP. En este sentido, se establece que la cuota íntegra del IGF, conjuntamente con las cuotas íntegras del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas ("IRPF") y del IP, no podrán exceder del 60% de la suma de las bases imponibles del IRPF. A tales efectos, es preciso apuntar que la normativa hace referencia expresamente al término "cuota íntegra" del IP. En consecuencia, este límite no se verá afectado, a priori, por el hecho de que determinadas CCAA hayan aprobado bonificaciones que

EL IGF NACE CON UNA DOBLE FINALIDAD (I) RECAUDATORIA, VINCULADA A LA ACTUAL COYUNTURA DE LA ECONOMÍA ESPAÑOLA Y (II) ARMONIZADORA, CON EL OBJETIVO DE MINIMIZAR LAS DIFERENCIAS DE TRIBUTACIÓN EN EL ÁMBITO DEL IMPUESTO SOBRE EL PATRIMONIO

Asimismo, en segundo lugar, dado que el IGF se configura como un impuesto complementario al IP y, a efectos de evitar situaciones de doble imposición, se permite deducir la cuota que el contribuyente haya satisfecho efectivamente en el IP. Aquí cabe destacar que la normativa, a diferencia de lo que ocurría con el límite de la cuota íntegra, y con buena lógica, hace referencia al impuesto efectivamente satisfecho. Esto supondrá que la incidencia, a efectos prácticos del IGF, sea desigual en función de la CCAA que se trate por cuanto dependerá de la cuota de IP que efectivamente se haya satisfecho. Así, en el caso de Cataluña, teniendo en cuenta la escala de gravamen aplicable en dicha CCAA (con un tipo marginal máximo inferior a la escala prevista en la normativa estatal de IP y al IGF), el umbral o punto de inflexión del patrimonio neto a partir del cual el IGF tiene un impacto a efectos prácticos es de 17.546.648 euros. Sin embargo, en otras CCAA donde está previsto una bonificación del 100% de la cuota del IP, como puede ser el caso de Madrid, el umbral del patrimonio neto a partir del cual el contribuyente se ve afectado por el IGF sería de 3.700.000 euros.

En tercer lugar, para el legislador tienen la consideración de sujetos pasivos del IGF no sólo personas físicas resi-

permiten minorar o reducir incluso a cero la cuota a ingresar en el IP. Es decir, a efectos del cálculo del límite, se tiene que tomar en cuenta no sólo la cuota íntegra del propio IGF, sino también la del IRPF y del IP, aunque en el caso de IP esta cuota no se satisfaga por aplicación de las bonificaciones establecidas por las CCAA. En cualquier caso, en el supuesto que opere este límite, la minoración de la cuota del IGF debe respetar una tributación mínima del 20% de dicha cuota (es decir, la reducción máxima de la cuota de IGF es del 80%).

dentos en España sino también los no residentes y los contribuyentes que apliquen el régimen de impatriados con un patrimonio neto no exento situado en territorio español superior a 3.000.000 euros. Para estos dos últimos colectivos, a diferencia de lo que ocurre con los residentes, el IGF presenta ciertas particularidades. A diferencia del IP no resulta de aplicación el mínimo exento de 700.000 euros ni tampoco el límite de tributación máxima mencionado anteriormente. Dicha restricción viene motivada por el hecho de que son medidas que atienden a las circunstancias personales del contribuyente, propias del Estado de residencia del contribuyente.

Desde su aprobación, el IGF ha suscitado críticas en torno a su encaje constitucional, y plantea no pocas dudas:

- Unas de naturaleza procedimental y relativas a la formación de la voluntad del legislador y que pondrían en cuestión la forma en que el impuesto se ha incorporado al ordenamiento jurídico, concretamente a través de una enmienda a una proposición de ley.
- Otras de carácter sustantivo asociadas al principio de seguridad jurídica cuya observancia es dudosa si consideramos que la incorporación sorpresiva al ordenamiento jurídico de este impuesto se produce mediante una ley publicada en el BOE tres días antes de su devengo, lo que cuestiona su ajuste al artículo 9.3 de la Constitución española y al principio de seguridad jurídica, en su manifestación de la protección de la confianza legítima, entendido como el derecho de los ciudadanos y las empresas a programar con tiempo su actuación y la toma de decisiones
- Y también de naturaleza competencial que afectan al sistema de financiación de las Comunidades Autónomas recogido en la Ley Orgánica de Financiación de las Comunidades Autónomas y la Ley de Cesión de Tributos y que podría haber provocado un vaciamiento de competencias y una reasunción de las mismas por parte del Estado

Por último, tampoco debemos ignorar que el principio de protección de la confianza legítima es un principio general del derecho de la Unión Europea, que ampara a quienes los poderes públicos han hecho concebir esperanzas fundadas de que podían actuar jurídicamente de una manera determinada.

Esta confianza legítima debería amparar a aquellos contribuyentes que, al ejercer las libertades fundamentales, y concretamente la libertad de circulación de personas, no pueden cambiar su residencia fiscal, y adaptar la sujeción y localización de su patrimonio a la nueva realidad tributaria. ¹⁴

ARBITRATGE, JUSTÍCIA DE PROXIMITAT I SISTEMA ARBITRAL DE CONSUM

El President de la Junta Arbitral de Consum facilita al lector una guia pràctica i de funcionament per a la prescripció de l'arbitratge com a sistema de resolució alternativa molt recomanable en matèria de consum.

Gaietà Sala Prat
Col·legiat Núm: 17.660
Àrbitre i president de la
Junta Arbitral de Consum
de Barcelona

1 Estat de dret
En les últimes dècades ha anat augmentant la preocupació dels països comunitaris per la inadaptació dels sistemes judicials ordinaris a l'hora de resoldre les controvèrsies; especialment en els conflictes de consum en què l'escassa quantia econòmica de la pretensió desaconsella la interposició d'accions legals davant la jurisdicció ordinària.

Així, els sistemes o mitjans alternatius de resolució extrajudicial de conflictes i l'arbitratge són la millor solució per resoldre les controvèrsies, que juntament amb les previsions en matèria d'agilització processal i noves tecnologies, constitueixen un dels principals eixos sobre els que vertebrar una Justícia digna.

La llei 7/2017, de 2 de novembre, que incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE i el Reglament Europeu 524/2013, dissenya un nou marc legal, en virtut del qual són possibles moltes fórmules de resolució alternativa de litigis en matèria de consum, fent possible un sistema obert d'entitats, amb procediments "vinculants" i "no vinculants"; a través sempre de la intervenció d'un tercer, que permet a les diferents entitats acreditades resoldre els conflictes utilitzant l'arbitratge –el tercer imposa; la mediació –el tercer facilita, o bé l'anomenat òrgan d'avaluació (ombudsman) –el tercer proposa.

És una bona llei, però com tota norma dispositiva, necessita del seu impuls i coneixement, sent dos trets essencials de la mateixa la transparència i la plataforma de tramitació telemàtica de les reclamacions.

2 De la resolució extrajudicial de conflictes i de l'arbitratge.
Les administracions públiques de Catalunya han d'impulsar, en col·laboració amb les organitzacions de persones consumidores, la disponibilitat per a les persones consumidores i per als empresaris de sistemes operatius de resolució voluntària de conflictes i de reclamacions en matèria de consum.

El Sistema Arbitral de Consum es compon per un total de 68 Juntes Arbitrals de Consum, constituïdes mitjançant Conveni amb el Ministeri de Consum i són poc conegudes. L'any 2021 varen gestionar un total de 60.555 procediments arbitrals, però ens cal fomentar i defensar l'arbitratge com a equivalent jurisdiccional. Cal donar a conèixer els avantatges i fortaleces que té l'arbitratge institucional sectorial públic i gratuït en matèria de conflictes en consum.

Amb aquest objectiu els professionals de l'advocacia han de veure una oportunitat, en la línia que estableix el nou Estatut General de l'Advocacia, Reial Decret 135/2021, de 2 de març, en el sentit que són professionals de l'Advocacia els que es dediquen a l'assessorament jurídic, a la solució de disputes i a la defensa de drets i interessos aliens, tant públics com privats, en la via extrajudicial, judicial o arbitral.

Cal incorporar aquesta activitat professional en seu arbitral al full d'encàrrec professional, donant valor a l'actuació processal arbitral, així com al fet d'estar adherits al Sistema Arbitral de Consum, en quant

als drets com a consumidors dels serveis jurídics contractats i amb independència de les valoracions de les costes processals en la via judicial.

3 Arbitratge, procediment arbitral i justícia de proximitat.

L'arbitratge no és un sistema alternatiu de resolució de conflictes.

L'arbitratge és un equivalent jurisdiccional, constitueix una institució amb contingut propi. Tota institució arbitral té la seva norma processal. El Reial Decret 231/2008, de 15 de febrer, pel que es regula el Sistema Arbitral de Consum és la norma processal del procediment arbitral de Consum.

El principi de gratuïtat, com a característica tradicional i diferencial de l'arbitratge de consum, és a més una de les raons del seu major èxit, així com la normativa sobre competència territorial i els principis d'igualtat, audiència i contradicció del seu procediment.

4 La voluntarietat de l'arbitratge com a fortalesa.

L'arbitratge, com a equivalent jurisdiccional, és fonamenta en l'autonomia de la voluntat de les parts plasmada en el conveni arbitral. Les parts renuncien a la jurisdicció, i decideixen, de manera explícita, clara, terminant i inequívoca sotmetre la resolució de la controvèrsia a la via arbitral.

Les parts opten per la via arbitral lliurement, perquè esperen obtenir els mateixos resultats que accedint a la jurisdicció: una resolució arbitral que serà vinculant per a les dues parts, d'obligat compliment, serà un títol executiu i tindrà efectes de cosa jutjada.

La configuració de l'arbitratge com a via extrajudicial de resolució dels conflictes és un equivalent jurisdiccional, ja que suposa una renúncia a la jurisdicció, que exigeix de la clara manifestació de la voluntat de les dues parts, i ha de ser voluntària, per tal de protegir el dret a la tutela judicial efectiva.

Així, d'acord amb la doctrina constitucional, l'arbitratge obligatori no resulta conforme al dret a la tutela judicial efectiva quan el control judicial sobre

el laude previst en la llei es limita a les garanties formals o aspectes merament externs, sense poder examinar el fons de l'assumpte sotmès a la decisió arbitral.

L'arbitratge obligatori, si que resulta compatible amb el dret reconegut a l'art. 24.1 la CE quan el control judicial a realitzar pels tribunals ordinaris no es restringeix a un judici extern, sinó que assoleix també la revisió d'aspectes de fons de la qüestió sobre la qual versa la decisió arbitral. Aquesta modificació legislativa és possible, però suposaria un major i nou col·lapse per a la jurisdicció ordinària, que és precisament el que es pretén millorar mitjançant el seu equivalent jurisdiccional: l'arbitratge.

L'exclusivitat jurisdiccional a què al·ludeix l'article 117.3 de la Constitució no afecta a la vàlida constitució de l'arbitratge, ni vulnera l'article 24, si de forma voluntària es renuncia a l'exercici de les accions judicials en favor d'uns beneficis, l'eventual assoliment dels quals és per a l'interessat més avantatjós que el que pogués resultar d'aquell exercici.

Dins de la llibertat d'elecció en totes les matèries de lliure disposició, les parts processals decideixen escollir "que ho resolgui un àrbitre"; en lloc de "que ho resolgui un jutge".

5 Foment de la cultura arbitral i de l'arbitratge.

Perquè els ciutadans confiïn en l'arbitratge, ens calen institucions arbitralis sòlides –que són moltes, però desconegudes– que actuïn amb transparència i designin àrbitres amb bona formació, qualificació, especialització i honorabilitat, àrbitres que basen la seva feina com a equivalent jurisdiccional, amb competència professional, integritat i independència.

Es tracta en definitiva, de resoldre litigis de poca quantia en l'àmbit de les relacions de consum, o bé els conflictes amb les entitats financeres, que pretén resoldre el projecte de Llei de creació de l'Autoritat Administrativa Independent de Defensa del Client Financer de les entitats financeres, conflictes que no arriben a seu jurisdiccional, però que per la quantitat de reclamacions no realitzades, suposen un volum econòmic d'incalculable magnitud. ¹⁴

LA JUNTA INFORMA

PER ÀMPLIA MAJORIA S'HA APROVAT LA GESTIÓ ANUAL DE LA JUNTA DE GOVERN, LA MEMÒRIA D'ACTIVITATS, ELS ESTATS FINANCERS, LA LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA 2022 I ELS PRESSUPOSTOS DE L'ICAB PER AL 2023

La gestió de la Junta de Govern, la Memòria d'Activitats, els Estats Financers i la liquidació pressupostària corresponent a l'exercici 2022 es van aprovar per 231 vots a favor i 32 vots en contra en el marc de l'Assemblea General Ordinària de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) que es va celebrar el dimecres 19 d'abril a la Sala d'Actes. També es va aprovar el pressupost ordinari de la Corporació i les quotes col·legials per a l'exercici 2023 per 228 vots a favor, 32 en contra i 4 abstencions.

L'Assemblea es va iniciar amb les paraules de benvinguda del degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Jesús M. Sánchez, qui va destacar que l'advocacia és un pilar essencial de l'Estat de Dret i fa una funció pública primordial, especialment, a través dels companys i companyes adscrits al Torn d'Ofici. En relació a les reivindicacions del Torn d'Ofici va afirmar: "Sóc conscient de la situació crítica en què es troba el Torn d'Ofici i, per això, com ja hem anunciat des de l'ICAB, cal un pacte d'Estat per millorar la Justícia Gratuïta i el Torn d'Ofici, perquè a través d'aquest tenim un projecte comú tota l'advocacia espanyola per reivindicar millores en l'Administració de Justícia. Calen millores que seguirem reclamant des de l'ICAB a la Conselleria de Justícia, Drets i Memòria perquè a Catalunya estan transferides les competències en matèria de Justícia".

Tot seguit es va visualitzar el vídeo de la Memòria audiovisual 2022 de l'ICAB per mostrar a través d'imatges el treball realitzat per la Corporació al llarg de l'any passat tot seguint les línies estratègiques de la Corporació: Observatori, Igualtat, Transformació Digital de l'Advocacia, Compliance, Defensa de la Professió i Funció social de l'Advocacia vers la Societat.

En aquest vídeo s'ha destacat el treball desenvolupat pels diferents **Observatoris que l'ICAB** va posar en marxa des de l'inici del mandat de la Junta de Govern actual, especialment, a través de l'Institut de Recerca i Innovació Jurídica, l'I+DRET, que ha donat un important impuls formatiu amb la celebració de conferències d'anàlisi de temes de rabiosa actualitat, així com la realització de propostes legislatives per actualitzar i adequar la legislació a les necessitats i demandes actuals de la societat i que se centren, entre altres matèries, en multireincidència, ocupació delinqüencial d'habitatges, crèdit revolving, clàusula "rebus sic stantibus" o la necessària especialització de l'Administració de Justícia en Infància, Família i Capacitat.

A través de l'Observatori sobre la Insolvència Personal s'ha donat a conèixer, tant entre l'advocacia com entre la ciutadania, el mecanisme de la Segona Oportunitat i el seu funcionament com a eina àgil i eficaç per combatre les insolvències personals. A més, des de l'Observatori de les Persones s'han estudiat propostes legislatives que garanteixen els drets de les persones en tots els àmbits.

L'aposta per la **Igualtat i l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible** és ferma per part de l'ICAB. Per aquest motiu, a través de l'Observatori per la Plena Igualtat, s'ha impulsat el debat, la reflexió i s'ha donat visibilitat al talent femení per tal de promoure la paritat i la igualtat d'oportunitats dins l'advocacia i en la societat. També cal destacar que l'ICAB s'ha convertit al 2022 en el primer Col·legi de l'Advocacia en aconseguir el certificat d'alineament real dels ODS.

Promoure la **transformació digital de l'Advocacia** és essencial. Per aquest motiu, s'ha impulsat, tant des de la Comissió sobre aquest àmbit com des de la CRAJ, l'actualització digital de l'Administració de la Justícia, i s'ha promogut la realització de Màsters (com el del Dret en entorns digitals) i formació específicament que ha culminat amb la recent posada en marxa del projecte **Ciberdret**, que inclou un ampli programa de formació en l'ús d'eines digitals i recursos tecnològics sobre l'ofimàtica, la ciberseguretat i eines que pertanyen a l'ecosistema Legaltech.

L'ICAB ha aprovat el seu sistema de **Compliance Penal** i ha constituït un comitè ètic per fer-ne el seguiment.

La Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ) és un pilar essencial per a la Defensa de la Professió que realitza el Col·legi, ja que des d'aquesta es treballa per assegurar un tracte correcte i respectuós envers l'advocacia per tal de poder exercir lliurement la professió. En aquest sentit, es va destacar l'increment de les actuacions efectuades per part de la CRAJ durant el 2022 i l'aprovació d'acords, resolucions i protocols fruit de les comissions mixtes amb la Judicatura, Llettrats i Llettrades de l'Administració, Fiscalia i Cossos Policials. També es va recordar que a través del Telèfon Vermell, (900 500 301) els col·legiats i col·legiades poden comunicar incidències.

La Participació col·legial és la força i motor de la Corporació. La tasca que realitza l'advocacia del Torn d'Ofici és essencial i així ho posen de relleu les dades de les actuacions que s'han realitzat. Així per exemple, al 2022 van augmentar amb escreix les actuacions i se situen molt per sobre de l'etapa pre pandèmia passant de les 55.135 designes, front a les 52.875 del 2019 i passant dels 62.788 telefonemes de l'any 2022 als 60.164 del 2019.

La Formació és la pedra angular de la professió, per això es continuarà ampliant l'oferta formativa i donant suport documental com a element estratègic i de millora de l'exercici professional. En aquest sentit cal destacar durant l'any 2022 la celebració de més de 22 Congressos sobre matèries molt diverses (laboral, família, responsabilitat civil, Torn d'Ofici, clàusula rebus, ocupació il·legal, consum, mediació, arbitratge, compliance). L'excel·lència i qualitat de la formació s'ha evidenciat en l'augment de les matrícules en l'oferta formativa.

La Internacionalització de l'advocacia, a través de les Tradicionals Trobades de Barcelona, que reuneixen a Barcelona l'advocacia d'arreu del món, la signatura de convenis d'agermanament- els més recents dels quals són amb la NYSBA, la Barra Mexicana, l'Ordine degli Avocatti di Verona i la Cambridgeshire Law Society- i la consolidació del programa de beques Erasmus + aproximen el contacte i el networking internacional entre l'advocacia.

La participació de l'advocacia també s'ha materialitzat a través de les **Activitats Lúdiques**. Es va posar com a exemple els concerts d'èxit de la Coral, la tradicional posada en escena que realitza el Grup de Teatre de l'ICAB o els bons resultats de l'equip de futbol, que per Sant Raimon 2023 van guanyar el quadrangular de futbol. Cal

posar de relleu que durant l'any 2022 s'ha creat el grup de música clàssica de l'ICAB, al qual us animem a participar.

Una de les tasques principals del Col·legi és promoure la molt rellevant **Funció social de l'advocacia** i, en concret, aconseguir que la ciutadania conegui que la relació sostinguda i de confiança amb els professionals del Dret pot evitar-li problemes futurs, com haver de pledejar. Per tal de potenciar i donar a conèixer aquesta funció, es va exposar durant l'Assemblea que l'ICAB va realitzar al 2022 una **campanya de promoció social de l'advocacia** amb el lema "En molts moments de la nostra vida, necessitem un professional de l'advocacia", que es va materialitzar en vuit spots publicitaris que es van emetre tant a la televisió com a les xarxes socials. A més, també es va posar de relleu que des del Servei d'Orientació Jurídica s'han atès més de 50.500 consultes formulades per la ciutadania durant l'any 2022 sobre tots els àmbits del dret.

La funció social de l'advocacia es visualitza als mitjans de comunicació. Durant l'any passat hi va haver més de 3.500 impactes de l'ICAB en premsa i també a les xarxes socials del Col·legi (@ICABBarcelona).

Finalitzat el vídeo de la memòria, va intervenir la tesorera, Yvonne Pavía, per facilitar les dades relatives a la liquidació pressupostària del 2022, així com la informació sobre el pressupost per al 2023. El secretari, Joaquim de Miquel, va donar pas al torn d'intervencions dels col·legiats i col·legiades assistents a l'Assemblea i posteriorment es van efectuar les votacions sobre l'aprovació de la gestió i liquidació 2022 i sobre el pressupost de liquidació i quotes per a l'exercici 2023.

Tot seguit Joan Maria Xiol va exposar la memòria del defensor de la persona col·legiada i va afirmar que la major part de les consultes que li han formulat s'han redirigit per la seva naturalesa a la CRAJ. L'Assemblea va finalitzar després d'un torn obert de paraules on van intervindre diferents persones col·legiades.

LA JUNTA INFORMA

L'ICAB REIVINDICA EL TORN D'OFICI PERQUÈ LA SITUACIÓ ACTUAL ÉS MOLT PREOCUPANT

El Torn d'Ofici és un servei públic fonamental per garantir l'igual accés a la justícia de la ciutadania més vulnerable. Per això, des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona tenim una llarga trajectòria de lluita per tal d'aconseguir millorar les condicions dels advocats i advocades que exerceixen en el Torn d'Ofici. A Catalunya tenim les competències en matèria de justícia transferides, per això l'ICAB ha abanderat la interlocució sobre aquest àmbit amb la Generalitat de Catalunya i reafirmem, un cop més, el compromís de la Corporació per seguir reclamant al Departament de Justícia solucions que garanteixin unes condicions de treball dignes per a l'advocacia adscrita al TO.

El col·legiats i col·legiades que exerceixen en el Torn d'Ofici són professionals formats i compromesos amb aquesta vital funció social, i l'ICAB està molt molt orgullós de les més de 3.000 persones que integren el Torn d'Ofici a la demarcació col·legial.

Per això des de l'ICAB:

1. Considerem que les condicions amb les que s'exerceix l'advocacia d'ofici són insostenibles.
2. Reclamem solucions urgents a mancances evidents, tant econòmiques (mòduls superiors i pagament de totes les actuacions) com de conciliació o excés de burocràcia.
3. Respectem i fem nostres totes les mobilitzacions que cerquin un millor exercici de l'advocacia.
4. Considerem que el rol de l'advocacia institucional és interlocutar i dialogar constantment amb les administracions per seguir aconseguint avenços.
5. Catalunya té competències pròpies en Torn d'Ofici i Justícia Gratuïta. Per tant, només el diàleg amb el Govern farà realitat la immensa majoria de les nostres reivindicacions.
6. Valorem l'acord entre el Departament de Justícia i el Consell de l'Advocacia Catalana per buscar la millora de condicions del Torn a la nostra terra.

Per tot l'anterior, des de l'ICAB, com hem fet sempre, seguirem reclamant la dignificació del Torn d'Ofici. Per una Justícia Gratuïta de qualitat: escoltem, actuem, reivindicuem!

Reunió de l'ICAB amb portaveus del manifest 'Reivindicacions urgents del Torn d'Ofici - Catalunya'

Des de l'ICAB volem recordar que el 17 d'abril el degà de l'ICAB, Jesús M. Sánchez, la presidenta de l'Advocacia Catalana, Encarna Orduna, i el diputat de la Junta de Govern del Col·legi, Carles Garcia Roqueta, es van reunir amb persones col·legiades a l'ICAB que són portaveus del manifest 'Reivindicacions urgents del Torn d'Ofici - Catalunya' per tractar la necessitat de millorar les condicions de l'advocacia que també exerceix en el Torn d'Ofici i Justícia Gratuïta.

En el marc de l'Assemblea General Ordinària, el degà, Jesús M. Sánchez, i la Junta de Govern van mostrar el seu posicionament sobre la necessitat de millorar les condicions del Torn d'Ofici tant des del punt de vista econòmic com de reducció burocràtica i conciliació i es va instar als col·legiats i col·legiades a participar en el Fòrum de debat sobre aquesta matèria.

Fòrum de debat "Present i futur del Torn d'Ofici", amb la participació de la Comissió del TO i del CICAC

El passat 24 d'abril es va celebrar a la seu col·legial un fòrum de debat, que sota el títol "REIVINDIQUEM EL TORN D'OFICI: Fòrum de debat. Present i Futur del Torn d'Ofici" va servir per explicar des de l'ICAB els avenços que s'han aconseguit els darrers anys en aquesta ma-

tèria gràcies a les reivindicacions passades i presents de l'advocacia institucional. I alhora va permetre recavar informació i opinions de les persones col·legiades que també exerceixen en el Torn d'Ofici per tal de dotar de propostes tècniques viables i necessàries pel Pacte d'Estat per millorar la Justícia Gratuïta i el Torn d'Ofici que s'ha instat des del Consejo General de la Abogacía Española. L'acte va comptar amb la participació de 300 advocats i advocades del Torn d'Ofici, entre presencials a la 8a planta i on line.

La presidenta del Consell de l'Advocacia Catalana, Encarna Orduna, i el degà de l'ICAB, Jesús M. Sánchez, van presentar aquest fòrum de debat i anàlisi, on sota la moderació de Carmen Valenzuela, diputada de la Junta de Govern responsable del Torn d'Ofici, van intervenir Eulàlia Barros Navinès, degana de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Sabadell; Joan Martínez García, degà de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Granollers; Sara Fernández Sordo, comptadora de la Junta de Govern i responsable del Torn d'Ofici del Col·legi d'Advocats de Gijón; i Meritxell Cabezon Arbat, advocada i vocal de la Comissió del Torn d'Ofici i Assistència a la Persona Detinguda de l'ICAB. Les relatores van ser Silvia Pardo Prado, advocada, i Cristina Capuz Ortega, vocal de la Comissió del Torn d'Ofici i Assistència a la Persona Detinguda de l'ICAB.

Reunió amb la Conselleria de Justícia, Drets i Memòria de la Generalitat per estudiar com millorar les condicions del Torn d'Ofici a Catalunya

El 25 d'abril es va celebrar una reunió entre l'Advocacia Catalana i la Conselleria de Justícia, Drets i Memòria de la Generalitat on es va acordar estudiar com millorar les condicions del Torn d'Ofici a Catalunya. Per això es va establir el compromís de crear un grup de treball entre l'advocacia institucional i la conselleria que, mitjançant un calendari pautat de reunions, analitzarà totes i cadascuna de les reivindicacions de l'advocacia en l'àmbit de la justícia gratuïta. En declaracions a les agències de notícies, el Departament es compromet a "avaluar les reivindicacions i treballar-les conjuntament per explorar les possibilitats de millora i la correcció d'ineficiències del sistema".

La representació de l'advocacia institucional catalana va ser liderada per la presidenta del Consell, Encarna Orduna, acompanyada de la presidenta i vicepresidenta de la Comissió del Torn d'Ofici del CICAC, Eulàlia Barros (degana ICA Sabadell) i Estela Martín (degana ICA Tarragona), respectivament. Per part de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, van assistir a la reunió la diputada responsable del Torn d'Ofici, Carmen Valenzuela, i la coordinadora del servei, Maria Cruz Martínez.

L'ICAB, per la millora del Torn d'Ofici i la Justícia Gratuïta

El passat 27 d'abril, tant Barcelona, junt a la Ciutat de la Justícia, com a Madrid, es van realitzar mobilitzacions en defensa d'una dignificació del Torn d'Ofici i la Justícia Gratuïta.

Seguim reivindicant el Torn d'Ofici perquè es troba en una situació crítica que cal revertir.

EL COL·LEGI ES MOU

L'ICAB LLANÇA CIBERDRET, LA PLATAFORMA D'ACTUALITZACIÓ DIGITAL PER A L'ADVOCACIA DE BARCELONA

La transformació digital del sector legal no s'atura i el conjunt de l'advocacia necessita actualitzar els seus coneixements en aquest àmbit per poder exercir la professió amb garanties plenes. Per aquest motiu, l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), referent en formació dels professionals del sector, ha llançat CiberDRET; la plataforma d'actualització digital per a l'advocacia de Barcelona.

CiberDRET és un projecte que inclou un ampli programa de formació en l'ús d'eines digitals i recursos tecnològics. Aspectes com l'ús eficient de l'ofimàtica, la ciberseguretat, els serveis que et dona el web col·legial, com et relaciones telemàticament amb el sistema judicial de Catalunya i de les altres comunitats autònomes, o el coneixement de les eines que pertanyen a l'ecosistema Legaltech, són coneixements que tota l'advocacia col·legiada de l'ICAB ara pot assolir de manera gratuïta.

L'actual Projecte de Llei d'Eficiència Digital del Servei Públic de Justícia obligarà ben aviat totes les persones col·legiades a disposar de coneixements digitals per poder dur a terme les tasques habituals i treure profit professional de la tecnologia disponible. El compromís de la Junta de Govern és facilitar l'actualització de coneixements en tots aquells àmbits que ens permetin assolir una advocacia d'excel·lència. I així, arriba CiberDRET; perquè la transformació i actualització digitals ja són imprescindibles en el dia a dia de la professió.

Precisament els passat 14 d'abril es van iniciar els primers tallers bàsics per aprendre a utilitzar el "Word" i per conèixer totes les possibilitats que et permet el cercador "Google".

Aquest programa formatiu, complet i gratuït per a totes les persones col·legiades de l'ICAB, és possible gràcies a l'esforç pressupostari del propi col·legi, així com pel suport d'Alter Mutua, Mutualidad, La Ley, Lefebvre, Tirant lo Blanc, Sepín i vLex.

MÀSTERS ICAB 2023-2024, INSCRIPCIONS OBERTES!

Els Màsters i Postgraus del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona permeten especialitzar-se en una àrea del Dret i donen un valor afegit al vostre currículum ja que són un plus en la formació acadèmica que repercuteix en la qualitat i excel·lència alhora d'exercir l'advocacia.

Els màsters de l'ICAB ofereixen:

- Formar-se amb una metodologia, eines i recursos eminentment pràctics.
- Aprendre a dissenyar estratègies de defensa tècnica i jurídica.
- Fer simulacions reals a classe.
- Classes impartides per reconeguts professionals avalats per la seva trajectòria i experiència.
- Reforçar els coneixements legals vinculats a l'actualitat i al futur de la societat i dels negocis.
- Ampliar la xarxa de networking.
- Fomentar el treball en equip.
- Escollir el format que millor s'adapti a l'aprenentatge entre presencial, on line o blended.

Quina oferta formativa ofereix l'ICAB per a l'edició 2023-2024?

- Màster en Advocacia penal.
- Màster en Compliance.
- Màster en Dret Concursal.
- Màster en entorns digitals.
- Màster en Dret Fiscal.
- Màster en Dret immobiliari.
- Màster en Dret laboral i Recursos Humans.
- Màster en Dret dels Negocis.
- Màster en Propietat industrial i intel·lectual.
- Postgrau en Resolució de Conflictes. ICAB-UB.
- Postgrau en Infància i Adolescència, família i capacitat.
- Diploma d'especialització en Dret Processal. ICAB-UB-ICPB.
- Màster en Dret de família i successions.
- Postgrau d'Arbitratge nacional i internacional dels negocis. UPF i ICAB.
- Títol d'expert en consum i mediació. ICAB UB.

Ja són més de 1.000 alumnes els que han cursat algun dels Màsters que ofereix l'ICAB en aquests darrers 5 anys. Entre elles, María Jesús Esaín Manresa, qui recentment ha cursat el Màster en Dret de Família i Successions i ha volgut donar a conèixer a través de Món Jurídic la seva experiència!

María Jesús Esaín Manresa:
"El Máster en Familia me ha aportado una nueva, más completa y profunda visión de esta rama del Derecho"

Com va tenir coneixement del Màster en dret de Família de l'ICAB?

Una compañera a quien siempre admiré por su buen hacer profesional como especialista en Derecho de Familia lo había cursado y me habló de esta formación impartida por el ICAB. Si bien en un primer momento miré varias opciones, la conversación y experiencia que me trasladó la compañera fue decisiva. "El Máster no te defraudará", recuerdo que me dijo. "No se equivocó".

Quin valor afegit li ha aportat cursar el Màster en Dret de Família?

Una nueva, más completa y profunda visión del Derecho de Familia.

Termino el Máster con mayor respeto, si cabe, por el Derecho de Familia.

Como profesional del Derecho, me ha resultado muy enriquecedor el aprendizaje de nuevos razonamientos ante los casos prácticos, de cómo valorar y contrapesar situaciones, de cómo enfocar bien el caso, de cómo analizar cada elemento, de cómo razonar; en definitiva, de saber ver el caso como debe ser visto.

Per què ha optat per especialitzar-se?

Hoy en día es necesaria la especialización. Abordar los casos requiere de una formación lo más sólida y especializada posible, canalizar esfuerzos en una dirección es la mejor garantía de alcanzar resultados.

El Derecho de Familia es una rama exigente que precisa de alta especialización, es así, y esto es algo de lo que rápidamente te percatas al hacer el Máster sin que nadie te lo diga.

Como abogada generalista siempre tuve claro que el paso hacia la especialización debía darlo más pronto que tarde. El derecho de Familia me atrajo desde un principio.

Recomanaria el Màster en Dret de Família?

Rotundamente, sí.

L'ICAB REIVINDICA ELS DRETS DE LES DONES AMB LA CREACIÓ DEL PREMI MARIA SOTERAS I MAURI

Amb motiu del 8-M, es van celebrar a l'ICAB diferents actes per reivindicar els drets de les dones. Amb la presència de membres de la Junta de Govern, encapçalats pel degà, Jesús M. Sánchez, es va realitzar a l'entrada del Palauet Casades la lectura d'una manifest elaborat per la Comissió de Dones Advocades, on es van posar de manifest les desigualtats que pateixen per motiu de gènere, i molt especialment, per denunciar la situació que pateixen les dones treballadores de la llar.

En el transcurs d'aquest acte, la vicepresidenta de la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB, Marina Roig, va presentar el nou premi instituït per l'ICAB per iniciativa d'aquesta Comissió: el Premi jurídic Maria Soteras i Mauri. "Aquest premi, el primer amb nom de dona, vol reconèixer la figura i el llegat de qui va ser la primera dona que es va llicenciar en Dret a la Universitat de Barcelona, la primera dona en incorporar-se al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona com a advocada exercent -el 30 de setembre de 1927- la primera en exercir l'advocacia a Catalunya i en doctorar-se en Dret per la Universitat Complutense de Madrid", va declarar Roig. La seva actitud pionera va obrir l'accés a l'advocacia a les dones, per això aquest està destinat a guardonar un treball o article jurídic sobre igualtat de gènere, des de la perspectiva de qualsevol branca del Dret: civil, laboral, penal (inclosa la violència masclista).

EL TORN D'OFICI DE L'ICAB HA REALITZAT 22,5 ASSISTÈNCIES AL DIA EN MATÈRIA DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE I MASCLISTA DURANT L'ANY 2022

El passat 8 de març, des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona també es van presentar dades del Torn d'Ofici i d'Igualtat en l'entorn ICAB. La diputada responsable del Torn d'Ofici i Assistència a la Persona Detinguda, Carmen Valenzuela, va exposar que al llarg de tot l'any 2022, es van realitzar un total de 8.232 actuacions d'ofici per atendre a víctimes de violència de gènere i víctimes de violència masclista. Aquestes dades suposen, d'una banda, que s'han més que doblat les assistències ateses des del Torn d'Ofici respecte els anys pre pandèmia (2018 i 2019) on la mitjana per any va ser 4.000 designes; de l'altra, que durant el passat any 2022 es va realitzar 22,5 assistències de mitjana per dia només a la demarcació ICAB. En relació a les dades presentades del 2022 -el primer en què es disposen per separat del nombre de designes relatives a violència de gènere i de violència masclista- de les 8.232 assistències, 6.317 van ser de violència de gènere i 1.915 de violència masclista, això significa que tres de cada quatre designes es produeixen per violència de gènere.

Aquestes xifres posen de manifest que el drama social de la violència envers les dones persisteix de forma alarmant. Per aquest motiu, Valenzuela va reivindicar la important tasca de l'advocacia d'ofici i, especialment, el treball realitzat pels 1.097 advocats i advocades adscrits de forma voluntària al Torn específic de violència de gènere. Valenzuela també va reclamar la necessitat de què es creï un torn específic de violència masclista, que complementi el torn de violència de gènere.

L'ICAB COMPTA AMB UNA JUNTA PARITÀRIA

La diputada responsable de la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB, Núria Flaquer, va posar de relleu el 8 de març que el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona ja compleix amb el previst en l'avantprojecte de Llei de Paritat sobre la composició de les juntes de govern col·legials. La Junta de Govern de l'ICAB compta amb majoria femenina des de l'inici del mandat, el juny del 2021. Actualment la Junta de Govern la integren 8 dones i 6 homes. Flaquer també va exposar que gràcies a la implantació el 2018 del Pla d'Igualtat Integral ICAB, impulsat per la Junta encapçalada per la degana emèrita, Mª Eugènia Gay, s'han aconseguit importants fites, entre elles que la totalitat de programes formatius compten amb perspectiva de gènere i que les dones ponents en les formacions ICAB ja arriben al 44%.

Altres actes

La "Jornada de Dones Juristes", que va incloure sis taules d'anàlisi i debat sobre diferents matèries amb la participació com a ponents d'excel·lents juristes i la conferència "L'Agenda 2030: l'ODS 5. Igualtat de gènere: què significa? La seva implementació a diferents nivells", organitzada per la Comissió de Dones Advocades del Col·legi, la Comissió de Dones i Igualtat de La Intercol·legial i la Societat Catalana d'Estudis Jurídics van ser altres actes per commemorar el 8-M.

EL TREBALL PROFESSIONAL CONTRIBUEIX EN UN 25% AL VAB DE CATALUNYA

L'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya -que representa més de 100 col·legis professionals amb més de 250.000 col·legiats/des de tots els àmbits professionals- va presentar l'informe "Els i les professionals i la seva contribució a l'economia catalana 2018-2021", fruit de l'impuls del Centre d'Anàlisi Econòmica Intercol·legial presidit pel Col·legi d'Economistes de Catalunya.

L'estudi estableix que el treball professional a Catalunya representa el 28% de l'ocupació, aporta el 40% de les remuneracions salarials i el 35% de les rendes mixtes d'autònoms i empresaris individuals, amb més del 47% de l'IRPF generat a Catalunya i el 38% de les cotitzacions socials, cosa que situa la seva contribució al Valor Afegit Brut (VAB) a l'entorn del 25%.

A l'acte de presentació de l'informe, conduït per la vicedegana del Col·legi de Periodistes de Catalunya Núria de José, hi van intervenir el degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Carles Puig de Travé i el president de l'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya i degà de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Jesús M. Sánchez, i els autors de l'estudi: els economistes Josep Oliver Alonso i Xavier Segura Porta.

EL 5È CONGRÉS DE DRET LABORAL MOSTRA COM HA EVOLUCIONAT L'APLICACIÓ DE LES NOVES REGLES SOBRE CONTRACTACIÓ LABORAL

Prop de 300 persones van assistir els dies 23 i 24 de març al 5è Congrés de Dret Laboral que va organitzar la Secció de Dret Laboral amb l'objectiu d'analitzar, amb la participació de ponents experts en la matèria, com ha evolucionat l'aplicació de les noves regles sobre contractació laboral amb motiu del primer aniversari de l'entrada en vigor de la reforma.

El degà de l'ICAB, Jesús M. Sánchez, la directora general de Treball del Ministeri de Treball i Economia Social, Verónica Martínez Barbero, i el director General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral de la Generalitat de Catalunya, Òscar Riu García, van inaugurar el Congrés.

El 5è Congrés Laboral es va estructurar en 4 taules de debat i va permetre analitzar altres temes d'interès com «La reforma de la Llei Concursal i venda d'unitat productiva per tal d'analitzar com queda el règim de responsabilitats»; «Els drets col·lectius d'informació, consulta i negociació de l'ús dels algoritmes i sistemes d'intel·ligència artificial»; «L'actual sistema de cotització dels autònoms: aspectes pràctics»; i els «Primers pronunciaments judicials sobre acomiadament nul en aplicació de la Llei 15/2022, de 12 de juliol, integral per a la igualtat del tracte i la no discriminació»

La cloenda del 5è Congrés de Dret Laboral va anar a càrrec d'Andreu Enfedaque Marco, president de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i de Max Arias Blázquez, president de la Secció de Dret Laboral de l'ICAB.

ESPAI DE LA 2A. OPORTUNITAT

El grup de Treball de la Segona Oportunitat ha promogut el coneixement d'aquesta mecanisme a través de diferents actes formatius. Així, per exemple, es va celebrar el passat 13 de març el "Curs pràctic sobre la Segona Oportunitat de la persona física en la nova Llei Concursal"; el passat 21 de març es va iniciar el curs sobre "Reestructuració de deute i la figura de l'expert"; i a més el passat 26 de març es va inaugurar el "Curs sobre el Concurs de Persona Física sense massa" amb un gran èxit d'assistència. Yvonne Pavia Lalauze, diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, tesorera, administradora Concursal i coordinadora del Grup de Treball de Segona Oportunitat de la Comissió de Normativa ICAB-CICAC va presentar aquesta formació que ha servit per abordar un tema molt controvertit i que està generant actualment molts dubtes. En aquesta sessió va participar-hi el magistrat del jutjat mercantil núm. 11 de Barcelona, José Ma. Fernández Seijó, i es va donar a conèixer que el concurs de persona física sense massa representa el 70% dels concursos que s'han de resoldre als jutjats de mercantil en aquests moments. Va moderar l'acte Borja Pardo Ibáñez, membre del Grup de Treball de Segona Oportunitat de la Comissió de Normativa ICAB-CICAC.

COL·LABORA AMB LA FUNDACIÓ DEGÀ IGNASI DE GISPERT, UN LLEGAT QUE BENEFICIA A L'ADVOCACIA

La Fundació Degà Ignasi de Gispert realitza des de l'any 1999 obra social en benefici dels col·legiats i de persones vinculades a aquests, inscrits al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, oferint ajut econòmic en situacions temporals d'infortuni, d'estat precari i/o greus dificultats per raons de malaltia, accident o jubilació. Sens dubte aquest període d'emergència sanitària que ha suposat la pandèmia ens ha permès adonar-nos del valor de la cooperació, la generositat, la gratitud i, en definitiva, la justícia.

Per tal que la tasca de la Fundació Degà Ignasi de Gispert sigui efectiva i arribi a tots els que la necessiten calen recursos econòmics i humans. Per aquesta raó us demanem comptar amb la vostra col·laboració, suport i interès.

Podeu participar en les campanyes solidàries que periòdicament realitza. Així per exemple per San Jordi es van vendre roses de gominola per recaptar fons. També podeu participar en l'obra social de la Fundació fent una **aportació econòmica**, a través del formulari de donacions que hi ha publicat a la pàgina web: <https://www.fdnignasidegispert.cat/>

Les aportacions a la Fundació Degà Ignasi de Gispert es poden desgravar en la renda

Fent una donació a la Fundació us podeu beneficiar dels incentius fiscals de la Llei 49/2002 de Règim Fiscal de les Entitats sense afany de lucre i Incentius al mecenatge.

Si ets una persona física (IRPF)*

Fent una donació d'1€ fins a 150€:

- Et podràs deduir un 80% a la declaració de la renda.

Fent una donació superior a 150€:

- Dels primers 150€ et podràs deduir un 80% a la declaració de la renda.
- De l'import restant et podràs deduir un 35% a la declaració de la renda.
- A més, un 5% a partir del 3r any si la donació és a la mateixa entitat per un import igual o superior.

* Fins a un 10% de la base imposable.

Podeu fer aportacions de la quantia que vulgueu durant el temps que vulgueu.

Així mateix, si necessiteu ajut per part de la Fundació, podeu posar-vos en contacte per correu electrònic a: fundació@icab.cat

DONA SUPORT A LA FUNDACIÓ A TRAVÉS D'UNA HERÈNCIA ALTRUISTA!

També podeu col·laborar amb la Fundació Degà Ignasi de Gispert a través de **testaments solidaris**, una pràctica creixent en el nostre país, a través de la qual podeu deixar els béns que desitgeu – ja sigui diners, obres d'art, joies o immobles, - per tal de contribuir a que l'obra social que desenvolupa pugui seguir ajudant a companys i campanyes de professió que es troben en una situació precària. Fer una herència solidària és un gest de generositat molt valuós, un llegat per a l'advocacia!

LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE L'ICAB A LA CPDA

L'ICAB ha premiat amb la medalla del Col·legi a la Comissió de Protecció dels Drets dels Animals (CPDA) en reconeixement a la seva tasca en la defensa i promoció d'aquesta matèria. La CPDA de l'ICAB va ser pionera a tot l'Estat, ja que va ser la primera Comissió en el si d'un col·legi de l'Advocacia, l'any 2002, en vetllar pels drets dels animals tot impulsant canvis legislatius que permetessin apropar la legislació espanyola a d'altres on hi ha un major respecte vers aquests éssers vius.

PROP DE 350 PERSONES PARTICIPEN EN LA 7A EDICIÓ DE LA FIRA DE L'OCUPACIÓ DE L'ICAB

A través de 7a Fira de l'Ocupació, impulsada pel Servei d'Orientació i Ocupació Professional (SOOP), es va facilitar a l'advocacia la recerca laboral i es va promoure l'emprenedoria, ja que aquest esdeveniment s'ha consolidat com a punt de trobada per als professionals del Dret que cerquen la primera feina o volen fer un canvi professional, així com per als despatxos i empreses que busquen candidats i candidates per a les seves vacants en l'àmbit jurídic. El diputat responsable del SOOP, Carles Garcia Roqueta, va assistir a la darrera edició de la Fira de l'Ocupació, que es va poder dur a terme gràcies a la participació d'Alter Mútua d'Advocats i Advocades, Banc Sabadell, Banc Santander, Caixa Bank i Mutualidad Abogacía.

TROBADA D'HOMENATGE ENTRE L'ACTUAL COMITÈ D'ADVOCATS SÈNIORS I EL SORTINT

El passat 12 d'abril es va celebrar a l'ICAB una trobada entre els membres de l'actual Comitè d'Advocats Sèniors, encapçalat per Antonio Martínez del Hoyo, i l'anterior, liderat per Juan Antonio de Lassaletta. L'acte d'homenatge en reconeixement del treball que s'està realitzant en benefici d'aquest col·lectiu dins l'advocacia va comptar amb l'assistència del degà del Col·legi, Jesús M. Sánchez, de les diputades responsables d'aquesta Comissió, Montse Pintó i Mireia Ramon, i dels diputats Carles Garcia Roqueta i Frederic Munné. També van participar els companys i companyes José Mª Gual, Joaquín Ramos, Juan Sardà, Juan A. Querol, Isabel Mato, Marta Elena Savio, Inés Garcia Chabret, Mª Concepción Hernández, José Mª Delgado, i Mª Mercedes Molina.

La Comissió d'Advocats Sèniors ha realitzat diferents activitats en aquets primer trimestre de l'any, entre aquestes cal destacar la sortida cultural al Món Sant Benet i la celebració de la conferència "Un notari al Dakar", on es va comptar amb la participació de José L. Criado, notari a La Roca del Vallès, i de Jordi Juvanteny, pilot de l'equip Epsilon Dakar.

SESSIÓ OBERTA DE L'ACADÈMIA DE JURISPRUDÈNCIA I LEGISLACIÓ DE CATALUNYA

L'Acadèmia va celebrar una sessió oberta sobre temes de dret tributari a càrrec de la catedràtica de Dret Financer i Tributari de la Universitat d'Alacant, Dra. Mª Teresa Soler Roch, qui va exposar el tema "La imposició patrimonial: present i futur", una profunda i detallada mirada a l'actual situació dels impostos de patrimoni i successions i donacions. L'acte, celebrat al Pati de Columnes, va a ser presidit pel president de l'Acadèmia Francesc Tusquets, pel vicesecretari i la vicepresidenta de l'Acadè-

mia, Tomàs Font i Mª Eugènia Alegret, respectivament, i la directora General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Immaculada Barral. Es va comptar amb l'assistència d'acadèmics, de les diputades de la Junta Govern Mireia Ramon i Montse Pintó, d'advocats, magistrats i catedràtics, entre d'altres personalitats.

HOMENATGE DE L'ACADÈMIA A TÍTOL PÒSTUM AL NOTARI I ACADÈMIC ELÍAS CAMPO VILLEGAS

L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya va retre un homenatge a títol pòstum al notari i acadèmic Elías Campo Villegas en el marc de l'acte de lliurament de la XIVa edició del Premi Puig Salellas que es va celebrar al Col·legi Notarial de Catalunya. La laudatio de la figura d'Elías Campo Villegas va anar a càrrec de Josep D. Guardia Canela, acadèmic, expresident del Tribunal Constitucional d'Andorra i exconseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya. A l'acte van assistir la consellera de Justícia de la Generalitat, Gemma Ubasart, el president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Francesc Tusquets, el degà de l'ICAB, Jesús M. Sánchez, el degà del Col·legi Notarial de Catalunya, José Alberto Marín, entre d'altres autoritats.

OBITUARI

IN MEMORIAM JOAN RIBALTA AGUILERA

El passat 29 de gener ens vares deixar.

La trista notícia ens va impactar la tarda del diumenge i, en aquell moment, tots els teus amics i col·laboradors ens vàrem sentir una mica orfes.

El dia del teu funeral, aquella gran comunitat que hi era present, guiada pel Mossèn que et va assistir les últimes hores, va resumir el teu llegat amb tres trets gairebé màgics: referent, amic, puntal d'una gran família.

I quanta raó que tenien! Sens dubte, has sigut un gran referent per a tots nosaltres. La teva intel·ligència i astúcia et varen convertir en un mag del Dret. Eres capaç de resoldre en un minut els problemes jurídics més difícils que se't plantejaven. Com qui no volia la cosa... Toc de pilota magistral, xut a barraca i gol! I tots sortíem amb la increïble solució que esperàvem d'aquell despatx on estaves instal·lat amb mires a la Diagonal.

Però també eres un gran amic. Estimaves a tothom per igual i amb l'esperit paternalista que tant et caracteritzava, sempre vigilant i preocupat pel benestar de la gent que t'envoltava, per qui sempre tenies oberta casa teva.

I, com no, eres el puntal d'una gran família. I no parlo només de la teva família carnal, que tant t'estima, sinó de la família que treballava al seu bufet...a totes les seves ànimes incloses, sense excepció.

I a títol personal puc afirmar que mai hauria arribat professionalment on he arribat avui, si no fos per haver tingut la sort de poder conèixer-te. La mateixa que, uns anys abans, vaig tenir de conèixer al teu amic i mestre de tants processalistes, el professor Serra Domínguez, que no va dubtar ni un segon a dir-me, quan li vaig fer saber que m'havies trucat per treballar amb tu amb la contundència que tant el caracteritzava; "Joan Ribalta, bon advocat".

Moltes gràcies per tot Mestre. No t'oblidarem mai allà on siguis. T'estimem!

Juan Pablo Correa
Col·legiat Núm. 19.973

ENTRE NOSALTRES

Seguim amb l'espai ENTRE NOSALTRES que obrim a tots els companys i companyes que vulguin traslladar-nos propostes, i que té per finalitat glossar perfils de persones col·legiades al llarg de la història de l'ICAB, que iniciant la seva trajectòria laboral de forma anònima, posteriorment van destacar per les seves trajectòries polítiques, històriques o culturals al marge de l'exercici de la professió.

Ramon Felipo
Col·legiat Núm: 14.755

En aquesta ocasió destaquem el perfil de JOSEP MARIA ESPINÀS i MASSIP que ens ha facilitat el company Ramon Felipo.

Josep Maria Espinàs i Massip (1927-2023). Advocat, escriptor i músic

Va néixer l'any 1927 a la ciutat de Barcelona. Va fer la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona on es va llicenciar l'any 1949. És va col·legiar com advocat exercent al nostre Col·legi d'Advocats l'any 1950 i tenia el seu despatx professional al carrer Consell de Cent de Barcelona. Fins a l'any 1956 consta com advocat en exercici, però des d'aquesta data va restar, sempre, com a membre del Col·legi no exercent fins a la seva mort enguany. Va tenir una vida plena d'activitat publicant prop de cent llibres, milers d'articles, fent programes de televisió o sent un dels capdavanters de la Nova Cançó.

L'any 1955 va entrar a treballar a l'Editorial Destino i va deixar l'exercici de l'advocacia. Va guanyar el premi Guimerà amb el seu primer article. L'any 1953 es va donar a conèixer com a escriptor quan va obtenir el Premi Joanot Martorell amb la novel·la Com ganivets o flames; va obtenir el premi de narracions Víctor Català i el premi Josep Yxart. El 1961 va guanyar el Premi Sant Jordi de novel·la amb l'obra "L'últim replà".

El 23 d'abril del 1976 va començar la seva publicació diària al nou diari Avui amb el títol "A la vora de..." que va mantenir de manera ininterrompuda fins al gener del 1999. Gràcies a aquesta columna va rebre diversos premis, com el premi Ciutat de Barcelona de periodisme l'any 1983, el premi AVUI d'articles periodístics el 1992 i el Premi Nacional de Periodisme l'any 1995, atorgat per la Generalitat de Catalunya. A partir de l'any 1999 va passar a col·laborar a El Periódico amb la columna d'opinió "Petit observatori", en el qual va escriure fins al 2019.

IL·LUSTRES COL·LEGIATS: JOSEP MARIA ESPINÀS i MASSIP

També va conduir diversos programes d'entrevistes a la televisió com "Personal i intransferible", al Canal 33; "Identitats", a TV3, del 1984 al 1988, i "Senyals", al Canal 33, del 1989 al 1991. Va ser autor de la lletra de l'himne del Barça, amb Jaume Picas i música de Manuel Valls Gorina.

A part d'haver viatjat a peu, gairebé sempre sol, per tot Catalunya i molts altres indrets d'Espanya, també per Europa, Israel, l'Índia, Nepal, Tailàndia, Malàisia, Hong Kong, el Japó i els Estats Units, etc. Les seves obres s'han traduït a l'alemany, anglès, basc, castellà, francès, italià, japonès, neerlandès, portuguès i txec.

L'any 1961 va ser uns dels impulsors de la Nova Cançó i un dels fundadors d'Els Setze Jutges. Ell mateix va cantar i enregistrar cançons de Georges Brassens, per iniciar el moviment, però quan aparegueren els cantants professionals es va retirar. Té més de mitja dotzena d'enregistraments en discos de vinil.

A l'any 1983 va rebre la Creu de Sant Jordi concedida per la Generalitat de Catalunya i el Premi Nacional de Cultura de Periodisme pels articles al diari Avui. El 1999 va rebre el Premi Trajectòria. El 2002 fou guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, concedit per Òmnium Cultural, i el 2006 el seu llibre "A peu per Mallorca" fou guardonat amb el Premi Lletra d'Or. El 17 de desembre del 2013 li fou concedit el premi Ofici de Periodista, guardó atorgat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya a la trajectòria de «professionals que són una referència per al conjunt de la professió i que gaudeixen del respecte i l'estima dels seus companys». El mateix any la Facultat de Comunicació i el Grup d'Investigació d'Història de la Universitat Autònoma de Barcelona li va atorgar el premi Ploma d'Or. L'any 2014 va rebre el Premi Memorial Francesc Macià, honor que distingia la seva defensa de la llengua i la cultura catalanes. El 2015 fou distingit amb la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya.

El govern de la Generalitat de Catalunya va instal·lar les seves despulles al Palau de la Generalitat de Catalunya a fi i efecte de què la ciadania pogués acomiadar-se d'ell.

ALUMNI EPJ

INICIA'T EN L'EXERCICI DE L'ADVOCACIA AMB L'EPJ

L'EPJ suma més de 50 anys formant advocats i advocades, des del rigor, la constància i la inquietud, per tal de donar un servei essencial per a la ciutadania, basat en l'excel·lència. El proper més d'octubre començarà una nova edició del Postgrau per tal de facilitar l'inici en l'exercici professional de l'advocacia. A través d'aquesta formació els i les alumnes podran especialitzar-se en dues de les sis àrees del Dret que s'ofereixen (Civil, Penal, Laboral, Administratiu, Mercantil i Família) i es pot escollir realitzar el Postgrau de forma presencial o bé a distància. Dona un impuls a la teva futura carrera professional amb l'EPJ!

Mª José Ferré Algueró va ser alumna de l'Escola de Pràctica Jurídica l'any 2006 i actualment, com a professora de l'EPJ de l'ICAB, en l'especialització penal, i ens explica a través de la següent entrevista el valor afegit que li ha aportat cursar aquest Postgrau.

Mª José Ferré Algueró:
"L'EPJ va ser com un fons d'armari per poder iniciar la meua vida professional amb més seguretat"

Per què vas decidir cursar l'EPJ?

Amb la carrera de Dret acabada, em sentia amb molta informació, però no sabia com aplicar-la. No em veia capaç d'anar a un despatx a demanar feina i començar a treballar. Necessitava coneixements que estiguessin més a prop de la realitat. Sabia buscar un article al Codi Penal, però no sabia com funcionava el procediment, ni quin recurs aplicar, etc. Necessitava un reforç per sentir-me més segura. Vaig pensar que l'EPJ seria l'eina adequada.

Recomanaries fer el Postgrau en Pràctica Jurídica?

Per quin motiu?

Per descomptat. Que t'ensenyin a aplicar aquesta teoria que et dona la carrera a el món jurídic del carrer (jutjats, procediments, recursos...), no només és recomanable, sinó que és necessari.

MAGNÍFICA VETLLADA AMB JUAN CARLOS ZAYAS I OLGA TUBAU EN EL MARC DE LA 2A FESTA ALUMNI EPJ

El degà, Jesús M. Sánchez va presidir el passat 21 d'abril el col·loqui amb Olga Tubau i Juan Carlos Zayas, que va permetre als assistents conèixer les seves experiències en l'àmbit penal. Va ser una excel·lent oportunitat per passar una estona distesa, gaudir de bona música i de retrobar-se amb professors i alumnes de l'Escola de Pràctica Jurídica de l'ICAB.

Èxit del Torneig de Pàdel del GAJ Barcelona i l'Alumni EPJ

Es va celebrar el 18 de març del 2023 a les instal·lacions del Pàdel Indoor Badalona i els participants van mostrar el seu domini de la raqueta.

Save the date: 2n Tast de vins Alumni EPJ

Toni Ferrer, sommelier, comentador i expert en les emocions dels vins dirigirà el tast de vins Alumni EPJ previst pel **7 de juny, a les 19h, al Pati de Columnes**. Veniu a assaborir diferents tipus de vins i mentre passeu una bona estona amb companys i companyes de l'Escola. Us hi esperem!

ACTIVITATS SOCIALS

activitats
socials

Iniciem a Món Jurídic una nova Secció per promoure la participació de les persones col·legiades en un ampli ventall d'activitats de caràcter lúdic que ofereix l'ICAB. Des d'excursions, a tast de vins o classes de ball... i moltes activitats més que us anirem explicant properament!

TAST DE VINS, TÈCNiques PROFESSIONALS, PROTOCOL I MARIDATGES.

21 DE JUNY A LES 19H

CURS DE BALL LINDY HOP JAZZ PER PARELLES

INICI: 22 DE MAIG A LES 19H

VIII CAMPIONAT D'ESPANYA DE GOLF-COL·LEGIS DE L'ADVOCACIA

22 DE JULIOL- REIAL CLUB DE GOLF EL PRAT

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

LA FUNDACIÓ PERE TARRÉS ES MOBILITZA UN ANY MÉS PERQUÈ CAP INFANT ES QUEDI SENSE COLÒNIES

Ara fa un any, una mare afganesa i els seus dos fills de nou i catorze anys, residents a Catalunya, veien com la temporada d'estiu, on el descans, la diversió i la desconnexió haurien de ser els absoluts protagonistes, se'ls convertia en una autèntica muntanya donada la seva difícil situació econòmica i social. Finalment, al mes d'agost, gràcies a les beques de la Fundació Pere Tarrés, els dos germans van poder gaudir d'una experiència inoblidable a una de les cases de colònies de l'entitat situada al Maresme.

Les colònies i casals d'estiu són espais on els infants conviuen en un entorn saludable i lliure, on es relacionen amb altres nens i nenes amb qui poden compartir experiències i aprenentatges, i on, sobretot, poden trobar un reforç per al seu benestar físic i emocional que, potser, sigui més necessari que mai.

La Fundació Pere Tarrés treballa des de fa més de 60 anys per aconseguir que els infants i joves creixin i es desenvolupin com a persones a través de l'educació en el lleure, pilar de la seva missió. En el marc de la seva acció social, l'entitat impulsa cada any la campanya de sensibilització i captació "Cap infant sense colònies"; un programa de beques escolars perquè infants en situació de vulnerabilitat puguin gaudir dels casals i colònies d'estiu i puguin esquivar una bretxa més del seu dia a dia.

L'any passat, un total de 5.669 nens i nenes van poder rebre una beca per participar en les més de 2.000 activitats organitzades pels centres d'esplai, centres socioeducatius i cases de colònies i casals propis de la Fundació, una tasca que, per descomptat, no seria possible sense la col·laboració de centenars de persones, institucions i empreses solidàries. Part d'aquesta xarxa de solidaritat

és l'Agrupació d'Amics de la Fundació Pere Tarrés, un grup d'empresaris i professionals, la majoria d'ells advocats, amb sensibilitat per la infància, que generen sinergies per trobar la col·laboració de persones i empreses que contribueixin a fer possible els projectes i activitats adreçades als infants i joves en situació vulnerable.

Amb tot, però, l'activitat de la Fundació Pere Tarrés va més enllà. A través de la seva Xarxa de Centre Socioeducatiu, formada per 38 centres, l'entitat acompanya més de 3.600 infants i joves al llarg de l'any, oferint-los suport educatiu, emocional i competencial perquè puguin gaudir d'una vida plena i feliç. De la mateixa manera, acompanyen a les famílies i les ajuden en la criança i el desenvolupament dels seus fills i filles, els ofereixen eines i programes d'inserció laboral i col·laboren en la seva relació amb l'escola reglada.

Tot això és possible només gràcies a una xarxa 5.000 persones voluntàries, així com els més de 3.000 professionals que treballen amb responsabilitat i entusiasme en projectes educatius i socials, principalment a Catalunya i les Balears, però també amb activitats a la resta de l'Estat espanyol.

Una de les claus del model de la Fundació Pere Tarrés rau en la seva vocació formativa, a través de la qual prepara any rere any nous professionals del sector social capaços de seguir impulsant els projectes que plantegen. En aquest sentit, l'entitat ofereix formació universitària a través de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés-URL, així com cicles formatius i altres cursos específics a través del Centre de Formació Pere Tarrés. Des d'aquests centres, l'entitat també ha desenvolupat programes educatius per a gent gran o en edat sènior.

Organizado por el Centro ADR - ICAB
y el CEA "Club Español de Arbitraje"

Con el apoyo de:

Inscripciones abiertas

Con ocasión del XVII Congreso Internacional del CEA

II Jornada de Arbitraje Internacional en Barcelona

21 y 22 de junio de 2023

Disputas ESG y arbitraje

URQUIOLA DE PALACIO,
PRESIDENTA DE LA UIA

“La UIA es una vía de democratización del ejercicio de la profesión en el ámbito internacional”

Text: Roser Ripoll Alcon

Ha sido elegida presidenta de la Unión Internacional de Abogados y asumió oficialmente su cargo en la ceremonia de clausura del 66º Congreso anual de la asociación, el pasado 29 de octubre en Dakar ¿Qué ha supuesto para su carrera profesional y personal este cargo?

Es la oportunidad de dedicar un tiempo a la defensa de la profesión, la defensa del derecho de defensa y la defensa del Estado de Derecho.

Se ha convertido en la primera española en lograr este importante puesto. ¿Ha tenido alguna mujer referente que le guiara en su carrera profesional? ¿Qué obstáculos ha tenido que superar para romper este techo de cristal?

He tenido la fortuna de tener referentes femeninos en mi propia familia, tanto con mi madre y mi tía -que tenían sus propios negocios-, como por el ejemplo de mis hermanas mayores. Además, quizás por pertenecer a una familia vasca -que es una sociedad tradicionalmente matriarcal- en la que hermanos y hermanas recibimos la misma educación, y por educarme en el Liceo Francés -que era un Colegio liberal y mixto- nunca he tenido la sensación de tener ese techo de cristal. Siempre me dijeron que no había metas que te marcaras, por altas que fueran, que no fuera posible alcanzar. Eso sí, trabajando duro y no en pocas ocasiones con mucho sacrificio, pero eso es también aplicable a los hombres.

¿Cree que hay mucho camino aún por recorrer para alcanzar la igualdad en los puestos de responsabilidad en la judicatura y en el Consejo General del Poder Judicial?

Si tomamos las estadísticas, la igualdad de género en las bases de la carrera judicial, al igual que en el cuerpo de fiscales y Letrados de la Administración de Justicia, es una realidad; cuando no existe un mayor número de mu-

eres que hombres. Esto se verifica en todas las promociones recientes, y probablemente en cada una de esas carreras en su conjunto también hay mayoría de mujeres. Sin embargo, en los puestos de responsabilidad en la judicatura y en el Consejo General del Poder Judicial esa proporción no se mantiene. Por eso, todavía son necesarias las iniciativas para reforzar/acelerar “positivamente” esta equiparación en los puestos de responsabilidad, y que se propicie con acciones reales la conciliación, para que no se plantee el ascenso profesional en simbiosis necesaria con la renuncia a la vida familiar.

¿Cuáles son sus prioridades al frente de la UIA?

A mi modo de ver, como organización tenemos “frentes abiertos”. Debemos superar los efectos de la pandemia del COVID, recuperando el nivel de actividad previo, retomando plenamente las acciones presenciales imprescindibles para cohesionar los equipos y dar visibilidad a una asociación que basa su influencia precisamente en su carácter de “altavoz” profesional de criterios jurídicos y deontológicos solventes. Más allá del aspecto “orgánico”, la realidad demanda un análisis y una denuncia constante de las amenazas y violaciones de los derechos humanos y el estado de derecho; así los debidos a circunstancias específicas como la guerra de Ucrania y otros conflictos más o menos olvidados, los regímenes antidemocráticos antiguos (Irán, Cuba) o recientes (Nicaragua). Pero también debemos estar atentos a la evolución “de conjunto” que, como desvela el último informe del relator en materia de justicia de la ONU, muestra una preocupante tendencia al deterioro generalizado de las garantías de la justicia y del ejercicio como abogado. Además, la UIA debe seguir participando en foros internacionales como en el Grupo de Expertos del Consejo de Europa para la redacción del futuro tratado interna-

cional sobre las garantías de la profesión de abogados que, esperamos, se convierta en norma en el ámbito del Consejo de Europa, lo antes posible. Quiero, a este respecto, subrayar la aportación fundamental de las asociaciones especializadas al trabajo de las instituciones internacionales, tanto como portavoces de la opinión de un determinado colectivo -en este caso los abogados-, como por su competencia técnica y conocimiento específico de una materia. En este caso es el Derecho, y particularmente las garantías procesales y materiales que deben proteger su recta administración.

¿Qué puede aportar la UIA a los abogados y abogados españoles?

La UIA es una vía de democratización del ejercicio de la profesión en el ámbito internacional. La UIA brinda la oportunidad a cualquier miembro -sea un abogado que ejerza solo desde su casa o integrado en el más grande de los despachos- el generar una red de contactos en todo el mundo; generándose además relaciones de calidad. Tener un compañero al que acudir en cualquier latitud es algo que muchos ven todavía solo al alcance de unos pocos, pero con las oportunidades de encuentro que brinda la UIA con sus miembros de ciento diez países del mundo, eso ya no es un terreno reservado a unos pocos.

Pero si me lo permite, creo que además los abogados españoles tenemos que pensar que tenemos mucho que aportar a la UIA; contribuir también nos enriquece. Podemos cooperar en a la mejora de la justicia en el mundo. Esa es la ventaja de participar en un proyecto global como el que se encarna en la UIA. En ese ejercicio nos obligamos a superar localismos, a contrastar modelos, técnicas y convicciones... Esto nos permite constatar que es mucho lo que nos une, que hay mucho que hacer, y que nuestra aportación es necesaria para impulsar cambios reales.

La UIA necesita a todos, pero especialmente a los jóvenes abogados que están llamados a ser el motor de los cambios. Los cambios a los que me refiero son los cualitativos, los sustanciales. Los avances tecnológicos cambiarán la fachada de nuestro trabajo, pero no la esencia. Lo que afecta a la calidad de la justicia, solo cambiará desde el compromiso personal de todos y cada uno de nosotros, impulsando mejores normas, mayor exigencia deontológica y una práctica profesional respetuosa con la confianza de los clientes y reivindicativa frente a la arbitrariedad y la injusticia.

¿En que proyectos está trabajando el UIA-IROL (Instituto para el Estado de derecho de la UIA)?

El UIA-IROL materializa el compromiso de la UIA con la libertad e independencia de los abogados y la profesión, y con la defensa del Estado de Derecho. En este sentido, el UIA-IROL sigue con preocupación situaciones como las de Brasil, Irán y Marruecos. Recientemente se han

llevado a cabo misiones de observación en Turquía, para seguir el juicio contra los abogados Selçuk Kozağaçlı y Barkın Timtik, y en Túnez, en el marco del proceso iniciado contra nuestro colega Ayachi Hammami.

La UIA y el UIA-IROL han apoyado un año más el Día del Abogado en Peligro, dedicado en 2023 a poner de manifiesto la gravísima situación de los abogados en Afganistán. Tenemos una exposición fotográfica itinerante titulada "Rostros de la libertad" que se presentó por primera vez durante el Congreso de Dakar y también se exhibió en el Palacio de Justicia de Nantes. La exposición destaca los retratos de quince abogados que han arriesgado su libertad e incluso su vida, por el ejercicio de su profesión. Está destinada a viajar en Francia y por el mundo en función de las peticiones de los Colegios de Abogados y Asociaciones profesionales de abogados que se reciban. Tenemos abierta hasta el 21 de mayo de 2023 la convocatoria para presentar candidaturas al Premio Estado de Derecho de la UIA 2023, que se organiza en cooperación con LexisNexis.

Se licenció en Derecho en la Universidad Complutense de Madrid y ejerce la abogacía desde 1992 ¿Qué le motivó a estudiar derecho?

Elegí Derecho porque me gustaba. Desde que estaba estudiando el bachillerato, tenía claro que quería estudiar derecho. El derecho estructura nuestras sociedades y me atraía la posibilidad de poder defender ideas, posiciones y a personas a través de la confrontación dialéctica. Ese confrontar desde la racionalidad que supone el ejercicio de la abogacía, usando de ese maravilloso don de los humanos que es convencer mediante el discurso. He de decir que la profesión no me ha defraudado y tengo la suerte de dedicarme a algo que me apasiona. Siempre recomiendo a los jóvenes que elijan hacer algo que les entusiasme y que, dentro de lo que elijan, intenten alcanzar la excelencia. No siempre se alcanza, por supuesto, pero haciendo las cosas con esfuerzo y dedicación, las cosas salen mejor. Conformarse con hacer algo que no gusta, lleva a la frustración y a hacer mal las cosas.

¿Cómo ve el futuro de la profesión?

Incierto, pero no por los cambios tecnológicos y organizativos presentes y futuros, si no por la crisis de ciertos valores fundamentales... El concepto de Estado de Derecho y el contenido de los derechos humanos han ido evolucionando con los avances de nuestras sociedades y acepto que son adaptables. Pero tienen un fundamento formal que les da coherencia: el concepto de "individuo" como piedra angular del sistema; concepto abstracto al que se atribuyen cualidades inherentes (racionalidad, responsabilidad) y que permite elaborar el sistema desde la libertad, igualdad y la no discriminación, atribuyendo

la titularidad de los derechos a éste “individuo” como límite infranqueable al poder político. Hay ciertos sistemas tradicionalmente enfrentados a este entendimiento del Estado de Derecho y de los derechos humanos, que con la globalización van erosionando esta construcción y que lo están haciendo en el último tiempo “desde dentro” sin cuestionar el “envoltorio”. El abogado reivindica la justicia desde la racionalidad; desde la coherencia del sistema. Ese ataque silencioso pone en peligro la base de nuestra labor; y ello llevará -en caso de no frenarse y revertirse- a mayor arbitrariedad, menor predictibilidad de la resolución de conflictos y menor protección de los ciudadanos.

¿Herramientas tecnológicas como el Legaltech, la Inteligencia Artificial, o el blockchain han entrado en el mundo de la abogacía con fuerza? ¿Qué papel deben tener?

Estos cambios a los que se refiere, junto con otros cambios en curso, tienen ya efectos disruptivos cuyo alcance final es difícil de prever. En Estados Unidos, por ejemplo, los nuevos abogados encuentran muchas más dificultades ahora para encontrar trabajo porque las nuevas herramientas tecnológicas reducen la utilidad de los “juniors”; o pasantes, en labores auxiliares como la búsqueda de antecedentes, preparación de borradores etc. Por otro lado, la tendencia a la concentración y especialización cambia el modelo organizativo propiciando la aparición de “corporaciones legales” frente al ejercicio “artesano” de la abogacía individual o en pequeños despachos. En fin, una multitud de elementos confluyen provocando un cambio acelerado.

Sin embargo, si debemos tener claro cual es el papel que no deben tener estos elementos de cambio. La relación con el cliente es una relación de confianza y por lo tanto personal, porque esa es la base de la responsabilidad profesional. Uno tiene confianza en una garantía de servicio que en último término siempre se refiere “a alguien”; no “a algo”. Que la relación sea más eficiente: estupendo; con costes contenidos: magnífico... que ello entraña la necesidad de cambiar los sistemas de trabajo o la forma de organización: asumido... Los abogados, a pesar de ciertos clichés, somos dinámicos y adaptativos. Pero lo sustancial de nuestro servicio a la justicia, como vehículo de interlocución del ciudadano con ésta, debe preservarse.

¿Qué consejo daría a las nuevas generaciones de abogados y abogadas?

Ser abogado es -sigue siendo-, como decía el que fuera Excmo. Sr. Decano del Ilustre Colegio de Abogados de Madrid, Ángel Ossorio y Gallardo, en su pequeño tratado “El Alma de la Toga”, desempeñar “el noble y áspero ejercicio de pedir justicia”.

Estoy convencida de que cualquier cambio, tecnológico u organizativos que estén por venir no cambiarán los aspectos sustanciales ni las bases de la función del abogado. Es una relación personal de confianza con el cliente/ ciudadano que permite la relación de éste con la justicia. Mi consejo a los jóvenes es que no pierdan de vista esa sustancia que constituye la base de una vocación: lealtad hacia tu cliente y servicio en favor de la mejora de la justicia.

Además de abogada es árbitro y también ejerce como mediadora. ¿Qué papel deben tener los MASC dentro de la Administración de Justicia?

El arbitraje, la mediación y otros MASC son una de las más puras manifestaciones de la autonomía de la voluntad de las personas (físicas o jurídicas) a la hora de buscar solución a un conflicto. La solución puede buscarse directamente entre las partes en conflicto, por sí mismas -por ejemplo en la negociación- o con ayuda de un tercero -como en la mediación, la conciliación, la negociación asistida, la abogacía colaborativa, y otras-; o encomendando a un tercero no juez que resuelva el conflicto -como en el arbitraje-. En España todavía no tenemos una gran cultura de empleo de estos medios, pero son en muchas ocasiones más eficaces y más satisfactorios para quienes los emplean que el recurso a la jurisdicción. Todos estos medios son positivos en sí mismos y tenemos que hacer una gran labor para darlos a conocer. Muchas veces se les da visibilidad como medios eficaces para aligerar la carga de trabajo de la jurisdicción; pero a mi modo de ver ese no es un planteamiento correcto. Eso es una consecuencia, pero no la razón de su utilidad. A mi modo de ver son un “termómetro de libertad”.

Si no hubiera sido abogada. ¿Hay alguna otra profesión que le atraía o que le hubiera gustado ejercer?

Me hubiera encantado estudiar arquitectura o ingeniería de obra civil. Para mucha gente, tener una obra en su entorno es una situación sumamente estresante. ¡A mí en cambio me parece de lo más relajante! Quizás por eso disfruto especialmente en encargos profesionales relacionados con construcciones.

¿Qué le gusta hacer en su tiempo libre?

¡Tengo poco tiempo para muchas cosas! Me gusta compartir tiempo con mi extensa familia y con mis amigos. ¡Soy muy de personas! Por lo demás, me gusta la naturaleza y los deportes ligados a esta. El mar, quizá, me atrae más por gusto y por tradición y me encanta navegar a vela. La montaña también, esquiar, mucho. Pero lo que más disfruto es un simple paseo por un sitio bonito, rodeada de la gente a la que quiero. Si es por una ciudad, probablemente por Venecia, que es mi ciudad en el mundo.

CARLOS VILLAGRASA

Col·legiat Núm: 18.415
Vocal de la secció de Dret de la Infància i Adolescència de l'ICAB

CARA

ANÀLISI DE LA CONEGUDA COM A LLEI TRANS

El Congrés dels Diputats va aprovar el passat mes de febrer la “Llei Trans i de garantia dels drets LGTBI”. Des de la revista Món Jurídic volem analitzar aquesta llei, que té com a objectiu – segons el seu article primer “Garantir i promoure el dret a la igualtat real i efectiva de les persones lesbianes, gais, trans,

Una de les mesures que regula la coneguda com a “Llei Trans” és el procediment i els requisits per a la rectificació registral relativa al sexe i, si s’escau, el nom de les persones, així com els seus efectes. D’aquesta manera una persona “trans” podrà modificar el seu nom i el seu sexe al Registre Civil mitjançant un tràmit administratiu. La lliure autodeterminació de gènere és la millor manera de garantir el dret de les persones “trans” a ser reconegudes com a tal?

CV: Encara que la llei no fa servir l’expressió de la “lliure autodeterminació de gènere”, regula la facultat de sol·licitar la rectificació registral de la menció relativa al sexe per la via exclusiva de l’autonomia de la voluntat, lliurement manifestada, i segueix, com altres països, el establert pel TEDH quant a la prohibició de discriminació (art. 14 CEDH) en el canvi registral del sexe, sense operacions quirúrgiques ni teràpies hormonals, com fins ara. Aquesta llei és un imperatiu de drets humans, com exposa la STC 99/2019, en reconèixer a la persona el poder de prendre les decisions vitals quant a la seva identitat, que inclou aspectes de gènere, nom i orientació sexual.

ME: Al 2019, l’Organització Mundial de la Salut va deixar de considerar la transsexualitat com un trastorn mental quan publica la 11a revisió de la Classificació Internacional de Malalties (CIE 11). En la nova classificació incorpora la categoria “incongruència de gènere” com a condició relativa a la salut sexual i no com a un trastorn, i la defineix com “una marcada i persistent incongruència entre el gènere experimentat per l’individu i el sexe assignat”. En aquest sentit, remarcar

CARA

bisexuals i intersexuals (d'ara endavant, LGTBI), així com de les seves famílies". Comptem per fer aquesta valoració amb la participació del vocal de la secció de Dret de la Infància i Adolescència de l'ICAB Carlos Villagrasa i de la presidenta de la Comissió de Deontologia del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya, Montserrat Esquerda.

dos adjectius com són marcada i persistent, crec que serien importants poder acreditar i garantir.

Fins ara calia rebre un diagnòstic mèdic de disfòria de gènere i sotmetre's a un tractament hormonal d'almenys dos anys per poder fer aquest canvi. Com valoren que ara no s'exigeixi aquests estudis previs avalats per professionals de l'àmbit sanitari?

CV: Certament, la llei 3/2007, afortunadament derogada, va ser molt qüestionada, pel seu vessant patològic i limitador d'una part de la ciutadania. Era un primer pas, però no era gens respectuosa amb els estàndards internacionals dels drets humans.

Recordem que l'OMS va treure la transsexualitat l'any 2018 del llistat de malalties (CIE-11), però molt abans parlar de disfòria no només era excloent sinó acientífic, i, a més a més, exigir un tractament hormonal previ era una imposició legal contrària als drets humans, sense respectar la llibertat personal de les persones trans de seguir o no seguir cap tractament mèdic.

ME: Seguint el procés de despatologització, es diferencia la transsexualitat de la disfòria de gènere, i en aquest sentit la transsexualitat ha deixat de considerar-se un trastorn. Aquest fet és un gran avanç i una gran millora en la normalització i en la lluita contra l'estigma en aquest col·lectiu de persones. Ara bé, que no es consideri malaltia no vol dir que no calgui alguna regulació o acreditació, a l'igual que en moltes esferes de la nostra vida privada.

**MONTSERRAT
ESQUERDA**

Presidenta de la Comissió de Deontologia del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya.

Les persones menors de setze anys i majors de catorze poden presentar la sol·licitud per si mateixes, assistides en el procediment pels seus representants legals. Com valoren que no necessitin el consentiment dels pares?

CV: La Convenció sobre Drets de l'Infant, d'aplicació directa i preferent, reconeix el dret a la seva identitat, a aprendre i viure d'una manera responsable la seva pròpia vida, de la qual són i sempre seran protagonistes, amb llibertat personal, igualtat d'oportunitats i sense discriminació. Aquesta edat adolescent, que coincideix amb l'inici de la responsabilitat penal, és transcendental pel lliure desenvolupament de la personalitat.

Es preveu legalment l'assentiment dels representants legals, per la qual cosa són presents i tenen una implicació decisiva en aquests moments de transició. Aquí cal potenciar habilitats parentals i comunicatives de consens, i superar prejudicis negatius, que encara propicien els suïcidis i la ideació suïcida, per no entendre ni voler comprendre el que significa la identitat de cada ésser humà i la seva llibertat personal.

A l'associació Ahora Dónde-Le Refuge, amb la qual col·laboro, sabem de joves del nostre voltant que han patit el rebuig de les seves famílies i necessiten suport, acompanyament i ajut professional per recuperar la seva autoestima, potenciar la seva inclusió i intentar recuperar els lligams familiars quan sigui possible.

ME: En els darrers anys, s'ha observat un progressiu increment de menors d'edat que afirmen experimentar malestar amb el gènere assignat en néixer o identificar-se com a transgènere. Les causes d'aquest increment encara estan subjectes a estudi, però es disposa d'informació ben contrastada que mostra un augment en la proporció de menors de sexe femení i també en persones amb altres trastorns associats. A Catalunya, un recent informe descriu l'increment de la demanda al servei Trànsit, que va augmentar de 19 atencions el 2012 a 1.454 el 2021. Els darrers anys 2019 i 2020, els menors d'edat han suposat gairebé un 40% de les persones ateses: del 2015 al 2021, el grup d'edat que més

augmenta és el de 10 a 14 anys, amb un increment del 3.480% en el nombre de casos, un increment que és del 5.700% en el cas de les nenes i d'un 1.400% en el cas dels nens."

De forma concomitant ha aparegut el fenomen conegut com "Disfòria de gènere d'inici ràpid" (ROGD: ràpid-onset of gender dysphoria), que es caracteritza per la presència de disconformitat amb el sexe biològic d'inici sobtat, que sorprèn als adults que envolten al/a la menor. Aquest és un fenomen de recent aparició i del que es desconeix en gran part les causes que el provoquen.

Donades les xifres que es manegen en l'àmbit dels menors, la seva plasticitat evolutiva i fenòmens de recent aparició com els descrits, recomanaria elevada prudència en la franja d'edat de menors d'edat.

En el supòsit de desacord de les persones progenitores o representants legals, entre si o amb la persona menor d'edat, s'ha de nomenar un defensor judicial de conformitat amb el que preveuen els articles 235 i 236 del Codi civil. Troben encertada aquesta mesura? Quins aspectes es tindran en compte per prendre una decisió?

CV: S'ha seguit la resposta legal adient davant els casos de desacord o conflicte d'interessos en l'exercici de la capacitat jurídica de les persones menors d'edat, que cal escoltar, amb qualsevol dels seus representants legals, encara que denoti, arribar a aquest punt, el fracàs de la manca de comunicació i comprensió que es podria haver gestionat de manera preventiva i positiva per la via de la mediació familiar.

Cal recordar l'article 9.3 de la Llei orgànica 8/2021, que reconeix, d'acord amb el seu interès superior, que el seu dret a l'orientació sexual i a la identitat de gènere, sentida o expressada, sigui respectat en tots els entorns de la seva vida, i a rebre el recolzament i l'assistència necessària, especialment quan sigui víctima de discriminació o de violència per aquests motius.

ME: Com s'ha comentat en el punt anterior, en l'àmbit de les persones menors d'edat recomanaria molta prudència. Com es diu des de temps d'Hipòcrates, primer que tot no fer mal. Hem de reconèixer que no

ho sabem tot, que no totes les persones que poden sol·licitar això són iguals i que pot haver decisions que puguin portar a mig termini a fer més mal del què volien evitar.

Les persones amb discapacitat poden sol·licitar la rectificació registral de la menció relativa al sexe aportant un conjunt de mesures de suport. Quines mesures seran necessàries? Consideren que havent d'aportar aquestes proves se les està revictimitzant?

CV: La llei trans continua el camí encetat per les lleis orgàniques 8/2021 i 1/2004, i de la llei 8/2021, que marca un necessari canvi de mentalitat i d'atenció a les persones amb discapacitat, i, en la seva consolidació, cal afrontar un tema fins ara tabú, com és la sexualitat de les persones amb discapacitat intel·lectual, i que cal prendre en consideració amb coneixement de causa, respecte, assertivitat i garanties per a la seva integritat física, psicològica i espiritual. En aquest àmbit és en el qual resideixen les mesures de suport, que cal posar en relació individual i personalment, a cada cas, amb les indicacions professionals corresponents, per evitar la seva revictimització, i comptant, de manera prioritària, amb l'opinió, la voluntat i la participació de la persona trans amb discapacitat, en tot allò que sigui possible.

ME: Diria que cal distingir els processos d'acompanyament dels de revictimització. L'objectiu de les mesures de suport entenc que haurien d'estar encarades a acompanyar a la persona en els processos de la seva vida, suplint les carences que aquesta pugui presentar en alguns àmbits de la seva vida. En l'àmbit de la discapacitat cal ser tant curós amb la sobreprotecció com amb la desprotecció, doncs totes dues representen riscos.

Les persones menors de catorze anys i majors de dotze podran sol·licitar l'autorització judicial per a la modificació de la menció registral del sexe en els termes del Capítol I bis del Títol II de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de Jurisdicció Voluntària. A la franja d'edat de 12 a 14 anys es té prou maduresa per prendre aquest tipus de decisions? Els progenitors – com a protectors del benestar del menor- haurien de tenir més veu i vot en aquest

tipus de decisions? Són necessaris exàmens mèdics o psicològics?

CV: Aquesta edat marca legalment l'inici de l'adolescència, segons la Llei 14/2010, i, per tant, s'ha considerat la seva maduresa progressiva sobre aquesta decisió, garantint la supervisió judicial, per la via de la jurisdicció voluntària, i no per un procediment judicial contenciós, amb l'opinió dels progenitors o representants legals, i les proves procedents per assegurar que es tracta d'una decisió madura i ferma, respectuosa amb els drets de la persona trans.

El més important és garantir un entorn segur per a la infància i l'adolescència, d'acord amb els principis del seu interès superior, el respecte dels seus drets i el bon tracte al seu voltant. No oblidem que aquesta llei prové en bona part de la lluita de les famílies amb infants trans.

ME: Repetint el comentat en l'anterior pregunta sobre menors, s'estan produint canvis socials importants amb el nombre de persones menors d'edat que afirmen no sentir-se d'acord amb el sexe biològic. Seria important en aquesta franja d'edat un abordatge multidisciplinari i biopsicosocial, incloent l'entorn familiar, per acompanyar tot el procés.

És probable que una vegada iniciat el tràmit del canvi de nom i sexe algú es pugui desdir? Cal tenir en compte que no és un tràmit curt i durant la gestió del mateix es podria adonar que no és el que realment volia.

CV: Cada persona té el seu ritme en la conformació de la seva identitat, no és un fet automàtic ni estàtic, sinó que trobem persones en transició a totes les edats, i canvis i decisions sobre la seva pròpia vida. El respecte a la llibertat personal repercuteix sobre el seu entorn familiar, social i legal, que s'ha de recompondre. Per tant, el dret i la responsabilitat són presents en el context de la identitat de gènere i l'orientació sexual.

ME: Les persones podem canviar durant la nostra vida, i de manera que es una possibilitat real. També passa en altres esferes de la vida, que una decisió que vèiem absolutament clara, a posteriori no la

veiem tant, o fins i tot ens penedim. El que cal tenir molt en compte és el següent: Perquè una persona pugui prendre una decisió autònoma, calen tres coses: que sigui competent, que estigui ben informat i que estigui lliure de coaccions. Això és el que caldria valorar- a l'inici del procediment, i ho hauria de fer algú.

Hi ha qui critica la lliure autodeterminació de gènere sota l'argument que "legislar sobre un sentiment" obre la porta a que es cometi frau de llei i que alguns homes puguin declarar-se dones per poder entrar a presons per a dones o en categories d'esport femení. Estan d'acord amb aquesta visió?

CV: No es legisla sobre "un sentiment", sinó sobre un procés d'identitat personal que troba molts obstacles. Qualsevol norma pot ser objecte de frau de llei, i això no significa que s'hagi de derogar la norma defraudada, sinó que s'ha d'evitar la seva aplicació fraudulenta, d'una manera contundent, sense deixar de banda que s'hagi de perfilar bé la normativa reglamentària i introduir els ajustos raonables per evitar abusos de dret. Per exemple, la Instrucció 7/2006 ja es va dedicar a la integració penitenciària de les persones trans.

ME: Aquest és un punt força delicat, doncs no és necessari un "frau de llei" per poder donar lloc a situacions discriminatòries com és en l'àmbit esportiu o en altres àmbits on hi ha quotes protectores per a dones.

Una dona transsexual, sense cometre cap frau de llei, presentarà en l'àmbit esportiu un clar avantatge. Per una banda doncs pot haver canviat el gènere sense necessitat de procés de bloquejador hormonal, i per altra, la presència de testosterona en el desenvolupament fa que es generi major massa muscular, força, rendiment físic i capacitat aeròbica, que no necessàriament es reverteixen amb els bloquejadors hormonals (si és que n'hi ha). Reconèixer la transsexualitat no vol dir que es pugui oblidar la biologia, i en àmbits d'alt rendiment com l'esportiu pot donar lloc a situacions altament discriminatòries. Crec que serien necessàries mesures addicionals reguladores en competició, per mantenir la igualtat d'oportunitats.

Hi ha altres àmbits que crec que haurien pogut rebre una reflexió més profunda i generar regulació específica, que permetrien evitar situacions de frau de llei, com per exemple en el trasllat a presons femenines, o situacions que poguessin generar revictimització en dones.

D'altra banda, es poden generar força situacions que produeixin "buits". Per exemple posem per cas en si s'instaura un cribratge de càncer de pròstata: en aquest cas, les dones trans es veurien excloses doncs seria impossible identificar-se.

Si qualsevol home es pot autodeterminar dona... Tenen sentit les lleis de protecció per a les dones, la llei de violència de gènere o les estadístiques de bretxes salarials?

CV: La identitat de gènere s'ha de respectar tant com volem que es respecti la nostra pròpia, apart de la reducció binària que suposa la divisió entre homes i dones, qüestionada per les pròpies sigles LGTBIQ+, i que provoca un interessant debat feminista al voltant de la lletra T.

Com ja va passar amb el matrimoni entre persones del mateix sexe, que realment va reforçar la institució matrimonial; ara, el moviment trans està afermant, amb la discriminació que pateix, la necessitat d'avançar cap a la igualtat i la justícia social, contra el masclisme i el sexisme, que romanen en les estructures socials, culturals i educatives.

ME: Diria que les persones transsexuals han estat també un dels col·lectius més discriminats històricament. Però serà important veure en el desenvolupament legislatiu, quin són els punts, com el que ja s'ha esmentat en àmbit esportiu, que es poden donar lloc a discriminacions sobreafegides i establir mesures d'ajust.

L'article 19 sobre Atenció a la salut integral de les persones intersexuals del projecte de Llei Trans és dels més controvertits. Les principals discrepàncies s'han presentat en relació amb el punt 2: "Es prohibeixen totes aquelles pràctiques de modificació genital en persones menors de 12 anys, llevat dels casos en què les indicacions mèdiques

exigeixin el contrari a fi de protegir la salut de la persona". Com valoren aquesta mesura?

CV: Les pràctiques de modificació genital a la primera infància en persones intersexuales s'havia de prohibir, encara que ja no es feia a la praxi mèdica, perquè cal esperar per saber quina serà la seva identitat de gènere i la seva voluntat madura sobre el seu propi cos, amb informació i consentiment informat.

ME: La intersexualitat és ben diferenciada de la transexualitat. Els estats intersexuales, o les anomalies del desenvolupament sexual són un grup de patologies originades per anomalies en algunes etapes del desenvolupament fetal del sexe genètic (cromosomes sexuals), del sexe gonadal (ovaris o testicles), o del sexe genital. La hiperplàsia adrenal i la síndrome de Klinefelter són els més freqüents a la pràctica clínica.

En la gran majoria de casos d'intersexualitat, la cirurgia no és urgent i molts autors recomanen diferir la cirurgia fins que el nen tingui una edat suficient per donar un consentiment vàlid i capacitat de valorar beneficis i riscs. Com dèiem abans, primer que tot no fer mal.

En el cas de persones menors entre 12 i 16 anys, només es permetran aquestes pràctiques a sol·licitud de la persona menor sempre que, per la seva edat i maduresa, pugui consentir de manera informada la realització de les pràctiques esmentades. Són necessaris estudis psicològics i mèdics per garantir que la sol·licitud de la mesura serà beneficiària a curt termini? Les xarxes socials i els estereotips poden contribuir a augmentar la demanda d'aquest tipus de peticions entre els menors d'aquesta franja d'edat?

CV: L'exercici de la capacitat jurídica de la persona va en el binomi d'edat i maduresa progressives, i cal tenir present els criteris professionals i pericials per comprovar-ho.

El respecte significa l'acceptació de la diversitat i la valoració positiva a la identitat que, amb dignitat, tota persona té dret a decidir sobre ella mateixa,

amb equilibri amb els drets de la resta, sense deixar de banda l'especial atenció que hem de donar a la utilització inadeguada de les xarxes socials i als estereotips contraris als drets humans, que cal parar i ajustar als nostres valors democràtics. Un repte actual urgent.

ME: Es fonamental en aquests casos el concepte de competència i maduresa del menor, sobretot a l'hora de prendre decisions que provoquin canvis irreversibles. Diferenciaria en aquesta franja d'edat els casos d'intersexualitat en que pot ser important pel desenvolupament adolescent, dels casos de transsexualitat i disfòria de gènere que emergeixen en aquesta franja d'edat. Tal com hem comentat, cal recerca per poder avaluar millor fenòmens com la "Disfòria de gènere d'inici ràpid".

"La Llei Trans" salda un deute de la democràcia amb les persones lesbianes, gais, transexuales, bisexuals i intersexuales ja que ara tenen dins de la Constitució una cobertura legal real?

CV: Aquesta Llei és un pas més en democràcia, amb molta lluita feta i basada en la plena realització dels drets humans, per uns col·lectius tradicionalment discriminats i marginats, però resten més passos per avançar en el nostre camí democràtic, que encara és en procés.

Una Llei no pot, ni tampoc una sentència, canviar la mentalitat social ni individual, per això cal fer real la cobertura legal amb una tasca interdisciplinària de sensibilització social, als centres escolars i esportius, de recolzament a les famílies, i atenció a les xarxes socials, per promoure la recta aplicació dels drets humans, especialment davant un col·lectiu ciutadà que encara no rep un tracte d'igualtat en drets ni en oportunitats. Com remarca la pròpia Llei, això ho aconseguirem quan els valors d'igualtat, respecte i no discriminació s'imposin per sobre de l'odi i els prejudicis.

ME: Difícilment una Llei "saldar deutes" que tenen profundes causes socials. Per exemple, la discriminació de la dona en múltiples àmbits de la vida, tant provada com social o laboral, no s'ha pal·liat ara per ara amb cap Llei.

ENTREVISTA A JOAQUÍN LUNA, PERIODISTA I ESCRIPTOR

“És molt important comptar amb bon periodisme per tal que hi hagi democràcia”

Text: Roser Ripoll Alcon Fotografia: Albert Muñoz

Quan i per què va decidir ser periodista?

La meva passió pel periodisme és vocacional. Recordo que tenia 11 o 12 anys i ja deia que volia ser periodista. Tanmateix, el meu pare no ho veia amb bons ulls i em deia que estudiés Dret per si volia fer oposicions per ser diplomàtic.

A mi el que vam atraure del periodisme i encara m'atrau és la possibilitat de conèixer gent, veure món i estar en llocs privilegiats. Exercint el periodisme he tingut l'oportunitat de ser protagonista de moments excepcionals de la història no només del nostre país, sinó del món.

És com un somni que et paguin per viure moments que acabaran sent històrics i estar en llocs en els quals jo pagaria per ser-hi.

Treballa per al diari La Vanguardia des de l'any 1982 i ha estat corresponçal a Hong Kong (1987-1993), Washington (1993-1996) i París (1996-2000). Què destaca de la seva etapa com a corresponçal?

Sense cap dubte ha estat una gran sort poder fer de corresponçal per La Vanguardia en l'època del finals

dels anys 80 fins a l'any 2000, perquè en aquell moment era una figura molt valorada tant a la redacció com a nivell social i la manera de treballar era molt diferent de l'actual.

Gràcies a les corresponçalies he estat testimoni dels funerals de grans personalitats de la història com Hirohito, Deng Xiaoping, Hassan II, Rajiv Gandhi o Richard Nixon i he tingut l'oportunitat de cobrir esdeveniments clau de la història del segle XX i XXI com la revolta de Tiananmen (1989), la fi de l'ocupació vietnamita de Cambodja, el tsunami i la crisi nuclear al Japó, els atemptats de Nova York de l'11-S, la guerra de Kuwait i l'Iraq, les eleccions presidencials dels Estats Units (1996, 2000 i 2008), la revolta de Tahrir i el cop d'estat a Egipte, les eleccions presidencials franceses de 2002 i 2012, els Jocs Olímpics de Seül, Barcelona, Atlanta i Atenes, els Mundials de Futbol de 1996 i 2000, entre d'altres.

Les circumstàncies d'aquella època recolzaven la figura del corresponçal perquè calia que alguna persona pogués explicar el que estava passant en algun lloc. I a més, tenia al darrera una empresa informativa amb uns

mitjans econòmics que permetien treballar amb garanties, perquè té un cost elevat tenir una persona desplaçada per informar del que passa en un país.

Actualment es pensa que una persona que viu allà pot fer aquesta feina i cobrir el mateix tema per a diversos mitjans, però personalment penso que és preferible comptar amb un corresponsal que pugui seguir la informació de forma exclusiva. Tot això té un cost molt elevat i tothom intenta rentabilitzar-ho tot...

“Barcelona tenia més personalitat quan a la nit hi havia vida nocturna”

Els temps han canviat i els tempos informatius també. Actualment tothom té a les seves mans un aparell amb el qual pot fer arribar la informació en directe i a l'instant, ja sigui amb un àudio, una imatge o un text. Però també ha canviat el que es requereix, ara es volen respostes immediates. Si hi ha un atemptat o un accident important, els mitjans quan connecten amb la persona que està allà volen que els hi expliqui ja tot allò que ha passat i els temes es cremen i caduquen molt ràpid. Avui en dia veiem unes imatges en directe, per exemple de l'assalt al Capitoli, i quan un periodista es posa a investigar un mes més tard per conèixer què ha passat sembla que l'audiència no té interès perquè ja ho ha vist en directe. El paper del corresponsal era i és explicar el context de la notícia pensant en el lector d'aquí.

També ha tingut l'oportunitat de viatjar a Ucraïna arran de la invasió de Rússia. Ara que ja fa més d'un any del conflicte hi veu una solució a curt termini?

A l'inici del conflicte vaig tenir l'oportunitat d'estar cinc setmanes a Kíiv i en aquell moment te n'anodés de com ha canviat la manera d'exercir la professió, especialment arran de les xarxes socials.

La gent es pensava que la guerra duraria poc i malauradament les guerres duren més del que un desitja.

Personalment considero que la guerra no acabarà fins que Rússia no trobi una sortida que sigui amb el cap ben alt. Per això crec que malauradament continuarà i prendrà una forma semblant a la situació que tenen Corea del Nord i Corea del Sud.

És una de las plomes més afilades del periodisme català tal com mostren les seves cròniques a La Vanguardia i des de les quals comenta la quotidianitat dels nostres dies. Pares divorciats i la seva relació amb les dones són uns “clàssics” dels temes que aborda...

Des de la meua columna a La Vanguardia he volgut posar de manifest que la societat encara gira molt entorn al concepte de família tradicional i precisament he volgut visibilitzar una realitat existent, com la dels pares i mares divorciats, que som persones que tenint també unes necessitats.

Afortunadament, ara més que mai hi ha nous models de família i les coses estan canviant una mica. Així per exemple, durant molts anys hem anat al supermercat i et trobaves amb pacs de productes extra grans, pensats per a “famílies” i no hi havia pacs pensats per a unitats familiars amb una persona, per exemple. Això ha anat canviant. En la representació pública, tanmateix, no ha evolucionat i encara surt la foto representada pel típic pare de família.

Com veu el futur del periodisme?

El futur dependrà de si els ciutadans accepten que s'ha de pagar pels continguts. La informació no es pot donar de manera gratuïta perquè generar una informació veraç i de qualitat té uns costos. No s'entén que siguem conscients que per anar a un concert haguem de pagar per una entrada i per llegir el diari no, encara que sigui digital. Si la ciutadania comprem perquè què s'ha de pagar pels continguts, el periodisme té més futur que mai, perquè la gent sempre vol saber què passa al món, quines són les noves tendències...

És molt important comptar amb bon periodisme per tal que hi hagi democràcia. Si les persones que configuren la nostra societat no estan disposades a pagar per la informació, la democràcia desapareixerà.

Les democràcies també patiran molt si no hi ha un bon periodisme. Les democràcies, que semblen que estiguin garantides no estan garantides per sempre. Al segle XX hi ha hagut un progrés imparable, però no hem d'oblidar greus atemptats contra la humanitat, com l'11-S, la guerra d'Iraq, i tot un seguit de guerres, entre les quals i més recentment a Europa, arran de la invasió de Rússia a Ucraïna.

“L’advocacia fa una feina apassionant: defensar els drets de les persones”

Fa uns mesos va participar al Col·legi de l’Advocacia de Barcelona en una conferència organitzada per la Comissió dels Advocats Sèniors per parlar sobre “la nit a Barcelona” arran de la seva última novel·la “Esta ronda la pago yo”. Com definiria la nocturnitat de Barcelona?

Precisament en l’obra “Esta ronda la pago yo” explico la decadència de la nit de Barcelona, ja que ha tingut nits millors de les que té i gaudeix actualment. Al meu parer, Barcelona ha renunciat a la vida nocturna. I ho ha fet voluntàriament.

Malauradament s’ha associat la nit a aspectes negatius, fent el paral·lisme de què la gent que surt no “penca”. I això no és així. S’ha equiparat la modernitat a un estil de vida més proper al dels països nòrdics que passa per no fer vida nocturna, però també penso que si els nòrdics tinguessin el clima de què gaudim a Barcelona farien un altre modus vivendi.

Si vols ser productiu ho has de ser també a la nit. Madrid transmet energia i vitalitat. Si tu ets de fora i arribes allà tens molta oferta de llocs on anar. La Barcelona actual a mi em recorda al que abans es deia “capitales de provincia”, ciutats amb poca oferta en general de coses d’oci i això suposa una gran pèrdua perquè la Barcelona dels anys 80, 90 i fins i tot dels anys 2000 era una Barcelona molt dinàmica i atractiva. Quan una ciutat té aquestes qualitats, ho té les 24 hores del dia. Penseu en Nova York, Tòquio, París, Madrid, etc.

La nit ha anat evolucionant, i així per exemple als anys 80 anaves a una discoteca exclusiva i costava molt entrar, però, un cop dins era tothom igual. En canvi, ara hi ha els reservats, que personalment considero que responen a raons comercials per treure més rendiment a l’espai de la discoteca. Ara la gent entra més indiscriminadament, però, en canvi, els VIPS poden tenir accés al reservat i trenca el que havia estat tradicionalment la nit: molt democràtica. La nit era molt transversal perquè era on coincidien en un mateix local l’arquitecte, l’advocat, el taxista i l’electricista, és a dir, perfils molt diferents. La nit ofereix la possibilitat de barrejar-se socialment amb persones que durant el dia era molt difícil de fer-ho. La nit crea molts vincles perquè permet a la gent desinhibir-se. La nit té les seves virtuts.

Barcelona ha entrat en una decadència nocturna i la pandèmia ha vingut a rematar aquesta situació, primer perquè va ser un sector molt castigat per les mesures que es van prendre i perquè enlloc de ser un sector “protegit”, les administracions han reforçat aquesta mala relació o desconfiança que tenen amb el sector. Barcelona tenia més personalitat quan a la nit hi havia vida nocturna.

Creu que es pot revertir aquesta situació?

El meu parer és que s’han posat moltes traves als locals d’oci nocturn perquè és té la idea de què allò relacionat amb la nit crea problemes. La tolerància al soroll s’ha perdut, els canvis d’hàbits de la ciutadania també afecten i, a més, la nit també ha perdut una de les seves gran raons de ser: que era el ser una via per conèixer gent i lligar. Abans s’anava de local en local. Avui és molt més eficient lligar i conèixer persones a través d’aplicacions que podem tenir al mòbil.

Quina és la seva relació amb l’advocacia?

Tinc companys de redacció que van estudiar Dret i periodisme i ja quan exercia vaig cursar un parell d’assignatures de Dret a través de la Universitat a distància, però em vaig adonar que no era per a mi.

Jo tinc una gran admiració pel concepte jurídic. Jo sóc dels que quan escolto que un Parlament, que ha estat elegit democràticament pels ciutadans, diu que està per sobre del poder judicial, m’esgarriro. El poder judicial és un pilar essencial de la nostra societat. Jo admiro molt l’advocacia i penso que fan també una feina apassionant per defensar els drets de les persones; ells són els coneixedors dels problemes que tenim les persones i per tant són gran coneixedors de la condició humana. A més, jo sempre dic que els advocats són gran companys per a una tertúlia, un debat i per suposat per sortir de nit. Són homes i dones molt divertits.

ESPAI CRAJ: EN DEFENSA DE L'ADVOCACIA

LA CRAJ EN DEFENSA DE L'ADVOCACIA

Des de la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ) treballem per assegurar un tracte adequat i respectuós de totes les administracions públiques envers els professionals de l'advocacia.

En aquest sentit, ens posem a la disposició dels advocats i les advocades que ens vulguin traslladar les seves queixes i/o incidències. Contacta'ns!

Així mateix, us facilitem un recull de les principals notícies, acords i resolucions que hem anat publicant a la pàgina web del Col·legi i que afecten l'exercici professional:

Nous espais d'ús exclusiu per a l'advocacia a la Ciutat de la Justícia

Us informem que s'ha aconseguit disposar d'una sala de lactància, ubicada a la 5a planta de l'edifici P, i d'uns banys per a professionals situats a la 1a planta de la Ciutat de la Justícia.

PLATAFORMES DIGITALS

E-Justícia

El Departament de Justícia ha previst fer una prova pilot de presentació d'escrits per via telemàtica, a la jurisdicció penal, a partir del dia 24 d'abril del 2023.

Així mateix, els dies 25 i 26 d'abril es va produir una incidència en el funcionament de E-Justícia, que podria haver incidit en la presentació d'escrits. El Departament de Justícia va procedir a publicar el corresponent certificat d'indisponibilitat, que es pot obtenir en el següent enllaç: https://sejudicial.gencat.cat/ca/que_cal_fer/Soc-un-professional-del-dret/ejusticia/certificats_indisponibilitat/

Lexnet

Us informem de l'activació a Lexnet de les bústies a diferents òrgans de la Jurisdicció Militar a partir del 24 d'abril del 2023, incloent-hi el Tribunal Militar Territorial Tercer amb seu a Barcelona, segons el detall que es relaciona a la comunicació del CGAE núm. 74/2023, que podeu trobar en la pàgina web de la Corporació.

Agència Tributària de Catalunya

L'Agència Tributària de Catalunya ha comunicat el nou programa d'ajuda del model 651 per autoliquidar les donacions o actes equiparables subjectes a l'impost sobre successions i donacions, amb les adaptacions corresponents a les modificacions introduïdes per la Llei 3/2023, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

Acords i resolucions

Acord de 15 de març del 2023, del Ple del Tribunal Constitucional, pel qual es regula la presentació dels recursos d'empara a través de la seu electrònica

El Ple del TC ha adoptat un Acord en data 15 de març del 2023, en virtut del qual es regula la presentació de la demanda a través de la seva seu electrònica mitjançant l'emplenament d'un formulari.

Especialització del Jutjat Penal núm. 5 de Vilanova i la Geltrú, en executòries.

Us informem de l'Acord de 29 de març del 2023 de la Comissió Permanent del CGPJ, pel qual es preveu que el Jutjat Penal núm. 5 de Vilanova i la Geltrú conegui de manera exclusiva i excloent dels procediments d'execució dels restants Jutjats Penals d'aquest partit judicial, a partir del 31 de març de 2023.

SEGUIMENT DE LA VAGA

LAJs

D'ençà que es va iniciar amb caràcter indefinit el 24 de gener, fins a la seva desconvocatòria el 28 de març d'enguany, hem fet seguiment de la vaga dels LAJs, publicant els Acords que s'han adoptat sobre els serveis essencials.

Hem insistit en la necessitat de preavisar als professionals sobre les suspensions per evitar desplaçaments i despeses innecessàries, i hem recollit les diferents incidències que els companys i companyes ens han traslladat, sobre els inconvenients que les suspensions han generat envers als professionals de l'advocacia.

D'altra banda, s'han adoptat diferents mesures (Instrucció 1/2023, del TSJCAT, i Circular 2/2023 del Secretari General de l'Administració de Justícia) per tal de regular la remissió esglaonada de les notificacions telemàtiques després de la vaga dels LAJs.

Funcionaris de Justícia

Diferents sindicats (CSI-F, STAJ, UGT i CCOO) van anunciar l'inici d'una vaga a partir del dia 17 d'abril del 2023, amb aturades parcials de 10.00 a 13.00 hores de dilluns a divendres, amb caràcter indefinit, a excepció del dia 19 de abril del 2023, que serà de 0.00 a 23.59 hores, i amb afectació a tots els cossos Generals i Especials de l'Administració de Justícia.

Posteriorment, es va anunciar la substitució de les aturades parcials a partir del 26 d'abril, per jornades completes en diferents dates del mes de maig. Així mateix, s'ha publicat a la pàgina web de l'ORDRE EMT/104/2023, de 3 de maig, per la qual es garanteixen els serveis essencials.

Inspeccions a diferents òrgans judicials

Per part del CGPJ i del TSJCat hem rebut diferents comunicacions en què anunciàvem la inspecció de diferents òrgans judicials amb seu en la demarcació ICAB.

Trobareu el detall dels diferents òrgans que properament seran objecte d'inspecció a la pàgina web, per si considereu oportú traslladar alguna qüestió o informació sobre el funcionament d'aquests.

Calendari de guàrdies

Des de finals de desembre, resta a la vostra disposició a la web el Calendari dels Jutjats de guàrdia de la demarcació ICAB i el calendari de dies festius 2023.

Així mateix, hem afegit i actualitzat el calendari de guàrdies del nou Jutjat núm. 5 de Cornellà del Llobregat. ¹⁴

Com contactar amb la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ)?

936 011 212- EXT.5345

craj@icab.cat

CRAJ
COMISSIÓ de RELACIONS amb
l'ADMINISTRACIÓ i la JUSTÍCIA
 IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

PERSONES COL·LEGIADES DE L'ICAB VISITEN LA CORT PERMANENT D'ARBITRATGE A LA HAIA

El passat 13 de març del 2023 un grup d'advocats i advocades de l'ICAB, encapçalats per Frederic Munné i Catarina, diputat de la Junta de Govern responsable de l'àrea d'Arbitratge, president del Tribunal Arbitral de Barcelona (TAB), Pedro L. Yúfera Sales, president de la Comissió d'Arbitratge i José Rosell, vicepresident de la mateixa Comissió, van viatjar a La Haia (Països Baixos) amb l'objectiu de visitar la Cort Permanent d'Arbitratge (CPA).

La comitiva va assistir a la "guest lecture", que va oferir José Luis Aragón Cardiel, conseller Legal de la CPA, i que es va celebrar a la "sala japonesa" del Palau de la Pau. Els assistents van ser rebuts per Marcin Czepek, secretari General de la CPA i durant la visita guiada al Palau de la Pau, van rebre l'atenció personal de Martín Doe, secretari general adjunt i director jurídic de la Cort Permanent d'Arbitratge.

Posteriorment, la comitiva va tenir l'oportunitat de visitar les sales d'audiències, la biblioteca, i altres dependències del Palau de la Pau, i van rebre les interessants

explicacions dels amfitrions sobre els valuosos obsequis rebuts per part dels països membres.

Amb la celebració d'aquesta visita, la Comissió d'Arbitratge de l'ICAB apropa l'arbitratge als seus col·legiats i col·legiades i alhora contribueix a l'esforç per aconseguir els objectius de la pau real i definitiva de tots els pobles.

ANÀLISI DE LA REGULACIÓ DEL LITIGATION FUNDING A LA UE

El passat 29 de març es va analitzar a l'ICAB la regulació del "Litigation Funding" per tal de donar a conèixer quins són els avantatges i inconvenients de la nova regulació que planteja la UE i com incideixen en l'arbitratge. L'acte va ser presentat pel diputat responsable de la Comissió d'Arbitratge de l'ICAB i president del TAB, Frederic Munné i Catarina, i va comptar amb la participació de Narghis Torres, fundador & CEO de LexFinance i Cristina Soler, CEO de RAMCO Litigation Funding, sota la moderació d'Isabel Mateu, vocal de la Comissió d'Arbitratge del Col·legi.

EL CENTRE ADR- MEDIACIÓ ABORDA LA PRESENCIA DE LES DONES EN LA MEDIACIÓ

Amb motiu de la celebració del Dia Internacional de la Dona, el Centre ADR - ICAB juntament amb la Comissió d'Advocats/des Mediadors/es del Col·legi van organitzar una taula de diàleg per analitzar la presència de les dones en la mediació.

A l'acte, presentat pel diputat de la Junta de Govern responsable del Centre ADR de Mediació, Carles Garcia Roqueta, i per la presidenta de la Comissió d'Advocades i Advocats Mediadors i Mediadors de l'ICAB, Montserrat Purtil Pujals, hi van intervenir la vicepresidenta de PIMEC, Emma Gumbert; Marta Macías Quesada, sòcia fundadora de la consultora de gènere Coop4equality, especialitzada en l'elaboració de projectes d'innovació social a favor de la igualtat i presidenta de l'associació Forgender Seal; Ansel Guillamat, psicòloga i mediatra i Blanca Barredo Gutiérrez, advocada i mediatra.

CONVENI AMB L'AJUNTAMENT DE BARCELONA PER MILLORAR L'ORIENTACIÓ JURÍDICA, L'ESPECIALITZACIÓ I L'ATENCIÓ CIUTADANA EN L'ÀMBIT DEL CONSUM

L'ICAB i l'Ajuntament de Barcelona van formalitzar un conveni de col·laboració en matèria de consum per tal d'oferir una millor resposta a les necessitats actuals d'orientació jurídica a la ciutadania sobre aquesta matèria a través de l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor (OMIC), així com establir la col·laboració per a la creació de nous projectes, activitats, premis i col·laboracions que incentivin els nous professionals del Dret a especialitzar-se en l'àmbit del consum. L'acord el van signar a l'ICAB el passat 13 de març la regidora de Consum de l'Ajuntament de Barcelona, Montserrat Ballarín Espuña, i el degà de l'ICAB, Jesús M. Sánchez.

Posteriorment a la signatura d'aquest conveni, amb motiu del Dia de les persones consumidores, es va celebrar la jornada: "Els procediments d'ADR (mediació i arbitratge en consum) i els professionals del Dret en Consum", organitzada de forma conjunta per l'Ajuntament de Barcelona i l'ICAB.

L'acte, celebrat també a la seu de l'advocacia barcelonina, va ser presentat i moderat per Carles Garcia Roqueta, advocat i diputat responsable de Centre ADR-ICAB (Mediació) i va comptar amb la participació de M. Paz Cano Sallarés, advocada i presidenta de la Secció de Dret en Consum de l'ICAB i Gaietà Sala Prat, àrbitre, advocat i president de la Junta Arbitral de Consum de l'Ajuntament de Barcelona, per tal d'exposar que les controvèrsies derivades del consum es poden resoldre a través de la mediació i de l'arbitratge.

En el marc d'aquesta jornada també es van donar a conèixer els serveis Públics de Consum de l'Ajuntament de Barcelona per part de Francesc Puigdomènech Torras, cap del Departament de Consum/OMIC i Àlex Goñi Febrer, president de PIMEC comerç, va explicar les qüestions a tenir en compte per part del sector empresa en matèria de consum.

La jornada va finalitzar amb l'exposició del treball que es presta des de les associacions de persones consumidores a través de dos exemples: el de l'OCU a Catalunya, amb la participació de la seva delegada, Esther Lorente, i de la UNAE, a través de la intervenció de la seva presidenta, Noemí Mascaraque Achon.

NOVES INCÒGNITES EN MATÈRIA D'INDEMNITZACIÓ PER ACOMIADAMENT IMPROCEDENT ARRAN DE LA SENTÈNCIA NÚM. 469/2023 DEL TSJCAT

Mireia Sanromà i Aguilar
Col·legiada Núm: 44.859

Recentment, s'ha publicat una sentència d'especial rellevància en l'àmbit del dret del treball. Es tracta de la Sentència de 30 de gener del 2023 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (rec. 6219/2022).

Aquesta estudia el cas d'un acomiadament objectiu del qual es reclama la declaració de nul·litat, subsidiàriament, la improcedència, i juntament amb aquesta darrera, es peticiona una indemnització addicional a l'establerta legalment en virtut de l'establert a l'article 23 de la Carta Social Europea i al Conveni C158 de l'Organització Internacional del Treball.

A una de les darreres edicions del Món Jurídic, el company Moisès Aguilar apuntava que aquesta legislació internacional podia provocar un canvi de paradigma en l'import de la indemnització per acomiadament improcedent que es pot establir en sentència, ja que, a més a més, existia un pronuncia-

ment del TSJ de Catalunya de 14 de juliol del 2021 (rec. 1811/2021) que obria la porta a atorgar una indemnització addicional a l'establerta legalment.

Doncs bé, el TSJ la reconeix per primera vegada a la part recurrent en el Fonament Jurídic Cinquè de la nova sentència, el qual mereix ser objecte d'estudi i ens porta a una sèrie de reflexions:

En primer lloc, el Tribunal expressa que "l'empresari pot decidir extingir el contracte de manera unilateral en qualsevol moment sabent amb exactitud quin serà el cost de la indemnització per acomiadament i sense que el treballador pugui reclamar una indemnització pels danys i perjudicis causats". Fins ara sí que existia la possibilitat de reclamar danys i perjudicis en algunes situacions, principalment vinculades a la vulneració de drets fonamentals. Ara bé,

respecte al càlcul de la indemnització per acomiadament improcedent que ha estat objecte de diferents reformes, no s'havia plantejat com un inconvenient la possibilitat de saber-ne anticipadament l'import, ja que el mètode de càlcul forma part de la seguretat jurídica de les parts.

D'altra banda, s'exposa que procedirà una indemnització addicional "en aquells supòsits en què la indemnització corresponent per acomiadament improcedent sigui exigua i no tingui un efecte dissuasiu per a l'empresa, ni compensi prou a la persona treballadora per la pèrdua d'ocupació, concorrent així mateix una clara i evident il·legalitat, frau de llei o abús de dret en la decisió empresarial extintiva del contracte". És important destacar que no tot acomiadament encaixa en aquest enunciat, a tall d'exemple, els acomiadaments disciplinaris declarats improcedents per manca de proporcionalitat. Ara bé, també s'aventura la Sala a afirmar que l'acomiadament del concret supòsit de fet -acomiadament objectiu declarat no ajustat a dret- s'utilitza amb "un excessiu exercici del dret a acomiadar". D'aquesta manera, s'obre la possibilitat que el jutgador entri a valorar en cada cas si es tracta d'un acomiadament en abús de dret, fet que ens portarà a un escenari d'anàlisi de les intencionalitats que hi ha darrere de tota mena d'extincions, tal com succeeix quan es valora si una extinció ha de ser declarada nul·la per amagar motius discriminatoris.

Recorda el Tribunal, citant la pròpia jurisprudència de la Sala, que al nostre ordenament jurídic hi ha d'altres supòsits de "disponibilitat sobre les indemnitzacions taxades", referint-se al supòsit d'incident de readmissió irregular, i sobre la base d'aquesta excepció a la regla general (de seguir la taxada legalment) s'indica que es "posa en evidència la voluntat legislativa de permetre superar els llindars ordinaris", així com que "el nostre propi legislador ja ha obert fissura i admet ampliacions". Aquestes afirmacions ens porten a la següent reflexió: tota excepció a la regla general ha d'interpretar-se com una voluntat del legislador perquè els jutges i tribunals ampliiïn el ventall d'excepcions?

Pel que fa a l'atorgament de la indemnització addicional a la legalment establerta s'indica que procedirà "quan la conducta extintiva de l'empresari causi perjudicis a la persona assalariada que superin el mer lucre cessant", sempre que siguin quantificats a la demanda i acreditats en acte de judici, ja que es descarta l'aplicació d'ofici per part de l'òrgan judicial.

Per tant, s'han de complir aquestes dues premisses (estipulació concreta a la demanda i pràctica de prova al respecte).

En el cas concret, indica la Sala que "la indemnització legal taxada, que no arriba als 1.000 euros, és clarament insignificant, no compensa el dany produït per la pèrdua del lloc de feina, ni té efecte dissuasiu per a l'empresa". Resulta sorprenent que no s'entri a valorar per part de la Sala criteris de graduació com els previstos per a sancions administratives, entre d'altres, la xifra de negocis de l'empresa (art. 39 Llei sobre Infraccions i Sancions a l'Ordre Social), sinó que es refereix exclusivament a l'import. Donada la situació, sembla que s'estableixi un llindar, de manera que les indemnitzacions inferiors a 1.000 euros hagin de ser considerades insignificants, amb independència de qui ha de fer front a aquesta, sigui una gran empresa o un autònom.

La sentència sembla que deixa més interrogants que respostes sobre el tema, fet que provoca que la càrrega de la prova per a la defensa de certs acomiadaments del qual es reclami la improcedència, on la indemnització pugui ser considerada insuficient, s'apropi a la pròpia d'un assumpte en què s'al·legui la nul·litat per vulneració de drets fonamentals.

En tot cas, es tracta d'un pronunciament que dona encaix a l'actual preocupació del poder executiu respecte de la necessitat d'incrementar les indemnitzacions previstes legalment per acomiadament improcedent o de valorar altres formes de càlcul: generar un efecte dissuasiu a les empreses a l'hora de decidir sobre un acomiadament.

L'APLICACIÓ DELS CRITERIS DEL 2020 EN 5 PASSOS

Nou article de la sèrie iniciada a MJ335, i que tenen la finalitat de divulgar i donar la màxima transparència possible a la forma en què s'apliquen els nous Criteris 2020 a la Comissió d'Honoraris de l'ICAB. En aquesta ocasió analitzem l'aplicació dels criteris vigents en 5 passos.

Frederic Munné i Catarina
Col·legiat Núm: 17.921
Doctor en Dret. President de la
Comissió d'Honoraris de l'ICAB

Begoña Rodríguez Fernández
Col·legiada Núm: 28.818
Cap de Departament de la
Comissió d'Honoraris de l'ICAB

La forma més correcta d'aplicar els criteris orientatius en matèria de taxació de costes de l'ICAB que varen entrar en vigor el 5 de març del 2020, per tal de ponderar adequadament tots els factors que cal tenir en compte en el càlcul dels honoraris que es poden incloure a la taxació de les costes judicials (interès econòmic litigiós i grau de treball, tipus de procediment, fase processal a taxar, complexitat i temps), passa per seguir de forma ordenada els passos següents:

1.- Determinar la quantia base. En termes generals, l'interès litigiós o base de càlcul ve determinada per l'import de la condemna en els supòsits d'estimació de la pretensió exercitada, o bé per la quantia processal quan la sentència que condemna en costes sigui desestimària o absolutòria, llevat que la quantia processal no consti fixada a les actuacions o sigui poc raonable (Criteri 11.1). Així, quan la quantia processal es consideri poc raonable, a criteri de la Comissió

d'Honoraris, com succeeix per exemple en el cas del precari, s'estarà a l'interès econòmic real de l'assumppte (una anualitat de renda anàloga segons els índex oficials en comptes del valor cadastral de la finca), tot motivant aquesta exclusió excepcional del criteri general, que passa per la quantia processal.

Per altra banda, el mateix Criteri 11.1 especifica que en defecte de tot l'anterior, la quantia base serà la quantia indeterminada fixada a l'art. 394.3 LEC, de 18.000 €.

Pel que fa als procediments, recursos o actuacions expressament previstes en els graus 14è al 18è, ambdós inclosos, del Criteri 6 (recursos de reposició, assistències i compareixences penals o escrits de meritament, entre d'altres), es consideren en tot cas com si fossin de quantia indeterminada 18.000 € (Criteri 11.2). Per tant, en aquestes actuacions es prescindeix de la seva quantia, si en tingués, i l'import de cadascun

d'aquests cinc darrers graus resulta d'aplicar directament el respectiu grau sobre una mateixa quantia (18.000 € -art. 394 LEC-).

I de conformitat amb el Criteri 11.9, per a ponderar de forma raonable l'interès litigiós i compensar la distorsió que comporta una quantia base elevada, no s'ha de tenir en compte la quantia en allò que excedeixi de la prevista per a l'accés cassacional, de 600.000 € (art. 477.2.2º LEC). De manera que, davant d'un procediment o actuació judicial en què l'interès litigiós real sigui, per exemple, d'import 1.000.000 €, la quantia base, als exclusius efectes de determinació de les costes, és la de l'esmentat límit (de 600.000 €).

2.- Determinar quin dels divuit graus de treball relacionats en el criteri 6 és l'aplicable al supòsit concret. En general, el grau ve determinat pel tipus de procediment o actuació professional davant de la qual ens trobem. Així, per exemple, si es tracta d'un procediment verbal o d'un incident de liquidació d'interessos, serà aplicable el grau 5è o 11è, respectivament, com a grau assignat al Criteri 6 a cadascun dels esmentats procediments judicials.

3.- Modular, si s'escau, el grau aplicable al cas concret. Una vegada sabem el grau assignat pel Criteri 6 al procediment o actuació professional objecte de taxació, cal modular el grau aplicable al cas concret en funció de tres variables diferents: la pròpia quantia (criteris 11.9 i 11.10), la complexitat del cas (criteri 7.2 i 7.3) i el temps de dedicació (criteri 7.2).

Pel que fa a la variable relativa a la pròpia quantia, caldrà estar a allò disposat a l'article relatiu a "la modulació del grau per raó de la quantia base, als Criteris 2020", publicat a la Revista Món Jurídic núm. 340 (abril/maig 2022), que es dona aquí per reproduït, i que per evitar la distorsió que comporten les quanties reduïdes (inferiors als 18.000 €) i les elevades (superiors als 300.000 €) permeten, respectivament, un increment o una reducció del grau assignat al Criteri 6.

Una segona variable que pot comportar una modulació del grau assignat, és l'apreciació o concurrència en el cas concret d'una especial complexitat (Criteri 7.2) o d'una especial senzillesa (Criteri 7.3). Aquest concepte de "moderat increment de grau" previst al Criteri 7.2 implica un increment d'entorn als dos graus en funció de la major càrrega de treball percebuda en el cas concret com a conseqüència de la concurrència d'una o vàries de les circumstàncies no habituals previstes al Criteri 7.1.

A la pràctica, s'estima raonable aplicar un moderat increment de dos graus, previst excepcionalment per a aquells supòsits de màxima complexitat, quan aquesta s'aprecii tant en relació amb la tramitació processal, com a la matèria litigiosa, en ser aquesta de caràcter nou o poc freqüent o comportar una excepcional complexitat jurídica respecte del que és habitual en l'assumpte de que es tracti. Així, l'increment de dos graus s'estima raonable quan la complexitat concorre tant en els aspectes processals com en els substantius.

Per contra, la "moderada reducció de grau" del Criteri 7.3 es refereix al supòsit invers, és a dir, una reducció d'entorn a dos graus, en atenció a la menor càrrega de treball habitual, apreciada en el cas concret com a conseqüència de la concurrència, en sentit invers, d'una o vàries de les circumstàncies previstes a l'esmentat Criteri 7.1.

I una tercera i última variable que pot comportar una modulació del grau assignat és l'apreciació o concurrència en el cas concret d'una extraordinària dedicació de temps (Criteri 7.2) o d'una ínfima dedicació de temps (Criteri 7.3). Així, amb independència de si concorre o no complexitat, també es podrà aplicar un altre moderat increment de grau en funció del temps emprat, quan existeixi una dedicació superior a allò que sigui habitual o més freqüent en funció de cada tipus de procediment o actuació. A efectes de valorar la concurrència d'un temps superior a l'habitual en cada actuació professional concreta, s'estarà de forma prioritària a la durada de les actuacions, compareixences o vistes orals.

En tot cas, l'apreciació tant de complexitat o senzillesa, com d'un temps superior o inferior a l'habitual, es valora en cada procediment o actuació concreta, de manera que, el fet que s'aprecii, per exemple, a la tramitació de la primera instància d'un procediment ordinari, no implica automàticament que també concorri a la segona instància d'aquell mateix procediment. Caldrà valorar si aquella circumstància concorre també en l'alçada.

4.- Aplicar el grau a la quantia base. D'acord amb el Criteri 5, el 1r grau del Criteri 6 és el 33,33% (art. 394.3 LEC) de la quantia base, i cada grau inferior (del 2n al 18è) implica una reducció proporcional respecte del grau anterior.

En conseqüència, una vegada hem determinat la quantia base i sabem el grau "definitiu" a aplicar

(fetes les corresponents modulacions, si s'escau, per raó de la pròpia quantia o per especial complexitat o senzillesa i/o extraordinària o ínfima dedicació de temps), el 1r grau equivaldrà al 33,33% de la base de càlcul i cada grau inferior, fins a arribar al grau aplicable al cas concret, implicarà una reducció proporcional respecte del resultat del grau anterior, de forma que conforme reduïm de grau, es redueix gradualment la proporció del terç prevista a l'art. 394.3 LEC.

5.- Modular, si s'escau, el resultat d'aplicar el grau a la quantia base. Una vegada aplicats els quatre passos anteriors obtenim l'import resultant, aplicable al cas concret. No obstant, en alguns supòsits encara caldrà modular els honoraris resultants.

A la pràctica, els supòsits més freqüents en els quals cal modular el resultat són els següents:

No celebració de la totalitat de les fases processals. Sempre que el procediment es pugui dividir en períodes o fases, la fase d'al·legacions i la resta del procediment tindran un valor similar entre sí. Per tant, es valora de la mateixa forma la fase d'al·legacions (demanda, contestació i reconvençió en el seu cas) i la resta de les fases que tingui el procediment (vista o audiència prèvia i judici). Així mateix, les fases que

comprenguin l'esmentada resta del procediment (audiència prèvia i judici en l'ordinari) també es valoraran de forma semblant entre sí (Criteri 10.1).

Així, per exemple, si es tracta d'un ordinari en què es dicta sentència sense celebració de judici, per practicar-se únicament prova documental (art. 429.8 LEC), es reduirà tan sols la part del judici. A aquests efectes, si no se celebra judici però es dona un tràmit de conclusions per escrit, s'estima raonable minutar aquella fase íntegra, sempre que es tracti d'un escrit fonamentat jurídicament que comporti una càrrega de treball similar a la de la vista.

En cas de desistiment, renúncia, aplanament o altra forma de finalització anticipada del procés, es pot incloure la part proporcional corresponent. En cas de formalitzar-se el mateix dia de la vista o compareixença, es pot incloure la totalitat de la vista (Criteri 11.3), mentre que si es formalitza dins del cinc dies hàbils anteriors a la data del senyalament, es considera ajustat incloure en costes només una part del tràmit, en concepte de preparació (Criteri 3.2).

Segona Instància, cassació, infracció processal i en interès de llei. D'acord amb els Criteris 8 i 9.1, per a la segona instància, cassació, infracció processal i recurs en interès de llei, es considera raonable que les costes siguin d'import inferior a les de la primera instància. En concret, la càrrega de treball de la segona instància s'estima equiparable a la fase d'al·legacions de la primera instància (Criteri 10.1). Mentre que, en relació amb els altres tres recursos, s'estima també equiparable a la fase d'al·legacions de la primera instància, però amb un lleu increment.

En tots els supòsits, si se celebra vista, es podrà aplicar un lleu increment addicional. En realitat, quan s'aplica un lleu increment pel tipus de recurs (cassació, infracció processal i en interès de llei) més un segon lleu increment per celebració de vista, a la pràctica els dos lleus increments del resultat ens situen molt a prop del que resultaria amb un increment d'un grau.

Finalment, quan es formulin de forma conjunta diversos recursos (cassació i infracció processal) contra una mateixa resolució, s'estima raonable fer un càlcul independent per a cadascun dels recursos interposats, però el total dels honoraris repercutits a les costes no haurien d'excedir dels que correspondrien a la primera instància (Criteri 9.3), perquè no serà raonable (Criteri 8).

Pluralitat de litigants sota diferent direcció lletrada. De conformitat amb el Criteri 12.1, quan en un mateix procediment s'exercitin pretensions solidàries i recaigui condemna en costes a favor de diversos litigants sota diferent direcció lletrada, el treball realitzat per totes les defenses (no parts) afavorides en costes es valorarà com una sola defensa (és a dir, es calcula una sola minuta), podent-se aplicar sobre el resultat un lleu increment per cada defensa addicional (sense comptar la primera). El resultat així obtingut es prorratejarà entre les diferents direccions lletrades. En aquest sentit, per exemple, si han intervingut tres defenses lletrades, encara que una d'elles defensés a varies parts, es podrà aplicar sobre el resultat d'un minuta dos lleus increments, que com hem dit ens situarien a l'entorn d'un increment d'un grau, per tot seguit prorratejar el resultat així obtingut entre les tres direccions lletrades.

Aquest Criteri 12.1 també s'aplica per analogia al supòsit invers, és a dir, en el cas d'una condemna en costes a càrrec de diversos litigants que han comparegut sota diferent direcció lletrada, sempre que les pretensions exercitades siguin solidàries (o sigui la mateixa o única contra tots els condem-

nats en costes) i la fonamentació fàctica o jurídica de cada actuació lletrada no sigui substancialment idèntica. En aquest cas, sobre el resultat d'aplicar el grau corresponent a la quantia base es podrà aplicar igualment un lleu increment per cada defensa lletrada addicional.

Per últim, en el supòsit que les pretensions exercitades siguin mancomunades, la minuta a càrrec d'una pluralitat de litigants sota diferent direcció lletrada es calcularà sobre una base corresponent a la suma de les quanties de les diferents pretensions. Sense perjudici, en el seu cas, de prorratejar el resultat entre totes les persones obligades al seu pagament, en proporció a la seva respectiva condemna o pretensió desestimada (Criteri 12.2).

Sense perjudici de tot l'anterior, en aquells casos en què l'interès litigiós real sigui tan elevat que superi entorn a deu vegades la suma que legalment dona accés cassacional, de 600.000€ (article 477.2.2° LEC), no es considera raonable aplicar la limitació del Criteri 12, sinó que cadascuna de les defenses lletrades intervinents podrà calcular de forma separada i individualitzada les pròpies costes. ¹⁴

**PALAUET
CASADES**
 Barcelona 1883°

Espais exclusius per a la celebració
del vostre esdeveniment en un edifici
neoclàssic que és un referent indiscutible
de l'arquitectura de l'Eixample.

Consulta els espais disponibles
a www.icab.cat/palauetcasades
o a marketing@icab.cat

 Il·lustre Col·legi
de l'Advocacia
de Barcelona

CONTRACTAR FALSOS AUTÒNOMS, UN NOU CRIM?

L'autora analitza pros i contres de la reforma del Codi Penal efectuada a través de la Llei Orgànica 14/2022, de 22 de desembre, que ha incorporat, entre altres modificacions, un nou tipus penal en matèria laboral, i que va entrar en vigor el passat 12 de gener del 2023

Júlia Rabell
Col·legiada Núm: 47.129

La darrera reforma del Codi Penal (d'ara endavant CP), efectuada a través de la Llei Orgànica 14/2022, del 22 de desembre, de transposició de directives europees i altres disposicions per a l'adaptació de la legislació penal a l'ordenament de la Unió Europea, i reforma dels delictes contra la integritat moral, desordres públics i contraban d'armes de doble ús, ha incorporat, entre altres modificacions, un nou tipus penal en matèria laboral, que va entrar en vigor el 12 de gener del 2023.

L'article 311.2 del CP introdueix, de manera una mica fosca i sense treva, un delicte nou en matèria laboral per protegir els drets dels treballadors que preveu penes entre sis mesos i sis anys de presó per als empresaris, i fins i tot també per als responsables dels departaments de Recursos Humans de les companyies, per imposar condicions il·legals als treballadors mitjançant la contractació sota fórmules alienes al contracte de treball, o que les mantinguin en contra del requeriment o sanció administrativa.

En el mateix precepte es descriuen diversos delictes contra treballadors que exigeixen una conducta prèvia, reincidència o una infracció molt greu.

LA “LLEI RIDER” NO VA TENIR L'IMPACTE ESPERAT EN ELS CONTRACTES D'AQUESTS TREBALLADORS NI EN LES SEVES CONDICIONS ECONÒMIQUES I LABORALS

companyies va dirigir el nou tipus penal, pel que considero baladí fer menció de les mateixes.

Ara bé, realment respon, la necessitat d'adaptació del nostre ordenament a la normativa europea i la seva modernització davant les noves realitats socials?

No obstant la reforma de l'article 311.2 del CP imposa penes de presó sense que s'hi afegixin expressament elements qualificadors de gravetat més enllà de la pròpia conducta descrita.

El nou text legal, ha fet un “Jaque Mate” a les empreses que utilitzen formes de contractació il·legals. Tots coneixem a quines

Concretament, la reforma està motivada per la reiterada negativa de les empreses riders, a reconèixer als seus empleats repartidors, la relació laboral.

Sembla que s'ha dissenyat amb l'única finalitat de tallar les ales a grans companyies que incompleixen la Llei 12/2021, de 28 de setembre, per la qual es modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret Legislatiu 2/2015, del 23 d'octubre, anomenada també la "Llei Rider" -normativa que va entrar en vigor a l'agost del 2021 i que pretén acabar amb l'abús sistemàtic de falsos autònoms en el repartiment a domicili i que va obligar les plataformes d'enviament a domicili a contractar els seus repartidors com a assalariats-.

Tot i això, la "Llei Rider" no va tenir l'impacte esperat en els contractes d'aquests treballadors ni en les seves condicions econòmiques i laborals. Fins ara les empreses, els era més rentable pagar les multes i seguir aplicant fórmules alienes al contracte de treball.

En la contractació de falsos autònoms, tots els avantatges que l'empresa obté es converteixen en inconvenients i perjudicis per a la persona treballadora, que veu minvats molts dels seus drets i es troba en un clima d'incertesa laboral i social.

Com que no hi ha un vincle amb l'empresa a través d'un contracte, tampoc no es tenen certs drets: vacances, antiguitat, permisos de maternitat i paternitat, dret a vaga, a formar part del comitè d'empresa o a la afiliació sindical.

Tot això també repercuteix en les futures jubilacions, ja que molts trien cotitzar per la quota mínima, ja que es troben en situacions de màxima precarietat.

Així les coses, hi ha més abusos laborals que poden quedar perseguits gràcies a aquesta extensió: des dels falsos becaris que desenvolupen funcions laborals, casos de cessió il·legal de treballadors ja sigui per mitjà de ETT's o subcontractes, realització d'hores extres, superació de la jornada en contractes parcials, etc. També són aplicables als que contractin sense permís de treball o sense donar d'alta a la Seguretat Social un determinat nombre de treballadors.

Després de l'entrada en vigor de la Reforma Laboral, en concret, des del canvi produït en la contractació temporal, les empreses han hagut d'adaptar les seves necessitats a la configuració actual. Des del 30 de març del 2022 de la seva entrada en vigor, estem veient com ha augmentat la contractació de fixos-discontinus i com

EL NOU TEXT LEGAL HA FET UN "JAQUE MATE" A LES EMPRESES QUE UTILITZEN FORMES DE CONTRACTACIÓ IL·LEGALS

la no superació dels períodes de prova a les contractacions indefinides està experimentant un augment.

Sota la meua opinió, la reforma de l'article 311.2 del CP encara dificultarà més la contractació per part dels empresaris, conduint a l'augment de la inestabilitat laboral.

La finalitat del precepte, o això vull pensar, no és altre

que garantir la indemnitat de la pròpia relació laboral mitjançant la sanció d'aquelles conductes que atemptin de manera més greu contra els drets i les condicions laborals de les persones treballadores.

Però, on ha quedat el principi d'intervenció mínima del Dret Penal?

La intervenció del Dret Penal s'ha d'orientar cap a la protecció de béns jurídics i resultar a més idònia i necessària per assolir aquesta finalitat. Ha de ser proporcional en sentit estricte i és en aquest punt quan sorgeixen discrepàncies pel que fa al contingut.

El principi d'intervenció mínima del Dret Penal, benentès, com el principi d'última ràtio, indica que el Dret Penal només s'ha d'utilitzar quan no hi hagi més remei, és a dir, quan no hi hagi cap altra manera de protecció menys invasiu.

Ja hi ha mecanismes en la Inspecció de Treball per perseguir situacions com les dels falsos autònoms o l'abús de la figura dels riders, sense existir la necessitat d'aplicar una mesura tan dura i poc flexible. El fi no justifica els mitjans.

Com deia Miguel de Cervantes Saavedra: "Donde hay fuerza de hecho, se pierde cualquier derecho."

En tot cas, no faré conjectures precipitades, haurem de veure a la pràctica com es perseguirà aquest delictes i quin serà el seu veritable impacte en el paradigma social actual. ^{NY1}

EN IRÁN LAS CONDENAS A MUERTE NO SON UNA NOVEDAD, SOLO QUE ESTA VEZ ES DIFERENTE

La República Islámica de Irán está desde hace bastante tiempo en el top de países que aplican la pena de muerte a discreción. No obstante, las recientes ejecuciones de opositores al régimen han llevado las condenas a muerte a otro nivel.

Yolanda Bassas
Col·legiada Núm: 23.575

Jesús Luis Becerra
Col·legiat Núm.: 37.769

El comienzo: las protestas contra la obligatoriedad del uso del hiyab a partir de 2017. Todos deberíamos conocer el nombre de Mahsa Amini, la joven kurdo-iraní de 22 años que fue detenida y brutalmente golpeada por la denominada policía de la moralidad iraní el pasado septiembre de 2022. El motivo: uso inadecuado del hiyab —la versión del velo islámico que cubre la cabeza y el cuello, de uso obligatorio en ese país bajo severas sanciones, que incluyen prisión e incluso latigazos—. Fue su fallecimiento a manos del régimen iraní el detonante de la actual ola de protestas que se vive en el país.

La aplicación de la pena de muerte en Irán como medio de control de las protestas

Las manifestaciones a partir de entonces intentan controlarse a través de una persecución penal absolutamente arbitraria y desproporcionada, violatoria de los Derechos Humanos más fundamentales. Concretamente, el enjuiciamiento de opositores al régimen por delitos de contenido particularmente impreciso, todos castigados con pena de muerte y cuyo supuesto bien jurídico protegido es, cómo no, la seguridad nacional. Así, por ejemplo, las leyes penales iraníes sancionan con la pena

capital la “propagación de la corrupción en la tierra” (ef-sad-fil-arz) o la “enemistad hacia Dios” (moharebeh) que, de forma absolutamente contraria a principios básicos limitadores del ius puniendi, son definidas por el art. 183 del Código penal iraní del modo siguiente:

“Toda persona que recurra a las armas para causar terror y miedo o atentar contra la seguridad y libertad públicas será considerado enemigo de Dios (mohareb) y corrupto en la tierra.”

La vulneración del derecho fundamental a la defensa

Por si fuera poco, durante el procedimiento los acusados se ven totalmente privados de sus derechos fundamentales, entre otros, el derecho a un proceso con todas las garantías, el derecho a la presunción de inocencia y el derecho a la igualdad ante la ley y a un juicio justo. El artículo 35 de la constitución iraní garantiza a los acusados el derecho a la defensa. Más concretamente, el artículo 48 del Código de procedimiento penal iraní establece que un sospechoso detenido puede solicitar la presencia de un abogado. Ahora bien, una nota añadida al mismo artículo en 2018 establece que en las causas penales graves y en las que impliquen

(...) DURANTE EL PROCEDIMIENTO LOS ACUSADOS SE VEN TOTALMENTE PRIVADOS DE SUS DERECHOS FUNDAMENTALES, EL DERECHO A UN PROCESO CON TODAS LAS GARANTÍAS, PRESUNCIÓN DE INOCENCIA O EL DERECHO A LA IGUALDAD ANTE LA LEY Y A UN JUICIO JUSTO

imputaciones por delitos contra bienes jurídicos como la seguridad nacional, los acusados no pueden elegir libremente a sus propios abogados defensores. Es el propio tribunal enjuiciador el que asigna de oficio a alguno de una lista previamente aprobada por el poder judicial. Asimismo, organizaciones de Derechos Humanos han denunciado que, en ocasiones, el propio acusado tiene únicamente quince minutos para exponer sus argumentos de descargo. Es el caso de Mohamad Mehdi Karami, un campeón de artes marciales de apenas 22 años de

edad, que fue colgado el pasado 7 de enero, apenas 65 días después de su detención.

Estos abogados de oficio actúan como “interrogadores” durante los juicios, empeorando la ya de por sí terrible angustia y ansiedad de aquellos a quienes tendrían (al menos en teoría) el sagrado deber de defender.

Conviene señalar igualmente que los periodistas y los miembros de la familia del acusado tienen prohibido presenciar el juicio y la única fuente de información suelen ser videos e imágenes muy editadas por el propio poder judicial.

Torturas como medio de prueba

Cabe decir además que, conforme se establece en el art. 189 del Código penal iraní, la prueba de los delitos precedentemente expuestos está tasada: los únicos medios de prueba permitidos son la propia confesión del acusado y la prueba testifical. A este respecto, se denuncia además un alarmante índice de condenas con base en confesiones obtenidas mediante tortura, en una lamentable reminiscencia de tiempos que (¡espera-

mos!) no volverán a nuestro entorno. Así pues, todos los condenados a muerte que han podido dar a conocer su testimonio afirman haber sido coaccionados gravemente con el único fin de obtener la “plena prueba” de los cargos atribuidos.

La ejecución de la sentencia

Una vez que la sentencia de condena a muerte ha sido ratificada por la corte suprema, el condenado es trasladado a un pabellón o corredor de la muerte en el que puede permanecer por muchísimo tiempo hasta que la sentencia es finalmente ejecutada. El método por excelencia es la horca, sin prevención alguna que permita ahorrar sufrimientos adicionales al condenado: la muerte no suele ser instantánea por fractura o dislocación de las vértebras del cuello, sino que, en algunos casos, puede durar hasta quince minutos debido a una lenta estrangulación.

Por otra parte, el art. 43(h) del reglamento iraní establece que tanto el reo como su abogado deben ser informados con antelación respecto de la fecha concreta de la ejecución, cosa que no siempre ocurre: se han reportado ejecuciones secretas sin previo aviso y sin que exista la posibilidad de que la familia pueda reclamar el cadáver del condenado.

Cabe decir que estas prácticas, en palabras del Jefe de Derechos Humanos de las Naciones Unidas, Volker Türk “...equivalen a asesinatos organizados por el Estado...”; en abierta violación a lo establecido en el art. 6 del Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos, relativo al derecho a la vida. Concretamente, en el párrafo 2 se regula una estricta aplicación de la pena de muerte para los estados que no la hayan abolido y se establece expresamente que su imposición solo estará motivada para sancionar...los más graves delitos”

Lamentablemente, a pesar de haber transcurrido casi setenta y cinco años desde la aprobación de la Declaración Universal de los Derechos Humanos, los conflictos y la violencia van en aumento no solo en la República Islámica de Irán, sino en todo el mundo. Se podría decir que la Declaración, aprobada en 1948, sigue siendo más un ideal que una realidad.

Con este breve artículo pretendemos que dicho texto no sea un ideal, sino una realidad y aprovechamos para recordar el llamamiento que ha hecho el Alto Comisionado para los Derechos Humanos de las Naciones Unidas al gobierno iraní a “...respetar la vida y opiniones de su pueblo, a imponer una moratoria inmediata sobre la pena de muerte y a detener todas las ejecuciones...” ¹⁴

SOBRE EL DRET DE DEFENSA EN L'ÀMBIT PENITENCIARI I EL PROTOCOL PER A L'INGRÉS I CLASSIFICACIÓ EN CENTRES PENITENCIARIS OBERTS (CIMO)

L'autor descriu la realitat actual en aquesta matèria, aportant interessants dades estadístiques i recomanant el servei d'assessorament legal en matèria penitenciària, atès que considera que ha arribat el moment de reclamar defenses d'ofici especialitzades des del primer moment, per a les persones a qui es denega el benefici de la suspensió de l'execució de la pena privativa de llibertat.

Marc Viu Trilla
Col·legiat Núm: 35.957

Poseu-vos a la pell d'una persona que ha d'ingressar a presó i que desconeix el funcionament del sistema penitenciari. Si fóssiu aquesta persona, buscaríeu un assessorament legal especialitzat en la matèria?

Al desembre de l'any 2021, la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona i el Lliure Exercici de l'Advocacia va publicar un informe sobre l'estat del dret de defensa en l'àmbit penitenciari, i la primera conclusió que en van extreure va ser que la defensa d'ofici a la causa penal pràcticament mai assessora en matèria penitenciària. Els membres d'aquesta comissió, van entrevistar-se amb 355 persones que complien condemna als centres penitenciaris més propers a la província de Barcelona, i només en un 2'7% dels casos la defensa d'ofici va assessorar la persona penada sobre els graus de classificació i el funcionament de les progressions o manteniments de graus.

És cert que per assumir una defensa d'ofici penal no s'ha de tenir coneixements específics en l'àmbit del dret penitenciari, però convé assenyalar que aquesta falta de coneixements implica situacions de desigualtat per raons econòmiques. Així doncs, tret que la persona condemnada designi a una defensa particular perquè

l'assessor en matèria penitenciària, és poc probable que la persona sàpiga defensar els seus drets davant l'administració penitenciària, i aquest desconeixement pot afectar el règim inicial de compliment de la condemna privativa de llibertat. En aquest sentit, l'informe de la Comissió de Defensa recull que en el cas de classificacions inicials, regressions de grau o recursos contra aquestes resolucions, el 78'8% dels casos afirmaven haver-se sentit indefensos, i que el 91'9% de la població enquestada trobava útil disposar d'una defensa jurídica d'ofici especialitzada en dret penitenciari abans del seu ingrés a presó.

El Servei d'Orientació Jurídica Penitenciària únicament assessora quan la persona es troba ingressada a presó i, en tot cas, la ràtio de l'any 2020 d'assessorament legal que va prestar aquest servei en matèria penitenciària als centres tancats de Catalunya va ser de cinc minuts per persona interna a l'any. Per tal de revertir aquesta situació i a fi de garantir el dret de defensa en l'àmbit penitenciari, la Comissió de Defensa recull en el seu informe un seguit de propostes, entre les quals es troba la proposta a escala autonòmica de revisió del Conveni de Col·laboració entre el Departament de Justícia i el Consell de l'Advocacia Catalana per a l'establiment del marc d'actuació en matèria de prestació d'assistència

ÉS CERT QUE PER ASSUMIR UNA DEFENSA D'OFICI PENAL NO S'HA DE TENIR CONEIXEMENTS ESPECÍFICS EN L'ÀMBIT DEL DRET PENITENCIARI, PERÒ CONVÉ ASSENYALAR QUE AQUESTA FALTA DE CONEIXEMENTS IMPLICA SITUACIONS DE DESIGUALTAT PER RAONS ECONÒMIQUES

jurídica gratuïta, per tal de garantir una defensa d'ofici especialitzada en dret penitenciari des del mateix moment que es denega el benefici de la suspensió de l'execució de la pena privativa de llibertat.

Fins que això sigui una realitat, una informació bàsica que han de tenir les persones penades amb un ordre judicial d'ingrés a presó és que poden ingressar voluntàriament a una unitat de règim obert si compleixen els requisits del Protocol per a l'ingrés i classificació en centres penitenciaris oberts (CIMO). Es tracta d'un procediment àgil de classificació inicial en el que una part de l'avaluació es duu a terme abans

d'ingressar a presó, i segons el document que es troba penjat a l'enllaç <https://justicia.gencat.cat/web/.content/documents/publicacions/protocol-cimo.pdf>, la seva finalitat principal és donar continuïtat al procés d'integració i desistiment del delictes d'aquelles persones penades en què s'ha constatat una consolidació de l'evolució positiva des de la comissió del delictes fins a l'ingrés a presó, limitant l'impacte que pot tenir la privació de llibertat en aquests processos.

Segons fonts consultades de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, des del 25/11/20 fins al 5/1/23 s'han admès 97 persones al programa i s'han estudiat un total de 264 casos. El motiu principal de denegació ha estat haver comès un delictes en els darrers 24 mesos i la mitjana de temps transcorregut entre l'ingrés en un centre per part de la persona penada i la resolució de classificació inicial en tercer grau per part de la SMPRAV ha estat de 2,33 dies.

Així doncs, 97 persones han donat continuïtat a la seva estabilitat personal evitant la ruptura que suposa l'ingrés en un centre penitenciari tancat. Tot i això, durant el mateix període de temps han estat classificades en tercer grau 1476 persones i la mitjana de temps transcorregut entre l'ingrés en un centre tancat i la resolució de classificació inicial en tercer grau per part de la SMPRAV ha estat de 51,2 dies.

EL SOJ PENITENCIARI ÚNICAMENT ASSESSORA QUAN LA PERSONA ES TROBA INGRESSADA A PRESÓ (...) PER TAL DE REVERTIR AQUESTA SITUACIÓ I A FI DE GARANTIR EL DEL DRET DE DEFENSA EN L'ÀMBIT PENITENCIARI, ES PROPOSA, ENTRE D'ALTRES, ESTABLIR UN MARC D'ACTUACIÓ EN L'ÀMBIT DE LA JG, QUE GARANTEIXI UNA DEFENSA D'OFICI ESPECIALITZADA EN DRET PENITENCIARI

Essent així, quantes d'aquestes persones penseu que s'haurien pogut beneficiar del protocol CIMO en el cas que l'haguessin conegut? Poseu-vos a la seva pell, consideràrieu que és just haver estat 51,2 dies privades de llibertat quan hi haguéssiu pogut estar només 2,33? Si bé no es pot exigir a la defensa d'ofici penal tenir coneixements específics en l'àmbit del dret penitenciari, la condició social o econòmica d'una persona no pot ser el motiu d'aquesta situació tan desigual, per tant, és hora de reclamar defenses d'ofici especialitzades

per a les persones a qui hem defensat perquè els seus drets estiguin vetllats un cop acabi la nostra intervenció, des del mateix moment en què se'ls denega el benefici de la suspensió de l'execució de la pena privativa de llibertat. ^{NY1}

ENTRE NOSALTRES

EL NOU CONVENI ENTRE L'ICAB I LA UPF-BSM PERMET ALS SEU ALUMNAT OPTAR A LES BEQUES ERASMUS+

El nou conveni segellat entre l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) i la UPF-Barcelona School of Management (UPF-BSM) facilitarà que l'alumnat del Màster Universitari en Advocacia de la UPF-BSM pugui tenir accés al programa Erasmus+. Aquest programa, que està finançat per la Unió Europea, promou i impulsa períodes de pràctiques en despatxos professionals de països europeus.

El Programa Erasmus Pràctiques permet l'estada durant un període de temps en una entitat d'acollida d'un altre país participant i té com a finalitat contribuir a que les persones beneficiàries s'adaptin a les exigències del mercat laboral a escala comunitària, adquireixin aptituds específiques i millorin la comprensió de l'entorn econòmic i social del país de destí tot assolint una valuosa experiència laboral.

MÚLTIPLES I ATRACTIVES DESTINACIONS DEL SECTOR LEGAL INTERNACIONAL

La durada de les pràctiques serà d'entre 2 a 3 mesos –prolongable– i es duran a terme durant els mesos de setembre a desembre. Alhora, es pot optar a pràctiques de fins a 4 mesos en despatxos de països associats al programa que no pertanyin a la Unió Europea (un 20% del pressupost per aquest 2023 es podrà dedicar a aquesta modalitat). Actualment, les possibles destinacions són Polònia, Itàlia, França, Alemanya, Bèlgica, Països Baixos, República Txeca i Irlanda.

El Col·legi, actiu col·laborador de les universitats del nostre país

L'ICAB, a través de la seva Àrea de Formació Inicial, amplia d'aquesta manera el nombre de convenis en aquesta matèria. A més de l'alumnat de la UPF-BSM, els futurs advocats i advocades dels Màsters d'Accés de la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Oberta de Catalunya també poden accedir a les beques Erasmus+ gràcies a la col·laboració amb l'ICAB.

EL PROGRAMA LAWYEREX PROJECTA INTERNACIONALMENT LA CARRERA DE L'ADVOCACIA

Guillem Navarro va fer una estada a Itàlia a través del programa LAWYERPRESS. Sense cap dubte ha estat una experiència que ha marcat un abans i un després en la seva carrera professional, però també personal; així ho exposa en l'entrevista que des de Món Jurídic se li ha fet per donar a conèixer la seva experiència. Esperem que el seu testimoni us animi a participar en les futures convocatòries d'aquest programa que gestiona l'ICAB, a través del Departament Internacional, com a via per promoure la internacionalització de l'advocacia.

Guillem Navarro:
“Gràcies al programa LAWYEREX he pogut aprendre una sèrie d'intangibles que considero que m'ajudaran a ser un advocat més complet”

Amb quina finalitat vau participar en el programa LAWYEREX?

Amb l'únic objectiu de ser un advocat i un professional més complet. La manera d'aconseguir-ho no considero que sigui únicament a través d'un màster o d'un curs de formació en una matèria concreta, sinó que a dia d'avui, cal tenir una visió de 360 graus. És evident que cal formar-se tècnicament, al cap i a la fi el valor afegit més important que els advocats aportem als clients són aquests coneixements jurídics que ells no tenen i necessiten. Però, el fet d'haver conegut de primera mà el funcionament d'un altre sistema jurídic europeu com és l'italià, assistint a vistes judicials, a reunions amb clients i a congressos on s'exposava matèria d'àmbit comunitari, em permetrà molt probablement poder utilitzar aquests coneixements i l'experiència adquirida, en diversos àmbits del meu dia a dia com a advocat, des de l'establiment de relacions amb altres col·legues de fora de l'àmbit estatal o inclús amb els mateixos clients.

Per què vas escollir Itàlia?

Des d'un primer moment tenia molt clar que volia fer l'estada a un despatx d'advocats d'Itàlia. Tant és així que si no se m'hagués atorgat aquesta destinació, molt probablement m'hagués replantejat formar part del projecte. En tot cas hagués sigut enriquidor personalment i professional, però el fet de parlar l'idioma propi del país m'ha permès ser un més en tots els àmbits. Considero que les relacions amb els advocats del despatx i inclús membres externs, han sigut molt més fluides que si hagués anat a un destí on no hagués pogut parlar l'idioma propi del país i els hagués hagut d'obligar a parlar en anglès per seguir la conversa.

En l'àmbit purament professional, he pogut col·laborar en tots els expedients del despatx que se m'han atorgat, no només en aquells que eren d'un client de parla anglesa, i això m'ha servit per a perfeccionar l'italià jurídic, fet que agraeixo ja que l'utilitzo diàriament amb clients de parla italiana. Gràcies aquest programa he pogut assistir a vistes judicials als tribunals de ciutats com Verona, Florència, Venècia i Pàdua.

En quin tipus de bufet/institució d'advocats has realitzat l'estada?

El bufet d'advocats on he realitzat l'estada es pot considerar un despatx gran tenint en compte els tipus de despatxos que hi ha a Itàlia, que acostumen a estar formats per menys advocats dels que estem acostumats en un despatx de Barcelona.

El despatx està situat a la ciutat de Pàdua i compta amb un soci director del despatx i 9 advocats associats més, que s'encarreguen de portar els seus propis expedients de manera autònoma, assistint cadascun d'ells a les vistes judicials de cada expedient, però amb l'opció de delegar-se recíprocament certes tasques que per càrrega de feina o qualsevol altre motiu, ho creguin convenient.

Quines tasques has desenvolupat?

Cal tenir present que el despatx està especialitzat en Dret d'assegurances i responsabilitat civil, de manera que tenint en compte que jo estic especialitzat en Dret Mercantil, el meu objectiu era revisar tot tipus de contractes subscrits entre l'empresa asseguradora (que acostumava a ser el nostre client) i l'assegurat, així com les corresponents implicacions i interpretacions dels contractes. En aquest sentit, el despatx prestava serveis en l'assistència a l'asseguradora davant reclamacions de tercers, donant lloc al corresponent procediment judicial.

Les meves tasques han anat variant a mesura que adquiria més coneixements sobre la matèria o l'expedient en concret. Quan iniciava cada expedient, en primer lloc feia una revisió detallada del contracte d'assegurança, per posteriorment revisar tots els escrits judicials presentats per les parts

fins aquell moment i poder preparar el judici amb l'advocat titular de l'expedient.

Paral·lelament, assistia a l'advocat que portava l'expedient amb la revisió i interpretació del contracte en objecte, valorant per exemple la validesa de l'aplicació de la clàusula "claims made" enlloc de la clàusula "loss occurrence". Cada expedient finalitzava amb la celebració de la corresponent vista davant del jutge a la qual assistia i, posteriorment, comentava les fases a desenvolupar en funció de la sentència obtinguda.

Què creus que has pogut aportar a la firma?

El que s'espera d'un advocat estranger que no està habituat a treballar aplicant l'ordenament jurídic propi del país de destinació durant dues setmanes no és l'assumpció de tasques pròpies d'un especialista en la matèria habituat a treballar en el seu ordenament jurídic, en aquest cas l'italià. A mesura que els advocats del despatx m'explicaven el funcionament d'un procediment en concret, segons l'ordenament jurídic italià, jo els hi podia explicar la manera com es regulava el procediment equivalent en el nostre ordenament jurídic, destacant les semblances i diferències més rellevants, i generant un debat interessant sobre quin dels dos sistemes considerem més just, més ràpid i molts altres adjectius que servien per avaluar el nivell d'optimització d'ambdós sistemes jurídics.

Què has après d'aquesta experiència?

Més enllà del que hagi pogut aprendre a nivell tècnic i sobre el sistema jurídic italià, que considero que ha sigut molt, i de ben segur que serà molt útil, tenint en compte que diàriament mantinc contacte amb clients italians, he pogut aprendre una sèrie d'intangibles que considero que m'ajudaran a ser un advocat més complet, que al cap i a la fi era el meu objectiu formant part d'aquest projecte.

He pogut conèixer i col·laborar amb advocats italians amb els quals estic segur que podré seguir col·laborant professionalment, veure de primera mà la gestió interna del despatx per part del Soci Director, estar present en reunions internes per parlar sobre canvis legislatius i jurisprudencials i definir la manera d'enfocar-los en les actuacions judicials posteriors, així com un seguit d'experiències que em fan valorar el projecte amb molt bona nota.

Recomanaríeu aquesta experiència a altres advocats/des?

Absolutament. Només puc fer una valoració positiva de l'aprenentatge, l'experiència i les relacions professionals que es poden obtenir formant part d'aquest projecte. És més, he gaudit de l'experiència des dels dos costats, ja que des del despatx en què treballa hem tingut el plaer de rebre una advocada grega durant dues setmanes, i la valoració ha estat igualment molt positiva.

D'UN COP D'ULL

REUNIÓ AMB EL PRESIDENT DEL TRIBUNAL SUPERIOR JUSTÍCIA DE CATALUNYA

El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Jesús. M Barrientos, es van reunir amb el degà de l'ICAB, Jesús M. Sánchez, la presidenta del Consell de l'Advocacia Catalana, Encarna Orduna, i el president de la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia i degà del Col·legi d'Advocats de Manresa, David Casellas, per abordar temes relacionats amb l'Administració de Justícia.

TROBADA AMB LA CONSELLERA DE JUSTÍCIA PER ABORDAR LES PROBLEMÀTIQUES DE CORNELLÀ

La diputada responsable de delegacions, Núria Flaquer, juntament amb la sotsdelegada de Cornellà, Antonia Osorio Osorio, i la delegada emèrita Olaya-Lourdes Checa Pérez, es van reunir el passat 16 de març amb la consellera de Justícia, Drets, i Memòria, Gemma Ubasart, i el jutge degà de Cornellà, Diego Fernando Acosta Fernández per tractar les problemàtiques del partit judicial. En el marc d'aquest acte, es va inaugurar en aquesta delegació el nou circuit intern i les sales per a víctimes VIGE.

GRAN AMBIENT EN LA CELEBRACIÓ DE SANT JORDI ORGANITZADA PER LA BIBLIOTECA DE L'ICAB

Per Sant Jordi l'ICAB va obrir les seves portes per acollir la fira de llibres jurídics organitzada per la Biblioteca. Les editorials Colex, Global Economist & Jurist, Iustel, La Ley, Lefebvre, Sepín Editorial Jurídica, Tirant lo Blanch i vLex van repartir llibres i altres obsequis a totes les persones col·legiades que es van acostar a l'Avantsala i la Sala de Lectura de la Biblioteca i el Col·legi va regalar roses. També es van fer visites per donar a conèixer els espais més emblemàtics de l'excel·lent Biblioteca del Col·legi. El degà, Jesús M. Sánchez, el secretari, Joaquim de Miquel, i el diputat de la Junta de Govern Carles Garcia Roqueta van participar d'aquesta Diada a la seu col·legial.

REUNIÓ DE PRESIDENTS/ES DE LES SECCIONS DE L'ICAB

El passat 22 de març les Seccions de l'ICAB van informar de les properes actuacions formatives i també van compartir idees per potenciar la coordinació amb la vida col·legial. Van assistir a la reunió, el degà Jesús M. Sánchez, i la diputada de les Seccions, Yvonne Pavia.

D'UN COP D'ULL

CONFERÈNCIA: LA ANTI-SUIT INJUNCTION

La Comissió d'Arbitratge, la Secció de Dret Internacional i de la Unió Europea i la Secció de Dret Processal de l'ICAB van realitzar el passat 23 de març la conferència sobre "La Anti-Suit Injunction", per tal de donar a conèixer a l'advocacia aquesta mesura cautelar, pròpia del dret anglès. El degà emèrit i president de la Comissió d'Arbitratge, Pedro L. Yúfera Sales, va presentar l'acte i els ponents: Vicente Pérez Daudí, catedràtic de Dret Processal de la Universitat de Barcelona; i Josep Gálvez, advocat i barrister anglès.

L'OBSERVATORI DE DRETS DE LES PERSONES ANALITZA LA VULNERACIÓ DE DRETS DE LES DONES A L'IRAN

La traductora, activista cultural i membre de la comunitat Bahá'í, Ryma Sheermohammadi, va impartir el passat 27 de març a l'ICAB la conferència els "drets de les dones a l'Iran i el compromís d'Occident. Perspectiva jurídica i acadèmica". L'acte presentat pel director de l'Observatori de Drets de les Persones de l'ICAB, Carles McCragh, també va comptar amb la intervenció de Mª Jesús Pesqueira, directora de l'Institut I+Dret del Col·legi.

TROBADA INSTITUCIONAL AMB L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE PROCURADORS DELS TRIBUNALS DE BARCELONA

Es va realitzar una trobada institucional el passat 29 de març entre la Junta de Govern del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, encapçalada pel degà, Jesús M. Sánchez, i la Junta de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors dels Tribunals de Barcelona, amb Àngel Quemada Cuatrecasas al capdavant. La reunió va servir per abordar aspectes relacionats amb la millora de l'Administració de Justícia, estudiar noves vies de col·laboració i enfortir vincles entre ambdues corporacions.

L'ICAB PRESENT AL XIII CONGRÉS DEL CGAE, ON S'HA FET UNA CRIDA PER ASSOLIR UN PACTE D'ESTAT PER MILLORAR LA JUSTÍCIA

L'ICAB ha participat activament en el XIII Congrés del CGAE que es va celebrar a Tarragona del 3 al 5 de maig, a través de les intervencions del degà, Jesús M. Sánchez, de diferents membres de la Junta de Govern, dels degans emèrits Sílvia Giménez-Salinas, Jaume Alonso Cuevillas, així com de companys i companyes que van defensar les seves comunicacions sobre diferents àmbits. Sens dubte va ser una ocasió excel·lent per debatre sobre els reptes de la professió, el Torn d'Ofici i reclamar un pacte d'Estat que permeti dur a terme una reforma profunda de la Justícia.

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex. 788-13 o també [324.4(46)Hor]).

REVISTES

QUADERNS FRANCESC
EIXIMENIS: REVISTA DE DRET
PÚBLIC DE CATALUNYA [EN
LÍNIA]

Editor: Barcelona: Societat
Catalana d'Estudis Jurídics
ISSN: 2696-6298

Periodicitat: anual

Primer número: N. 1 (2023)

🔗 Accés lliure Biblioteca Digital
<http://revistes.iec.cat/index.php/QFE/index>

REVISTA JUSTICIA & TRABAJO
[EN LÍNIA]

Editor: A Coruña : Editorial
Colex S.L.

ISSN: 2952-1955

Periodicitat: Semestral

Primer número: N. 1, diciembre
2022-

🔗 Accés lliure Biblioteca Digital
<https://revistajusticiaytrabajo.colex.es/>

MONOGRÀFICS:

"CONSOLIDACIÓN DEL ESPACIO
EUROPEO DE LIBERTAD,
SEGURIDAD Y JUSTICIA EN
MATERIA PENAL," En: *Revista
de estudios europeos*, 2023, n.
extraord. 1, 502 p.

🔗 Text complet Biblioteca Digital
[\[https://revistas.uva.es/index.php/ree/issue/view/359\]](https://revistas.uva.es/index.php/ree/issue/view/359)

"DERECHO Y PERSONAS
MAYORES," En: *Teoría y derecho:
revista de pensamiento jurídico*,
n. 33, diciembre 2023, 219 p.

🔗 Versió en línia accessibles des de
la Sala Multimèdia de la Biblioteca

"THE WAR IN UKRAINE
AND THE FUTURE OF THE

INTERNATIONAL LEGAL
ORDER," En: *American journal of
international law*, vol. 116,
no. 4, October 2022, p. 687-819

MONOGRAFIES

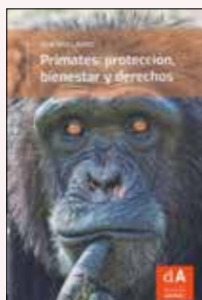
DRET ADMINISTRATIU

BARRERO RODRÍGUEZ,
CONCEPCIÓN, GUICHOT,
EMILIO

**La transparencia en la
contratación pública y sus
límites.** Valencia: Tirant lo Blanch,
2023. [657(46):35.072.7Bar] 🔗

BLANQUER CRIADO, DAVID
**La justificación del acto
administrativo: (la obligación
de exteriorizar su causa
legitimadora).** Valencia: Tirant lo
Blanch, 2023. [35.077(46)Bla] 🔗

BRULL BARCO, JOAN
**Primates: protección, bienestar
y derechos.** Bellaterra: Universitat
Autònoma de Barcelona,
Servei de Publicacions: ICALP,
International Center for Animal
Law and Policy, 2022.
[351.765(46)Bru]

ESCARTÍN ESCUDÉ, VÍCTOR
**El sistema de lesividad en el
ordenamiento jurídico español.**
Barcelona: Atelier, 2022.
[351.951(46)Esc]

LÓPEZ MARTÍNEZ, JULIÁN
**100 casos ganados por
defectos en las notificaciones
administrativas.** Las Rozas
(Madrid): Sepín, 2023.
[35.077.1(46)Lop]

🔗 eBook Biblioteca Digital

MORENO MOLINA, ÁNGEL M.
**El derecho del cambio climático:
retos, instrumentos y litigios.**
Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[351.777.60(46)Mor] 🔗

PALOMAR OLMEDA, ALBERTO,
DESCALZO GONZÁLEZ,
ANTONIO (DIRS.); CABEDO
USO, SOFÍA (COORD.)
**Estudios sobre la Ley de
residuos y suelos contaminados
para una economía circular.**
Cizur Menor (Navarra): Aranzadi
Thomson Reuters, 2022.
[351.777(46):332.142.6Est] 🔗

VESTRI, GABRIELE (DIR.)
**La disrupción tecnológica en la
Administración Pública: retos
y desafíos de la inteligencia
artificial.** Cizur Menor (Navarra):
Aranzadi Thomson Reuters, 2022.
[35(46):004.8Dis] 🔗

DRET CIVIL

ARNAU RAVENTÓS, LÍDIA (DIR.)
**La digitalización del derecho
de contratos en Europa.**
Barcelona: Atelier, 2022.
[347.74(46):004.7Dig]

BAYOD LÓPEZ, MARÍA DEL
CARMEN (DIR.); ARGUDO PÉRIZ,
JOSÉ LUIS (COORD.)

**Persona y derecho civil: los
retos del siglo XXI (persona,
género, transgénero;
inteligencia artificial y animales
sensibles).** Valencia: Tirant lo
Blanch, 2023. [347.15(46)Per]
🔗 eBook Biblioteca Digital

BERTOLÁ NAVARRO, ICIAR
**Guía práctica: la usucapión
como modo de adquirir el
dominio: doctrina, esquema
y cuadro, muy práctico,
formularios y jurisprudencia.**
Las Rozas (Madrid): Sepín, 2023.
[347.232(46)(036)Ber]

BRACHFIELD, PERE
**Tratamiento legal de los
impagados: reclamación
extrajudicial y judicial de
deudas.** Barcelona: Atelier, 2023.
[347.425(46)Bra]

CONCHEIRO DEL RÍO, JAIME
Inmatriculación de fincas.
Valencia: Tirant lo Blanch,
2023. [347.273(46)Con] 🔗

ESTELLÉS PERALTA, PILAR MARÍA
**El régimen de separación
de bienes y su liquidación:
problemáticas y soluciones
en la praxis de los tribunales.**
Valencia: Tirant lo Blanch, 2022.
[347.626.6(46)Est]
🔗 eBook Biblioteca Digital

FARNÓS AMORÓS, ESTHER
**El dret de filiació avui: una
reflexió sobre el paper de
la biologia, la voluntat i els
conceptes 'pare' i 'mare'.**
Barcelona: Atelier, 2023.
[347.63(46.71)Far]

GONZÁLEZ SÁNCHEZ, JULIÁN
ÁNGEL
**La pensión compensatoria:
100 preguntas y respuestas.**

 Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

Las Rozas (Madrid): Sepín, 2022. [347.6272.03(46)(036)Gon]

LIZARRAGA BONELLI, EMILIO (COORD.)

Ley 41/2002 de autonomía del paciente en su XX aniversario: reflexiones y comentarios.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.56(46):614.25Ley]

PÉREZ DAUDÍ, VICENTE, BARRAL VIÑALS, IMMACULADA (DIRS.); MOLL DE ALBA LACUVE, CHANTAL (COORD.)

La modificación de los contratos por alteración imprevista de las circunstancias (la cláusula rebus sic stantibus): aspectos sustantivos, mediación y cuestiones procesales. Barcelona: Atelier, 2022. [347.441(46)Mod]

VERDAY BEAMONTE, JOSÉ RAMÓN DE, GARCÍA MAYO, MANUEL, GÓMEZ VALENZUELA, MANUEL ÀNGEL

La pensión compensatoria por separación o divorcio. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [347.6272.03(46)Ver] Biblioteca Digital

DRET CONSTITUCIONAL

Protección de derechos fundamentales: procedimientos especiales. Madrid: Francis Lefebvre, 2022. [351.954(46)Pro]

RODRÍGUEZ PINEAU, ELENA, TORRALBA MENDIOLA, ELISA C. **Delimitación del derecho aplicable en el Reglamento 2016/679: tutela jurídica privada de la protección de datos.**

Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [342.738(4-672UE)Rod] Biblioteca Digital

VÁZQUEZ-PORTOMENE SEIJAS, FERNANDO (DIR.); SANJURJO RIVO, VICENTE A. (COORD.)

Los Lobbies: ¿instrumento de participación democrática o medios de corrupción?.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [342.5372Lob]

DRET FISCAL

ALMUDÍ CID, JOSÉ MANUEL, MARTÍNEZ LAGO, MIGUEL ÀNGEL (DIRS.)

Litigación tributaria y protección de los derechos de los contribuyentes. VALENCIA: Tirant lo Blanch, 2023. [336.225.3(46)Lit] Biblioteca Digital

GARCÍA PRATS, F. ALFREDO (DIR.); PEDROSA LÓPEZ, CARLOS (COORD.)

El arbitraje en materia tributaria. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [336.2:347.918Arb]

MARTÍN FERNÁNDEZ, JAVIER, RODRÍGUEZ MÁRQUEZ, JESÚS (COORDS.)

Impuesto temporal de solidaridad de las grandes fortunas. Madrid: Francis Lefebvre, 2023. [336.226.2(46)(036)Imp]

PÉREZ MERINO, CHRISTIAN **El impuesto sobre determinados servicios digitales: la respuesta a la cuarta revolución industrial.** Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [336.22(46):004.7Per]

Recuperación del IVA de morosos. Madrid: Francis Lefebvre, 2023. [336.226.64(46)(036)Rec]

DRET INTERNACIONAL

ARAGONÉS MOLINA, LAURA **La revisión de los laudos internacionales del CIADI.**

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.918:341.63Ara]

CAMPUZANO DÍAZ, BEATRIZ (DIR.) **Estudio del Reglamento (UE) 2019/1111 sobre crisis matrimoniales, responsabilidad parental y sustracción internacional de menores.** Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [341.536(4-672UE)Est]

DOZO MOUGÁN, IRENE **La protección laboral mínima de los trabajadores migrantes en el orden público internacional.** Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [331.113.6(4-672UE):368.4Doz]

ESPLUGUES MOTA, CARLOS **El control de las inversiones extranjeras en la Unión Europea.** Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [973-268] Biblioteca Digital

ORTEGA GIMÉNEZ, ALFONSO (DIR.) **Arte, derecho y comercio internacional.** Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.782/.784Art]

DRET LABORAL

AMAADACHOU KADDUR, FARAH **La prestación no contributiva del ingreso mínimo vital: configuración y régimen jurídico.** Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [368.414.9(46)Amal]

CAIRÓS BARRETO, DULCE MARÍA (DIR.) **Los conflictos laborales de dimensión transnacional.** Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [331.91:341.96Con]

FUENTES GASÓ, JOSEP RAMON (DIR.) **El régimen jurídico del teletrabajo en las Administraciones Públicas.** Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [35.087(46):331Reg]

Memento práctico Francis Lefebvre: procedimiento laboral: 2023-2024. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [PRA]

MONEREO PÉREZ, JOSÉ LUIS **La reforma del sistema de pensiones en España: sostenibilidad económico-financiera, suficiencia y adecuación social.** Barcelona: Atelier, 2022. [368.43(46)Mon]

SALVADO TRAPERÓ, ALBERTO **Sistema RED SLD-SILTRA: soluciones en torno a la reforma laboral, autónomos y empleados del hogar.** Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2022. [368.4(46):004.7Sal]

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

TOLEDO OMS, ALBERT
Guia per al respecte a la llibertat religiosa i de consciència en les relacions laborals. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència: Direcció General d'Afers Religiosos, 2022.
 [eBook](#) Biblioteca Digital

TRUJILLO PONS, FRANCISCO (DIR./COORD.)
Tratado práctico del despido. Barcelona: Atelier, 2022.
[331.135(46) "2021" Tra]

DRET MERCANTIL

ALMUDÍ CID, JOSÉ MANUEL, MARTÍNEZ LAGO, MIGUEL ÀNGEL, MARTINEZ MARTINEZ, M^ªTERESA (DIRS.)
El derecho ante realidades disruptivas: empresas emergentes, sociedades pantalla y cryptoactivos. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022.
[347.72(46):004.7Der]

AZNAR GINER, EDUARDO, ZUBIZARRETA URCELAY, VICENTE (DIRS.)
Reestructuraciones e insolvencia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[347.736.53(46) "2022" Ree]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

CANDELARIO MACÍAS, MARÍA ISABEL
La segunda oportunidad en el derecho concursal. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022.
[347.736(46) "2022":347.15Can]

CANYAMERES SANAHUJA, MANEL
La mediación en la empresa

familiar: **reflexiones de un mediador.** Madrid: Reus, 2022.
[347.724.2(46):304Can]

ESTRUCH FERRANDO, MIGUEL
Regulación financiera de los cryptoactivos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[347.752:004.056.5Est]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

Formularios prácticos: concursales: 2023. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022.
[347.736(46) "2022" (083.2)For]

FREIRE COSTAS, RITA MARÍA
Las obligaciones convertibles en acciones en la fusión de sociedades. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [347.728.3(46)Fre]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

GALACHO ABOLAFIO, ANTONIO FRANCISCO
La nulidad de la marca inscrita: su titular ante la mala fe del solicitante. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[347.772(46)Gal]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

GALLEL BOIX, JOSEP
Derecho concursal bancario. 3^a ed.. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [347.736(46) "2022":347.75/.759Gal]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

GARCÍA OREJUDO, RAÚL NICOLÁS, RAFÍ ROIG, FRANCESC-XAVIER
La exoneración del pasivo insatisfecho. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[347.736(46) "2022":347.15Gar]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

MOGUEL FERNÁNDEZ, JORDI
La vertiente societaria del contrato de gestión hotelera. Barcelona: Atelier, 2022.
[347.454.2(46)Mog]

MORALEJO MENÉNDEZ, IGNACIO
La disolución de las sociedades de capital: cuestiones de régimen jurídico. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[347.72.045(46)Mor]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

MUÑOZ PAREDES, JOSÉ MARÍA (DIR.)
Comentario a la legislación de distribución de seguros y reaseguros privados: artículos 127 a 211 del Real Decreto-Ley 3/2020. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.764(46)Com]

SIGUERO MUÑOZ, GERARDO
La formación de clases de acreedores para la aprobación del plan de reestructuración. Las Rozas (Madrid): Sepin, 2023. [347.736 "2022" (46)Sig]

DRET PENAL

AGUSTINA, JOSÉ R. (COORD.)
Comentarios a la ley del "solo sí es sí": luces y sombras ante la reforma de los delitos sexuales introducida en la LO 10/2022, de 6 de septiembre. Barcelona: Atelier, 2023.
[343.54(46) "2022" Com]

DELGADO CORRECHER, RITA
El recurso a la jurisdicción internacional penal como mecanismo de lucha contra la amenaza terrorista y el Yihadismo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[DPI-341.48:343.341Del]

GONZÁLEZ CUSSAC, JOSÉ L. (COORD.), BORJA JIMÉNEZ, EMILIANO, MARTÍNEZ-BUJÁN PÉREZ, CARLOS II 3 MÉS]
Comentarios a la LO 14/2022 de reforma del Código Penal. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [343.3/7(46) "2015" Com]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

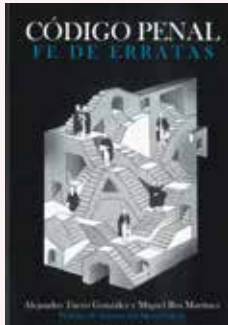
LEÓN ALAPONT, JOSÉ
Canales de denuncia e investigaciones internas en el marco del compliance penal corporativo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[657(46):005.33Leo]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

MATALLÍN EVANGELIO, ÁNGELA, FERNÁNDEZ HERNÁNDEZ, ANTONIO (DIRS.)
Criminal compliance programs y mapas de riesgos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
[657(46):343.222Cri]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

POSADA PÉREZ, JOSÉ ANTONIO
La responsabilidad civil ex delicto. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [343.296(46) "2015" Pos]

ROIG TORRES, MARGARITA
Los delitos de homicidio y lesiones causados por imprudencia con vehículo a motor o ciclomotor: la reforma de la LO 11/2022, de 13 de septiembre. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [343.346(46) "2022" Roi]
 [eBook](#) Biblioteca Digital

TUERO GONZÁLEZ, ALEJANDRO, ROS MARTÍNEZ, MIGUEL
Código penal: fe de erratas. Almería: Circulo Rojo, 2022.
[343.2(46)Tue]

VARONA GÓMEZ, DANIEL
El sistema punitivo español.
 Barcelona: Atelier, 2023.
 [343.24(46)“2015”Var]

DRET PROCESSAL

CACHÓN CADENAS, MANUEL, PÉREZ DAUDÍ, VICENTE (DIRS.)
Proceso y consumo.
 Barcelona: Atelier, 2022.
 [347.731(46)Pro]

CATALINA BENAVENTE, MARÍA ÁNGELES
El uso de los datos PNR en el proceso penal.
 Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022.
 [342.738(46)“2018”: 343.1Cat]

ETXEBERRIA BEREZIARTUA, ENKO
La cuestión cautelar en el proceso sobre la responsabilidad penal de la persona jurídica. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023.
 [343.222(46)“2015”:347.19Etx]
 eBook Biblioteca Digital

PÉREZ LUÑO, ANTONIO ENRIQUE, PÉREZ LUÑO ROBLEDO, ENRIQUE CÉSAR
Deontología y abogacía.
 Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [PRA-347.965(46):174Per]
 eBook Biblioteca Digital

DRETS DIGITALS

CASTELLÓ PASTOR, JOSÉ JUAN
Daños digitales y derechos de la personalidad: determinación del tribunal competente en conflictos internacionales originados en la red. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022.
 [342.727:004.7Cas]

GÓMEZ ZAMORA, LEOPOLDO J. (COORD.)
La administración electrónica en 100 preguntas y un reto.
 Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [35(46)(036):004.7Adm]
 eBook Biblioteca Digital

NAVAS NAVARRO, SUSANA
Daños ocasionados por sistemas de inteligencia artificial: especial atención a su futura regulación.
 Granada: Comares, 2022.
 [347.77:004.8Nav]

RECENSIONIS

ESTELLÉS PERALTA, PILAR MARÍA (DIR.); SALAR SOTILLOS, MARÍA JOSÉ (COORD.)
Maternidad subrogada: la nueva esclavitud del siglo XXI: un análisis ético y jurídico. Valencia: Tirant lo Blanch, 2023. [34763(46):340.614Mat]
 eBook Biblioteca Digital

Obra que aborda el tractament i l'estudi d'un tema amb moltes arestes i de plena actualitat. L'enfoc inicial és admetre que el reconeixement dels drets de les dones ha millorat ostensiblement des d'una perspectiva històrica, però, una vegada reconeguda aquesta realitat, també s'afirma que la maternitat subrogada constitueix un

greu atac a la dignitat de la dona, que condemna a un determinat extracte social de vulnerabilitat, a una mena de pràctica d'esclavitud, plenament avançat el s.XXI. Consideracions ètiques i polítiques a banda, com quasi sempre, cal reconèixer (una vegada més) que la societat va pel davant del Dret. Dividida en 15 capítols, aquest recull de reflexions ètic-jurídiques liderat per una directora i una coordinadora d'articles, analitza les derivades d'aquesta "transacció" partint dels aspectes biotètics i biomèdics, fins a la resolució de conflictes i la jurisprudència del TEDH, havent passat prèviament per les reflexions entorn a la dignitat, l'autonomia de la voluntat, els interessos polítics i alguns exemples en dret comparat. Matèria polèmica per excel·lència, recomanem la lectura tant als especialistes com per a qualsevol altre professional, per tractar-se d'una matèria que afecta de ple als pilars de la humanitat.

MEMENTO PRÁCTICO FRANCIS LEFEBVRE: TRANSMISIÓN DE EMPRESAS 2023-2024. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2023. [PRA]
 L'obra que avui recomanem ofereix una visió multidisciplinària i aborda els diferents aspectes legals, mercantils, laborals, comptables i fiscals de cada operació. Conté nombrosos exemples il·lustratius i referències jurisprudencials i de doctrina administrativa; així mateix, incorpora actualitzacions fiscals de gran rellevància en l'àmbit transaccional com a conseqüència de l'adaptació del marc comunitari al pla BEPS. Addicionalment, s'incorporen les recents modificacions en matèria fiscal introduïdes

per la Llei General de Pressupostos de 2022, en allò que fa referència a la tributació mínima del 15% en l'Impost de Societats i per la Llei 38/2022, en relació amb la limitació transitoria del 50% en el còmput de pèrdues individuals a efectes de la determinació de la base impositiva consolidada dels grups fiscals. En l'àmbit legal, l'obra s'ha actualitzat amb les darreres tendències del mercat en els processos de M&A i incorpora les novetats jurisprudencials i legislatives més recents. Amb un ampli índex que abasta des dels tractes preliminars, fins als efectes fiscals, laborables i comptables, passant prèviament per l'estudi dels processos de compra i execució, així com de la resolució de conflictes, constitueix una eina molt útil per al professional especialitzat en transmissió d'empreses.

VILLAGRASA ALCAIDE, CARLOS (DIR.)
Comentarios prácticos al Código Civil de Cataluña.
 Barcelona: Atelier, 2023. [347(46.71)Vil]
 Llibre coral dirigit per Carlos Villagrasa i que constitueix l'única obra publicada fins a la data on participen 56 juristes que acrediten un postgrau en Dret Civil Català per l'UB, i tots ells en actiu ja sigui treballant en l'administració de Justícia o en l'exercici de l'advocacia. Els capítols apareixen coherentment ordenats sistemàticament de conformitat amb els sis llibres del Codi Civil de Catalunya, i es defineixen i delimiten totes

les institucions jurídiques regulades sense excepció. S'aborden qüestions cabdals i identitàries del nostre dret civil des del règim de prescripció, caducat i preclusió, l'autonomia de la persona, la tutela, curatela o guarda de fet fins als drets reals de garantia o el règim contractual, passant, entre d'altres, per la regulació d'associacions i fundacions o dret successori català que tant ens distingeix. Un manual que, partint d'un estricte i rigorós anàlisi tècnic-jurídic, aborda la recent jurisprudència en aquesta matèria així com els criteris interpretatius de les quatre audiències provincials de Catalunya. Un esforç extraordinari d'un elenc de juristes d'acreditada excel·lència que constitueix una guia de luxe per als professionals de l'advocacia.

ANIMUS JOCANDI

La celebració de Sant Jordi ens proporciona un bona guia de llibres i recomanacions de lectura. Des des Món Jurídic us proposem dos que s'han presentat recentment a la nostra seu. A més, us animem a què si heu publicat recentment una novel·la, un recull de contes o poesies, és a dir un text no jurídic i voleu donar-lo a conèixer ens envieu un correu electrònic a monjuridic@icab.cat amb la portada i una ressenya de la mateixa. També és necessari que faciliteu un exemplar a la Biblioteca per ampliar la col·lecció d'obres escrites per juristes.

“Hablando con ellas”: Converses amb vint-i-quatre dones protagonistes de l'arbitratge

El passat 17 d'abril es va presentar al Col·legi, el llibre “Hablando con ellas”. Una obra que recull les conver-

ses amb 24 juristes especialistes en arbitratge, que parlen sobre aquest mètode alternatiu de resolució de conflictes, el desenvolupament professional en aquest sector jurídic en àuge al nostre entorn, sobretot quan es tracta de contractes i inversions internacionals, però també del Dret en general, dels seus anys d'estudiant, de la família i de la vida mateixa.

“Lletres que parlen”

El 18 d'abril del 2023 la Sala de Lectura de la Biblioteca del Col·legi va acollir la presentació del llibre “Lletres que parlen”, de Jesús Alturo i Tania Alaix.

El secretari i bibliotecari, Joaquim de Miquel, va presentar l'acte, que va comptar amb la la presència dels autors, Jesús Alturo, catedràtic de Paleografia, Codicologia i Diplomàtica de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), membre del Comitè internacional de Paléographie Latine, fundador i director del Seminari de Paleografia, Codicologia i diplomàtica de la UAB, i Tania Alaix Gimbert, doctora en Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana. A través d'aquesta obra, els autors ofereixen una visió general i nova sobre els orígens de la llengua catalana i sobre els més antics testimonis escrits que s'han pogut identificar fins ara.

La teva **alternativa**
La teva **mutualitat**

Som **la teva solució** per protegir els teus ingressos,
la teva salut, la teva família i el teu futur.

Ningú et cuidarà com nosaltres

Vine!

Delegació ICAB
C. Mallorca, 283
08037 BARCELONA
Tel. 900 05 22 75

www.altermutua.com
[@altermutua](https://www.instagram.com/altermutua)

Futuro y modelo creados
con Inteligencia Artificial

Por **75**
AÑOS más

GRAU
joieria_grau.com

ROLEX

Cartier

OMEGA

TUDOR

MESSIKA
PARIS

Pomellato

ROBERTO COIN